14136. கபிலர் அகவல் மூலமும்
உரையும்.

14148. கல்வியந்தாதி
மூலமும் பழைய
உரையும் (1913

உ

சிவமயம்.

முகவுரை.

கபிலர் அகவல் என்பது மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய் இந்நூலுக்குக் காரணப் பெயராயிற்று, இதன் பொருள் கபிலராற் செய்யப்பட்ட அகவற்பாவையுடைய நூலென விரியும்; அகவல் என்பது கருவியாகுபெயராய் அதனாலாகிய நூலை யுணர்த்தும். இப்பெயரிய இந்நூல், கபிலர் என்னும் புலவரால் செய்யப்பட்டது இவர், பகவர் என்பவருக்கும், ஆதி யென்பவளுக்கும் திருவாரூரில் புத்திரராகத் தோன்றிப் பார்ப்பனரென்பவரால் வளர்க்கப்பட்டு வருங் காலத்தில், தமக்கு உபநயனஞ் செய்யத் தொடங்குகையில், தம்மை அவமதித்து அவ்வூர் வேதியர் அச்சடங்கிற்குத் தடை செய்ய, அதனால் மனங்கொதித்து, ஜாதிபேதங் கொண்டுள்ள அவருடைய அஞ்ஞானக் கொள்கையை ஒழித்து உண்மை ஞானத்தை உபதேசித்தற் பொருட்டு இதனைச் செய்தனர்.

இவர் மேற்கூறியபடியே பிறந்து வளர்ந்து, தம்மை அவமதித்த அந்தணர்க் கறிவுறுத்தற் பொருட்டு இவ் வகவலைப் பாடி உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று உண்மை மார்க்கத்தை யடைந்து இன்னும் பாதாள லோகத்தில் தவஞ் செய்துகொண் டிருக்கின்றன ரென்பது இவருடைய சரித்திரம். திருவள்ளுவர், அதிகமான், உப்பை, உறுவை, வள்ளி, ஔவை ஆகிய அறுவரும் இவரோடு கூடப் பிறந்தவர்க

ளென்பது இந்நூலில் இவர் வாக்கி[illegible]கின்றது.
ஆனால், இவர்களுடைய சரித்திரங்கள் பற்ப[illegible]ங்களாக
மாறுபட்டுக் கிடக்கின்றன: சிலர், ஆத்திசூடி[illegible]தலிய நூல்
களைச் செய்து பிரசித்திபெற்ற ஔவை கபில[illegible]ன் பிறக்க
வில்லை யென்றும், இவருடன் பிறந்த ஔவை வேறொருத்
தியா யிருக்கலாமெனவும், இரண்டு மூன்று ஔவைகள்
உளரென்றும், அவருள் இவள் எவளோ என்றும் கூறுகின்
றனர்; சிலர், ஔவை பிரசித்திபெற்றவளாகிய ஒருத்தியே,
அவளே தான் கபிலர் முதலியோருடன் பிறந்தவள் என்கின்ற
னர்; சிலர், குறள்செய்த வள்ளுவர் இவருடன் பிறக்க
வில்லை யென்றும், இவரோடு பிறந்தவர் வேறொருவரா யிரு
க்கலா மென்றும், ஜைன மதத்தினர்: வள்ளுவர் தங்கள்
மதத்தைச் சார்ந்தவ ரென்றும், அவர் பெயர் ஏலாசாரி
யென்றும், அவர் சரித்திரம் வேறுவிதமென்றுங் கூறுகின்
றனர்; சிலர், குமாரக் கடவுள் கலியாணஞ் செய்துகொண்ட
வள்ளியே இந்த வள்ளி யென்கின்றனர்; கந்தபுராணத்திலே
அந்த வள்ளியின் சரிதை வேறுவிதமாயிருக்கின்றது; சிலர்,
இவ்வாறு கபிலருடன் ஆறுவர் பிறந்து, பிறந்தபொழுதே
ஒவ்வொரு செய்யுட்கள் கூறியதாக எழுதப்பட்டிருக்கும்
பழைய திருவள்ளுவர் சரித்திரமே பொய் யென்கின்றனர்;
மற்றையர் சரித்திரங்களிலும் பற்பல பேதங்கள் கூறுவாரு
முளர்.

இங்ஙனம் சரித்திரங்களெல்லாம் மாறுபட்டு ஒருவழிப்
படாமல் பலபேதங்களா யிருப்பதால், இந்தக் கபிலருடைய
சரித்திரம், காலம் முதலியன இன்னவைகள் தாமென்று
ஒருவழிப்படுத்தி அவற்றை உறுதியாகக் கூறுதல் என்
னைப்போன்ற சிற்றறிவுடையார்க் கியலாததாயிருக்கின்றது.
சரித்திர வாராய்ச்சிக்காரராகிய சில புத்திமான்கள், ப

விதஆராய்ச்சியைக்கொண்டு ஒருவகையாக ஔவை, திரு
வள்ளுவர், கபிலர் முதலியோருடைய சரித்திரம், காலம்
முதலியவற்றை வரையறுத்துக் கூறியிருக்கின்றனர். அவர்
கள் எழுதிய நூல்களைக்கொண்டு இங்குக் கூறியவர்களின்
சரித்திர பேதங்களை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து,
மேற்கூறிய விஷயங்களைப் புத்திமான்கள் யூகித்தறிந்து
கொள்வார்களாக. அவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து விளக்கி
ஒரு முடிவு கூறுதல் இச்சிறிய நூலின் முகவுரையில் சாத்
தியப்படாது.

அஃதெவ்வாறாயினும், இவ்வகையிலே ஆராய்ந்து பார்க்
கும்போது மேற்கூறிய அறுவரும் கபிலருடன் பிறந்தார்க
ளென்பதும், ஆதியும் பகவரும் இவர்க்குத் தாய்தந்தைய
ரென்பதும், தம்மை, அந்தணர் இழிகுலத்தவரென அவ
மதித்ததன் பொருட்டே கபிலர் இதனைப் பாடின ரென்பதும்
மறுக்கமுடியாத விஷயங்களா யிருக்கின்றன. மற்றவைகள்
எவ்வாறாயினு மாகுக. அஞ்ஞானத்தை யொழித்து உண்மை
யறிவை விளக்கிக் காட்டும் நூல்களுள் இக் கபிலரகவலும்
சிறந்த தொன்றென்பதை அறிவுடையோர் மறுக்கார். இந்
நூல் பார்வைக்குச் சிறிதா யிருப்பினும் விவேகத்தைக்
கொடுப்பதில் பெரிதா யிருக்கின்றது. அதுபற்றியே இச்
சிறிய நூலும் நெடுங்காலத்துக்கு முன்னரே அச்சிட்டு
வெளிப்படுத்தப்பட்டு இதனை அறிவுடையார் பலரும் வாங்கி
வாசித்துப் பலனடைந்து வருகின்றனர். எனினும், இது,
செய்யுளா யிருத்தலை முன்னிட்டுத் தமிழில் பாண்டித்
திய மில்லாத சாமானிய படிப்புள்ள பலர், சில விடங்களில்
இதன் பொருளை யுணரும் விஷயத்தில் இடர்ப்படுகின்ற
னர்; ஆதலின், இதற்கு விளக்கமான வுரையொன் றிருப்
பின் அஃதெல்லோர்க்கும் பயன்படுமென்று பல விவேகி

கள் பன்முறை என்னிடம் தெரிவித்தமையின், என் சிற்றறிவிற் கெட்டியவரையில் இந்நூலுரையை எழுதிமுடித்தேன்.

இதனைப் படிப்பதனால், உலக நடையைத் தழுவிப் பற்றின்றி மேற்போக்காக அநுசரித்து, உண்மை கண்டபின் தள்ளத்தக்க சில பயனற்ற கொள்கைகளில், விவேகத்தை மறைத்து மீளாமல் மனிதனை அழுத்திவிடும் அஞ்ஞானமானது நீங்கி, உண்மையுணர்ச்சியாகிய களங்கமற்ற ஞானமுண்டாகி முத்திக்கு வழிகாட்டுமென்பது நிச்சயம்.

இந்நூல், இவ்வாறு எல்லோர்க்கும் உண்மை ஞானத்தை விளக்கக் கூடியதா யிருத்தலினாலே தமிழர் ஒவ்வொருவரும் இதனை வாங்கி வாசித்துப் பயனை யடையுமாறு பிரார்த்திக்கின்றனன்.

இந்நூலுரையில், என் ஆராய்ச்சிக் குறைவால் சிற்சில பிழைகள் நேர்ந்திருக்கவுங் கூடும்; அங்ஙனம் காணப்படின் அறிவுடையோர் அவற்றை எனக் கறிவித்தால் வந்தனத்துடன் ஏற்றுத் திருத்திக்கொள்வேன்.

இங்ஙனம்:

வீ. ஆறுமுகன்.

உ

கடவுள் துணை.

கபிலரகவல் மூலமும் உரையும்.

இணைக்குற ளாசிரியப்பா.

1 நான்முகன் படைத்த நானாவகை யுலகில்
ஆன்ற சிறப்பி னரும்பொருள் கூறுங்கால்
ஆண்முதிதோ பெண்முதிதோ வன்றியலி முதிதோ
நாண்முதிதோ கோண்முதிதோ நல்வினைமுதிதோ
தீவினைமுதிதோ
5 செல்வஞ் சிறப்போ வறிவு சிறப்போ
தொல்லை ஞாலந் தோற்றமோ படைப்போ
எல்லாப் பிறப்பு மியற்கையோ செயற்கையோ
காலத்தாற் சாவரோ பொய்ச்சாவு சாவரோ
நஞ்சுறு தீவினை துஞ்சுமோ துஞ்சாதோ
10 துஞ்சும்போ தந்தப் பஞ்சேந் திரியம்
என்செயா நிற்குமோ வெவ்விடத் தேகுமோ
ஆற்ற லுடையீ ரருந்தவம் புரிந்தால்
வேற்றுடம் பாகுமோ தமதுடம் பாகுமோ
உண்டியை யுண்குவ துடலோ வுயிரோ.

(இதன் பொருள்.) நான்முகன்-நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவனால், படைத்த - சிருஷ்டிக்கப்பட்ட, நானாவகை - பல விதங்களான, உலகில் - உலகங்களில், ஆன்ற - நிறைந்த, சிறப்பின்-கீர்த்தியையுடைய, அரும் பொருள்-அருமையான பொருளை, கூறுங்கால் - ஆராய்ந்து கூறப்புகுமிடத்து, ஆண் முதிதோ-ஆண்ஜனனம்

உயர்ந்ததோ?, பெண் முதிதோ-பெண்ஜன்னம் உயர்ந்ததோ?; அன்றி-இவையல்லாமல, அலி முதிதோ - ஆணும் பெண்ணுமல்லாத பேடி ஜனனம உயர்ந்ததோ?, நாள் முதிதோ - நக்ஷத்திரங்கள் உயர்ந்தனவோ?, கோள் முதிதோ - கிரகங்கள் உயர்ந்தனவோ?, நல்வினை முதிதோ - நற்செய்கை உயர்ந்ததோ?, தீவினை முதிதோ - கெட்ட செய்கை உயர்ந்ததோ?, செல்வம் சிறப்போ-ஐசுவரியம சிறப்புடையதோ?, அறிவு சிறப்போ-விவேகம் சிறப்புடையதோ?, தொல்லை - பழமையாகிய, மா - சிறந்த, ஞாலம் - உலகமானது, தோற்றமோ - இயற்கையாகத தோன்றியதோ?, படைப்போ-நான்முகனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதோ?, எல்லாப் பிறப்பும் - உலகத்திற்றோன்றும் எல்லாத் தோற்றங்களும், இயற்கையோ - இயற்கையாக உண்டாயின வோ?, செயற்கையோ - செயற்கையாக உண்டாயினவோ?, (மனிதர்) காலத்தால சாவரோ - தாஙகள் பூரணமாக அழிந்துபோகும் முடிவுகாலததிலே இறப்பார்களோ?, (அல்லது) பொய்ச்சாவு சாவரோ-தேகம் மாததிரம் அழிவதாகிய பொய்யான சாவை யடைவார்களோ?, நஞ்சு உறு - விஷமபோன்ற கெட்டதன்மை பொருந்திய, தீவினை - கெட்டவினையானது, துஞ்சுமோ - நல்வினைகளைச் செய்வதனாலே ஒழியுமோ?, துஞ்சாதோ - ஒழியமாட்டாதோ?, துஞ்சும்போது - நித்திரை செய்யும்போது, அந்தப் பஞ்சேந்திரியம் - அந்த ஐந்து பொறிகளினிடத்துள்ள ஐம்புலன்களும், என்செய்யாநிற்குமோ - என்னசெய்யுமோ?, எவ்விடத்து ஏகுமோ - எவ்விடத்திற் செல்லுமோ?, ஆற்றலுடையீர் - தவஞ்செய்தலில் வல்லமையுடையவர்களே!, அருந்தவம் புரிந்தால்-செய்தற் கருமையான தவத்தைச் செய்தால், (அந்தவததின் பயனாக) வேற்றுடம்பு ஆகுமோ - இந்த மனித தேகம்போய் வேறுதேக முண்டாகுமோ?, தமது உடம்பு ஆகுமோ - தம்முடைய மானிடதேகமே யுண்டாகுமோ?, உண்டியை உண்குவது-ஆகாரத்தையுண்பது, உடலோ உயிரோ-தேகமோ ஆவியோ?

(விசேடவுரை.) நான்முகனாற் படைக்கப்பட்ட பலவகை யுல கங்களில் சிறந்த பொருள் யாதென் றாராய்ந்து கூறப்ப கமிடத்து, ஆண் ஜன்மமே சந்ததிவிருத்திக் கேதுவாயிருத்தலால் அதுவே சிற ந்ததென்று சிலர் கூறுகின்றனர்; சிலர் பெண்ணிருந்தாற்றான ஆண் மூலம் சந்ததியுண்டாம் ஆதலின் அதுவே சிறந்ததென்று கூறு கின்றனர்; சிலர், ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்தே உலகம் நடை பெறவேண்டு மாதலின், அவ்விரண்டு தன்மையுங் கலந்திருக்கும் அலியே சிறந்ததென்று சொல்கின்றனர்; நக்ஷத்திர [illegible] உலக காரியங்கள் நடப்பதற் கேதுவா யிருத்தலின் அவை [illegible] வெனச் சிலர் கூறுகின்றனர்; கிரகங்கள் பகலிரவை யுண்டாக்கி எல்லோர்க்கும் நன்மை தீமைகளை வகுத்து உலகத்தை [illegible] த்துவ தால் அவையே உயர்ந்தவையெனச் சிலர் கூறுகின்றனர்; சிலர், நல்வினை யில்லாவிடின் உலகம் நடைபெறாதாதலின் அதுவே சிற ந்த தென்கிறார்கள்; சிலர், தீவினை யிருப்பதனாலேயே நல்வினை சிறப்படைகின்றது; தீவினை யில்லாவிடின் நல்லது [illegible] தென் றும் கெட்டது இன்னதென்றும் தெரியாமல் போய் [illegible]; ஆத லின், தீவினையே சிறப்புடையதாகு மென்கிறார்கள்; சி[illegible] செல்வ மே உலகத்திற் சிறந்ததாகும், அதன் மூலமாகவே அறிவு முதலி யனவெல்லாம் பிரகாசிக்கின்றன; ஆதலின், செல்வமே சிறந்ததென் கிறார்கள்; சிலர், அறிவே செல்வம், கல்விமுதலிய எல்லாவற்றையும் உண்டாக்குவது, அஃதின்றேல் மற்றைய சிறவா, ஆதலின், அவ் வறிவே உயர்ந்ததெனச் சொல்கின்றார்கள்; சிலர், உலகம் அடிககடி ஒருவரால் படைக்கப்படாமல் இயற்கையாகவே தோற்றி முககாலத் தினு மழியாதிருப்பது ஆதலின், அது சிறந்ததென்கிறார்கள்; சிலர், உலகம் நான்முகனால் படைக்கப்பட்டுத் தோன்றி மறைவது ஆத லின், அது சிறந்ததன்றென்கிறார்கள்; சிலர், உலகத்திலுண்டான பிறப்புக்க ளெல்லாம் இயற்கையாக உண்டாயிருப்பன [illegible] அவை சிறப்புள்ளவையெனக் கூறுகின்றார்கள்; [illegible]

தும் சிருஷ்டிகர்த்தாவின் செய்கையால் தோன்றி மறைவன வாத லின் அவை சிறந்தவை யாகாவென்று கூறுகின்றனர். மனிதர் முடிவில் ஒரு தன்மையுமின்றி அழிந்தேபோகின்றனர்; ஆதலின், அவர்கள், சிறந்தவராகமாட்டார் என்று சிலர் கூறுகின்றனர்; சிலர், ஆத்மர்கள் எப்பொழுதும் இறப்பதில்லை, அவர்கள் தேகங்கள் தாம் அழிகின்றன, ஆதலின், அழியாவியல்பினையுடைய ஆத்மர் களே சிறந்தவர்கள் என்று கூறுகின்றனர்; நற்கருமங்களை யனுஷ்டிப்பதால் தீவினைகள் குறைந்துபோம் ஆதலின், உலகத் தில் நற்கருமங்கள் சிறந்தவைகளாம் என்று சிலர் கூறுவர்; சிலர், என்ன செய்யினும் பழய தீவினைகள் நீங்கமாட்டா, அவை அனு பவித்தே தீரவேண்டும், ஆதலின், நல்வினையினும் தீவினை வன்மை பெற்றதாம் என்றுரைப்பர்; சிலர், தூங்கும்போதும் பஞ்சேந்திரியங் கள் தங்கள் தொழில்களைச் செய்துகொண்டிருக்கும் ஆதலின் அவை சிறந்தனவாம் என்பர்; சிலர், தூங்கும்போது பஞ்சேந்திரியங்களும் தூங்கும் ஆதலின், அவை சிறந்தவையாகமாட்டா என்பர்; சிலர், தவத்தைச் செய்வதனால், இந்த மானுடதேகம் போய் தேவசரீர முண்டாம், ஆதலின் தவஞ் சிறந்ததாம் என்பர்; சிலர், தவஞ்செய்யி னும் மனிததேகமே யுண்டாகுமாதலின் அது சிறந்ததன்றென்பர்; சிலர், ஆகாரத்தையுண்டு ஜீவிப்பது உடல்தான், ஆதலின், அதுவே சிறந்ததாமென்பர்; சிலர், ஆகாரத்தின் சாரத்தால் விருத்தியடை வது ஜீவனே, ஆதலின், அதுவே சிறந்ததாமென்பர். இங்ஙனம், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவிதமாகச் சொல்லும்படி உலகத்தில் ஒவ்வொன்றும் அமைந்திருப்பதால், இன்னது உயர்ந்ததென்றும், இன்னது இத்தன்மையுடையதென்றும் உலகப்பொருள்களை எவ ராலும் வரையறுத்துக் கூறுதல் இயலாது; கடவுள் சிருஷ்டி மனி தர் புத்திக் கெட்டாததாம்; உலகப் பொருள்கள் ஒன்றையொன்று பற்றியனவாயும், ஒன்றில்லாமலொன்று சிறவாதனவாயு மிருக்கும்; ஆதலின், இவற்றில் உயர்வு தாழ்வு காணுதல் அரிது; விவகரிக்கு

மிடத்து ஒவ்வொன்றும் உயர்ந்ததாகவும் தோற்றும், தாழ்ந்ததாகவும் தோற்றும். இரண்டு தன்மைக் குட்படாத தெதுவோ அதுவே சிறந்ததாம். அது எப்பொழுதும் ஒரே தன்மைத்தாகிய சுத்த சைதன்ய வஸ்துவேயாம்.

நான்முகன் : ஒருகாலத்தில் பிரமன் திலோத்தமையைப் படைத்து அவள் அழகைக்கண்டு விரும்பினன்; அவள் வெட்கி நான்கு திக்குகளிலும் ஓடினள்; அப்போது பிரமன் ஒவ்வொரு திக்கிலும் ஒவ்வொரு முகங்கொண்டு பார்த்தனன்; அதனால் அவனுக்கு நான்கு திருமுகங்க ளேற்பட்டன. நான்கு என்பதில் குவ்வீறு கெட்டது. படைத்த - பெயரெச்சம். ஆன்ற-பெயரெச்சம். அரும் பொருள் - பண்புத்தொகை; அருமையின் மையீறு கெட்டது. முதிதோ, சிறப்போ, படைப்போ, இயற்கையோ, செயற்கையோ, சாவதோ, துஞ்சுமோ, துஞ்சாதோ, நிற்குமோ, ஏகுமோ என்பவற்றிலுள்ள ஓகாரங்கள் எதிர்மறை யெச்சப்பொருளன. முதிது-முதுமையது என்னும் பண்புச்சொற்றிரிபு. உலகம் நித்தியமென்பது ஜைனர் கொள்கை. எல்லாம் இயற்கையென்பது நிரீச்சுர வாதிகள் வாதிகளின் கொள்கை; நிரீச்சுர தெய்வம் இல்லையென்பார். பஞ்சேந்திரியம் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் பஞ்சப் பொறிகளின் வயப்பட்ட ஸ்பரிஸம், இரசம், பார்வை, கந்தம், சப்தம் என்னும் ஐந்தறிவுகளாம்.

15 உலகத் திரே யுலகத் திரே
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்து
சாற்றக் கேண்மின் சாற்றக் கேண்மின்
மனிதர்க்கு வயது நூறல்ல தில்லை
ஐம்ப திரவி லகலுந் துயிலினால்
20 ஒட்டிய விளமையா லொரைந்து நீங்கும்
ஆக்கை யிளமையி லைம்மூன்று நீங்கும
எழுபது போகநீக் கிருப்பன முப்பதே.

(இ - ள்.) உலகத்தீரே உலகத்தீரே - பூமியிற் பிறந்திருப்பவர்களே! பூமியிற் பிறந்திருப்பவர்களே!!, நாக்கடிப்பு ஆக-நாவில் தழும்பேறும்படி, வாய்ப்பறை அறைந்து-வாயினாற் பறையடித்து முழக்கி, சாற்றக் கேண்மின் சாற்றக்கேண்மின்-சொல்லக் கேட்பீராக! சொல்லக் கேட்பீராக!!, மனிதர்க்கு - மானிடர்க்கு, வயது - ஆயுள் வருடங்கள், நூறு அல்லது - நூறே அல்லாமல், இல்லை - அதிகமில்லை; (அவற்றுள்) இரவில்-இராப்போதில், துயிலினுல் - தூக்கத்தினுல், ஐம்பது அகலும் - ஐம்பது வருடங்கள் கழிந்துவிடும்; ஒட்டிய - பொருந்திய, இளமையால் - பாலப் பருவத்தினுலே, ஓர் - உணர்கின்ற, ஐந்து நீங்கும் - ஐந்து வருடங்கள் கழியும்; ஆகை இளமையில் - நோயாலும் முதுமைப் பருவத்தாலும் உடம்பிளைத்தலிலே, ஐம்மூன்று நீங்கும் - பதினைந்து வருடங்கள் கழியும்; (ஆக இவ்வகைகளில்) எழுபது போக - எழுபது வருடங்கள் கழிய, நீக்கி - இவற்றைத்தள்ளி, இருப்பன - எஞ்சியிருப்பன, முப்பதே - முப்பது வருடங்களேயாம்.

(வி - ரை.) "முற்கூறியவையன்றி, நாம் உயர்ந்ததாகக் கருதியிருக்கும் மானிட ஜன்மத்தைப் பற்றி ஆராயுமிடத்தோ, அதுவும் உயர்ந்ததாகமாட்டாது; மானிடர்க் கேற்பட்ட வயதோ நூறு; அதில் ஐம்பது தூக்கத்திற் கழியும்; அறியாமைப் பருவத்தில் ஐந்து நிர்ப்பிரயோசனமாய்க் கழியும்; அறிவு குன்றியிருக்கும் முதுமைப் பருவத்திலும் நோய்முதலிய துன்பங்களிலும் பதினைந்து நீங்கும்; இவற்றில் எழுபது கழிய எஞ்சி நிற்பது முப்பதேயாகும்;" என, இவ்வடிகளால் ஆயுளின் சிறுமை கூறப்பட்டது.

'உலகத்தீர் உலகத்தீர்' என்பது விளியடுக்கு; இங்ஙனம் ஒரு பொருளில் இரண்டடுக்கி வந்தது, இகழ்ச்சியென்னும் பொருளினை பற்றிவந்த வழுவமைதியாம்; "அசைநிலை பொருள்நிலை இசைநிறைக் கொருசொல், இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும்,"

என்பது நன்னூற் பொதுவியற் சூத்திரம். 'சாற்றக் கேண்மின், சாற்றக் கேண்மின்,' என்பதும் இவ்விதிபற்றியே வந்ததென்க. கடிப்பு-குறுந்தடி; கடிப்பாக என்பது பன்முறை மோதலுதலை யுணர்த்திற்று. பறை - ஒருவிஷயத்தைப் பலருமறியும்படி சொல்லுதற்கறி குறியாக அடிக்கப்படும் ஒருவகைத் தோற்கருவி; இங்கே, வாயால் உரக்கக் கூவுதல் பறையறைதலாக உருவகிக்கப்பட்டது. கேண்மின்-முன்னிலைப்பன்மை ஏவல் வினைமுற்று; இதில் கேள்-பகுதி, மின்-பன்மை முன்னிலைவிகுதி. வயது-மானிடர் வாழ்நாளின் ஒரு வருடத்தளவைக் காட்டும் ஒருவகை அளவுப்பெயர். ஐம்பது, ஐம்மூன்று என்பன பண்புத்தொகைகள். ஆக்கை யிளமை யென்பதில், இளமை இளைத்தலைக் குறிக்கும். நீக்கிருப்பன என்பதில் இகரம் தொகுத்தலாயிற்று.

அவற்றுள்,
இன்புறு நாளும் சிலவே யதாஅன்று
25 துன்புறு நாளும் சிலவே யாதலால்
பெருக்கா றொத்தது செல்வம் பெருக்காற்
றிடிகரை யொத்த திளமை யிடிகரை
வாழ்மர மொத்தது வாழ்நா ளாதலால்.

(இ-ள்) அவற்றுள்-என்கின்ற அந்த முப்பதுவயதுகளுள்ளும், இன்பு உறு-சுகத்தையடைகின்ற, நாளும் - தினங்களும், சிலவே - சிலநாள்களே; அதாஅன்று-அதுவல்லாமல், துன்புறு நாளும்-இடரையடையுந் தினங்களும், சிலவே-சிற்சிலவே; ஆதலால்-ஆகையினாலே, செல்வம் - உலகத்திலேற்படும் ஐசுவரியமானது, பெருக்காறு ஒத்தது-(தோன்றிச் சில தினங்களில் மறையும்) நீர்ப்பெருக்கினையுடைய நதியை நிகர்த்ததாகும்; இளமை-(அச்செல்வத்தை யனுபவித்தற்குரியதாகிய) குமாரப்பருவமோ, பெருக்காற்று - அப்பெருக்காற்றின் ஓரத்திலுள்ள, இடி கரை-இடிந்துபோகும் நிலையிலிருக்கின்ற பலஹீனமாகிய கரையை, ஒத்தது - நிகர்த்ததாகும்; வாழ் நாள் -

அச் செல்வத்தோடிருந்து வாழுகின்ற நாளோ, இடிகரை - மேற் கூறிய இடிகரையின்மேலே, வாழ் மரம் ஒத்தது - நிற்கின்ற மரத்தைப்போல நிலையற்றதாகும்; ஆதலால் - இவை யிவவாறிருக்கின்றன வாகையினாலே.

(வி - ரை.) "எஞ்சி நின்ற அம்முப்பது நாட்களுள்ளும் இன்பத்தை யடைகின்ற நாட்கள் சில; துன்பத்தை யடைகின்ற நாட்கள் சில; ஆதலின், அவற்றுட் பெறும் செல்வம் ஆற்றின் வெள்ளப் பெருக்கை யொத்தது; இளமை அவ்வாற்றின் இடிகரை யொத்தது; வாழ்நாளோ அவ்விடிகரையிலுள்ள மரத்தை நிகர்த்தது," என்று இவ்வடிகளில் இன்ப துன்பங்களின் வகையும், செல்வம் இளமை வாழ்நாள் ஆகியவற்றின் நிலையாமையும் கூறப்பட்டன. மனிதர்க்குக் ம் ஆயுளுக்குள் ஏற்பட்ட இன்ப துன்பங்கள் கலந்தே வரும்; அவர்கள் எப்பொழுதும் நிலைத்த இன்பத்தையோ நிலைபெற்ற துன்பத்தையோ அடையமாட்டார்கள்; ஆதலின், 'இன்புறுநாளும் சில துன்புறுநாளும் சில,' என்றார் ஆசிரியர். ஆற்றில், ஒருதினத்தில் திடுமென வெள்ளம் பெருகும், அடுத்ததினத்தில் வற்றிவிடும்; அது போலச் செல்வமும் ஒருவரிடத்தில் ஒரு சமயத்தில் திடுமெனத் தோன்றி மற்றொரு சமயத்தில் அழியும். ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகியோடும்போது சிற்சில இடங்களிலுள்ள கரையி லுராய்ந்து கீழே அறுத்துச் செல்லும்; அப்போது அக்கரை அடிப்பலமில்லாமல் விழுந்துவிடும் நிலைமையில் அசைந்துகொண்டிருக்கும்; அதற்கு இடிகரை யென்று பெயர்; அஃது இன்னசமயமென்னும் நியதியின்றி வெள்ளம் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போதே திடுமென விழுந்துவிடும்; அது போல் ஒருவர்க்குச் செல்வம் அதிகரித்துக்கொண் டிருக்கும்போதே அதை யனுபவித்தற்கு மிகவும் பொருத்தமான இளமையானது திடுமெனக் கழிந்து முதுமைவந்துவிடும். மேற்கூறிய இடிகரையில் ஒரு மரமிருக்கும்பக்ஷத்தில் கரை அசையும்போதே அதுவும் தலைசுற்றிக்கொண்டிருந்து தன் வேர்கள் முறிந்தியே ஜலத்தால் அடியிற் பிடுங்

கப்புட்டுப்போவதால் அந்தக் கரை விழுவதற்கு முன்னரே வீழ்ந்தழியும்; அதுபோல் இளமை நடந்துகொண்டிருக்கும்போதே அது நீங்கி முதுமை வருவதற்கு முன்னர் ஆயுள்முடிந்து மரணம் சம்பவிக்கும்; ஆதலின், உலகத்தில் எவையும் நிலைபெற்றனவல்லவென்பது இவற்றின் மூலம் தெளியப்படும்.

'அவற்றுள்' என்பது தனிச்சொல். அதாஅன்று - இன்னிசையளபெடை. நாள்கள் சிலவாயினும், ஜாதி யொருமைபற்றி 'நாளும்' என அவற்றை ஒருமையாற கூறினர் ஆசிரியர். பெருக்காறு, இடிகரை, வாழ்மரம், வாழ்நாள் என்பன வினைத்தொகைகள். ஒத்தது-வினையாலணையும் பெயர். நாள், செலவம் என்பன பெயர்ச் சொற்கள். இளமை-பண்புச்சொல்.

ஒன்றே செய்யவும் வேண்டு மொன்றும்
30 நன்றே செய்யவும் வேண்டு நன்றும்
இன்றே செய்யவும் வேண்டு மின்றும்
இன்னே செய்யவும் வேண்டு மின்னும்.

(இ-ள்.) ஒன்றே செய்யவும் வேண்டும் -ஒரு காரியத்தையே செய்யவேண்டும்; ஒன்றும்-அந்த ஒரு காரியத்தையும், நன்றே-நன்றாகவே, (அதாவது: தருமமாகவே) செய்யவும் வேண்டும் - புரிய வேண்டும்; நன்றும்-அந்த அறத்தையும், இன்றே செய்யவும் வேண்டும் - இற்றைநாளிலேயே இயற்றுதல் வேண்டும்; இன்றும்-அங்ஙனம் செய்யத் துணியும் இன்றையிலும், இன்னே - இப்பொழுதே, செய்யவும் வேண்டும்-புரிதலும் வேண்டும்; (அவவாறு செய்யாமல்) இன்னும் - (தேகம் நிலையற்றதெனத் தெரிந்துகொண்ட) இப்பொழுதும்.

(வி - ரை.) "மேற்கூறியபடி உலகவாழ்வு நிலையற்றதா யிருத்தலினாலே, எப்பொழுதும் நிலைத்த முத்தியின்பத்தைப் பெறுதற்கேதுவாகிய அறத்தை விரைந்து செய்யவேண்டும்," என்பது இவ்

வடிகளின் கருத்து. நன்மை எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்து இணையற்றதாய் விளங்குதலின், அதனை எப்பொழுதும் நிலைபேறுடையதும், ஒப்பற்றதுமாகிய ஏகவஸ்துவைப்போல பாவித்து, 'ஒன்று' என்றும், தேகம் க்ஷணநேரமாவது நிலைத்திருக்குமென்று சொல்லும் பெற்றியுடைத் தன்றாகலின் அவ்வறத்தை இன்றே செய்யவேண்டுமென்றும், ஆகிலும் இப்பொழுதே விரைந்து செய்யவேண்டுமென்றும் கூறினர். 'ஒன்றே செய்யவும் வேண்டும்' எனபதிலுள்ள உம்மை இசைநிறைப் பொருளது. மற்றைய வும்மைகள் ஒவ்வொன்றும் முன் சொலலும் விஷயத்தைப்பற்றி நிற்றலால் இறந்தது தழுவியன; இன்னும் இவை, பின்வரும் விஷயங்களையும் தொடர்ந்து நிற்றலால் எதிரது தழுவியன வெனவுங் கூறலாம். ஏகாரங்கள் தேற்றப்பொருளன. ஒன்று - ஒருமை யென்னும் பண்புச் சொற்றிரிபு. நன்று-நன்மையென்னும் பண்புச்சொற்றிரிபு.

நாளை நாளை யென்பீ ராகில்
நமனுடை முறைநா ளாவது மறியீர்
35 நம்முடை முறைநா ளாவது மறியீர்
எப்போ தாயினுங் கூற்றுவன் வருவான்
அப்போ தந்தக் கூற்றுவன் றன்னைப்
போற்றவும் போகான் பொருளொடும் போகான்
சாற்றவும் போகான் றமரொடும் போகான்
40 நல்லா ரென்னா னல்குர வறியான்
தீயா ரென்னான் செல்வரென் னுன்னான்
தரியா னொருகணந் தறுக ணாளன்
உயிர்கொடு போவா னுடல்கொடு போகான்.

(இ - ள்.) நாளை நாளை என்பீராகில் - (அந்த நன்மையைச் செய்யாமல்) நாளைக்குச் செய்வோம் நாளைக்குச் செய்வோம் என்று

சொல்லி வீண்காலங் கழிப்பீராகில், (நாமிருப்பது ... யில்லை; நிச்சயமில்லாவிடினும் நம் ஆயுள் முடிவையாவது காணலா... ன்றோ) நமதுடைமுறைநாள்-நம்முயிரைக்கொண்டுபோக வரும் ... மாகிய நாள், ஆவதும்-ஏற்படுஞ் சமயத்தையும், அறியீர்-அறியமாட்டீர்; நம்முடை முறை நாள் - நம்முடைய உயிர் செல்லத்தக்க கிரமமாகிய நாள், ஆவதும் - ஏற்படுவதையும், அறியீர் - உணரமாட்டீர்; கூற்றுவன்-யமன், எப்போதாயினும் வருவான் - எந்தச் சமயத்திலேனும் உயிரைக் கொண்டுசெல்ல வருவான்; அப்போது - அங்ஙனம் வரும் அச்சமயத்தில், அந்தக் கூற்றுவன்தன்னை - அந்தக் காலனை, போற்றவும் - துதித்தாலும், போகான் - அவன் விட்டுச் செல்லமாட்டான்; (நாங்கள் வேண்டிய பொருள்கள் தருகிறோம், எங்களை விட்டுவிடு என்று திரவியத்தைக் கொடுத்தாலும்) பொருளொடும் - அவன் அந்தப் பொருளைப் பெற்றுக்கொண்டதுடனேயும், போகான்-உயிரை விட்டுச் செல்லான்; சாற்றவும் போகான் - உபசார வார்த்தைகள் கூறினாலும் போகமாட்டான்; (நம்முடைய சுற்றத்தார்களை யெல்லாம் காளைவில் பிடித்துச் சென்றாலும், அவ்வளவில் திருப்தியடைந்து நம்மைமட்டுமாவது விட்டுவிடலாமென்ற எண்ணம் அவனுக் குண்டாகமாட்டா தாதலால்) தமரொடும் - நம் சுற்றத்தாரைப் பிடித்துச் செல்வதோடு மாத்திரமாவது, போகான் - திருப்தியடைந்து செல்லான்; நல்லார் என்னான் - தன்னாற் பிடிக்கப்படுபவரை நல்லவர்களென்றும் கருதமாட்டான்; தீயார் என்னான்-தீயவரென்றுங் கருதமாட்டான்; நல்குரவு-ஒருவர் அடையும் வறுமைக் கஷ்டத்தையும், அறியான்-உணரமாட்டான்; (இன்னும் தன்னிடம் அகப்படுவோரைச்) செல்வர் என்று உன்னான்-தனவந்தர்களென்று கருதி விட்டுவிடமாட்டான்; (ஒருவருக்கு ஆயுள் முடிந்துவிட்டால்) ஒரு கணம்-ஒரு க்ஷணமாயினும், தரியான்-சகித்துத் தாமதிககமாட்டான் (அவனோ) தறுகணாளன் - அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்தவன்; உயிர் கொடுபோவான்-(நேர்ந்த சமயத்தில் வந்து தாக்ஷணியமில்லாமல் கஞ்

முடைய) உயிரைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு போய்விடுவான்; உடல் கொடு போகான்-நம்முடைய தேகத்தைக் கொண்டுபோகமாட்டான் (நிஷேதமெனத் தள்ளிவிடுவான்).

(வி - ரை.) "மேற்கூறிய நன்மையை இப்பொழுதே செய்யாமல் நாளைச் செய்வோமென்று நினைத்தால், அதுவரை நாம் இருப்போமென்பது நிச்சயமில்லை; எமன் நம்முடைய உயிரைக்கொண்டு போக வரும் நாளையும், நாம் அவன் கையிலகப்பட்டுச் செல்லும் நாளையும் அறியமாட்டோம்; எந்தச் சமயத்திலாவது கூற்றுவன் திடுமென வந்துவிடுவான்; அப்போது அவன் தன்னைப் போற்றினாலும் நம்மை விட்டுப் போகமாட்டான்; தனக்குப் பொருள் கொடுத்தாலும் போகமாட்டான்; உபசாரங் கூறினாலும் போகமாட்டான்; நம் சுற்றத்தவரைப் பிடித்துச் சென்றிருந்தாலும் அவ்வளவில் திருப்தியடைந்து நம்மை விட்டுச்செல்லான்; ஒருவரை நல்லவரென்று நினைத்து விடமாட்டான்; ஒருவர் கஷ்டதசையையும் கவனிக்கமாட்டான்; ஒருவரைத் தீயவரென்று நினைத்துக் கொண்டுபோய்க் கண்டனை புரியவுமாட்டான், செல்வமுடையவரென்று தாக்ஷிணியமாய் ஒருவரை விடவுமாட்டான்; அவன் சமனாகையால், கொண்டுபோகும் விஷயத்தில் எல்லோரையும் ஒரே தன்மையாகவே பாவித்து அவரவர்க்கு நாள் முடிந்தவுடன் விரைந்து நம்மைப் பிடித்துச்செல்வான்; நாம் அபிமானமாக வைத்திருக்கும் தேகத்தையும் கொண்டுபோவானோவெனில், அதனைக்கொண்டு செல்லான்; நம்முயிரையே பற்றிச்செல்வான்; இவ்வாறு நம்முடைய இயல்பு திடுமென மாறக்கூடியதாயிருப்பதனாலே சிறிதும் தாமதிக்காது இப்பொழுதே அறத்தைச் செய்ய வேண்டும்," என்பது இவ்வடிகளின் கருத்து.

"அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை."

என்பது திருக்குறள்.

நாளை நாளை-இழிவுப்பொருள்பற்றிவந்த அடுக்கு. முறை நாள்-கொண்டுபோவதற்குப் பிரமனால் ஏற்படுத்திய நாள். 'நமனுடை முறைநாளாவதும்' என்பதிலுள்ள உம்மை எதிரதுதழுவியது. 'நம்முடை முறைநாளாவதும்' என்பதின் உம்மை இறந்ததுதழுவியது. 'எப்போதாயினும்' என்பதன் உம்மை முற்றும்மை; அஃது இனைத்தென்றறி பொருள்பற்றிவந்தது. மற்றைய உம்மைகள் உயர்வுசிறப்புப் பொருளன. கூற்றுவன்-கூறுசெய்பவன்; அதாவது: உடலையும் உயிரையும் வேறு பிரிப்பவன். தமர்-தம்மைச் சார்ந்தவர்; தம்-பகுதி, அர்-விகுதி.

ஏதுக் கழுவீர் ஏழை மாந்தர்காள்
45 உயிரினை யிழந்தோ வுடலினை யிழந்தோ
உயிரிழந் தழுதுமென் றேதுவீ ராகில்
உடலினை யன்றலா தின்றுங் காண்கிலீர்
உயிரினை யிழந்த வுடலது தன்னைக்
களவு கொண்ட கள்வனைப் போலக்
50 காலு மார்த்துக் கையு மார்த்துக்
கூறை களைந்து கோவணங் கொளுவி
ஈமத் தீயை யெரியெழ மூட்டிப்
பொடிபடச் சுட்டுப் புனலிடை மூழ்கிப்
போய்த்தம ரோடும் புந்திநைந் தழுவது
55 சலமெனப் படுமோ சதுரெனப் படுமோ.

(இ - ள்.) ஏழை மாந்தர்காள் - அறிவற்ற மனிதர்களே! (அக் கணம் அறஞ் செய்யாதிருக்க, கூற்றுவன், நீயகள் மெய்யெனக் கொண்டிருந்த உடலைத் தள்ளி உங்கள் உயிரைக் கொண்டுபோன மாத்திரத்தில் நீங்கள் எதையோ இழந்துவிட்டதாகக் கருதி விவஸ்தையற்று) அழுவீர்-அழுவீர்கள், (அவ்வாறழுவது) ஏதுக்கு-எதற்கு? உயிரினை இழந்தோ-ஆவியைக் கைவிட்டோ? உடலினை இழந்தோ-தேகத்தைக் கைவிட்டோ? உயிர் இழந்து-ஆவியைவிட்டு, அழுதும்

என்று -அழுகின்றோம் என்று, ஓதுவீராகில்-நீர் சொல்வீராயின், (நீங்கள் நிலையென நினைத்திருக்கும் உடல், உயிர் நீங்கின அன்றே அழிந்துபோகிறது; அவ்வாறு அழிந்த) உடலினை-தேகத்தை, அன்று அல்லாது-உதுமறைந்த அன்றைக்கே அல்லாமல், இன்றும் காண கிலீர்-இன்றைக்கும் காணமாட்டீர்கள்; (அவ்வாறு நீங்கள் உடலை நிலையென நினைத்தும்) உயிரினை இழந்த-ஆவியைவிட்ட, உடலது தன்னை-அந்தத் தேகத்தை, களவு கொண்ட - திருட்டுத்தொழிலைக் கைக்கொண்ட, கள்வனைப்போல-திருடனைப்போல, காலும் ஆர்த்து-கால்களையுங் கட்டி, கையும் ஆர்த்து-கைகளையுங் கட்டி, கூறை களைந்து - வஸ்திரத்தை நீக்கி, கோவணம் கொளுவி - உள்ளுடையைத் தொகுத்துக் கட்டி, (ஈமத்திற் கொண்டுபோய்க் கட்டையின்மேற் சேர்த்து) ஈமத்தீயை-சுடுகாட்டு நெருப்பை, எரி எழ - எரிதலுண்டாகும்படி, மூட்டி - கொளுத்தி, பொடிபட - நீறாகும்படி, சுட்டு - எரித்துவிட்டு, புனலிடை மூழ்கி-ஜலத்திற் குளித்து, போய் - வீட்டிற்குச் சென்று, தமரோடும்-சுற்றத்தாரோடும், புந்தி நைந்து-அறிவு கலங்கி, அழுவது - அழும்செய்கை, சலம் எனப்படுமோ - பொய் யென்று சொல்லப்படுமோ?, சதுர் எனப்படுமோ-திறமானதென்று கூறப்படுமோ?.

(வி-ரை.) "எமன் உடலையும் உயிரையும் வேறு பிரித்து உயிரைக் கொண்டு சென்றபின், ஆவி எப்பொழுதும் நிலையுள்ளதாயிருந்தும், அது போய்விட்டதாகவும், உடம்பு தங்களிட மிருப்பதாகவும் மனிதர் கருதி அழுவார்கள்; பின்னர் அவ்வுடலையும் சுட்டு நீறாக்கிவிட்டு அதனை எப்பொழுதும காணுதலர்களாய்த் துக்கித்தழுவார்கள்; இவர்கள் அங்ஙனம் அழுவதைப் பொய்யானதென்றாவது மெய்யானதென்றாவது துணியமுடியாது. ஆதலின், இவர்கள் உண்மை யின்னதென் றுணராது மயக்கிடைப்பட்டவராவர்," என்பது இவ்வடிகளின் கருத்து.

இழந்தோ ரென்றும் இரண்டிலுமுள்ள ஏகாரங்கள் வினாப்பொருளன. அழுதும்-பன்மைத்தன்மை வினைமுற்று; அழு - பகுதி, தும் - விகுதி. இன்றும் என்பதிலுள்ள உம்மை இறந்தது தழுவியது. காலும் என்பதன் உம்மை எதிரது தழுவியது. கையும் என்பதன் உம்மை இறந்தது தழுவியது. ஆர்த்து, கலைந்து, கொளுவி, மூட்டி, சுட்டு, மூழ்கி, என்பன வினையெச்சங்கள். சலம் - பொய். சதுர் - திறமை; இங்கே நிச்சயங் குறித்துநின்றது. முன்னே உயிர் போனதற் கழுதீர், பின்னர் உடலினைச் சுட்டழுதீர்; இவற்றுள் எந்த அழுகை உறுதியானது? நீங்கள் உயிருக் கழுதீர்களா? உடலுக் கழுதீர்களா? இரண்டிற்கு மழுதீர்களா? என்று வினவுதற்கு, 'புந்திநைந்தழுவது சலமெனப்படுமோ சதுரெனப்படுமோ' என்றார்.

பார்ப்பன மாந்தர்காள் பகர்வது கேண்மின்
இறந்தவ ராயுமை யிவ்விடை யிருத்திப்
பாவனை மந்திரம் பலபட வுரைத்தே
உமக்கவர் புத்திர ரூட்டின போது
60 அடுபசி யாற்றுலைந் தாங்கவர் மீண்டு
கையேந்தி நிற்பது கண்டதார் புகலீர்
அருந்திய வுண்டியா லார்பசி கழிந்தது?

(இ-ள்.) பார்ப்பன மாந்தர்காள்-(உலகத்தில் மற்ற வகுப்பாரைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவராகவும், வேதசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்தவர்களாகவும் கருதப்படும்) பார்ப்பாராகிய மனிதர்களே! (இங்ஙனம் உலகத்தவர் உண்மை யின்னதென் றுணராதிருக்கவும், நீங்கள் பிதுர்க்கள் முதலிய முன்னோர்களை நேரில் பார்ப்பவரைப் போன்று பிதுர்க்கடன் முதலியவற்றைச் செய்கின்றீர்; இன்னும் நான்) பகர்வது கேண்மின்-சொல்வதையும் சற்றே கவனித்துக் கேளுங்கள்! உமை - உங்களை, இறந்தவராய் - முன்னே யிறந்து போன பிதுர்க்களாகக் கருதி, இவ்விடை - இவ்வுலகத்தினிடமாக, பாவனை

இருந்தி - பாவனையாக உட்காரவைத்து, பலபட - பலவிதமாக வுண்டாக, மந்திரம் உரைத்து - மந்திரங்களைச் சொல்லி, உமக்கு - உங்களுக்கு அவர் - அங்ஙனம் பாவனை செய்தவர்களாகிய, புத்திரர் - குமாரர்கள், ஊட்டினபோது - ஆகாராதிகளை உண்பித்த சமயத்தில், அடு பசியால்-வருத்துகின்ற பசியினாலே, குலைந்து - நிலை தளர்ந்து, ஆங்கு - அவ்விடத்தே, அவர் இறந்துபோன பிதுர்க்களாகிய அவர் கள், மீண்டு - அவ் வுலகத்தைவிட்டுத் திரும்பிவந்து, கையேந்தி நிற்பது - அவவுணவை வாங்கும் பொருட்டுக் கரங்களை ஏந்திக்கொண்டு நிற்பதை, ஆர் கண்டது - பார்த்தவரியாவர்? அருந்தியது - அவ வாறு வந்து கையேந்தி வாங்கிச் சாப்பிட்ட, உண்டியால்-உணவால், ஆர் பசி கழிந்தது - எவருடைய பசி நீங்கிற்று? புகலீர் - இவற்றை யெல்லாம் ஆராய்ந்து சொல்லக்கடவீராக.

(வி - ரை.) "மேற்கூறியபடி மனிதர் அவ்வாறு இறந்ததற் கழுவதுமின்றி, அங்ஙனம் இறந்த பிதுராக்களுக்கு மந்திரஞ்சொல்லி ஆகாராதிகளையும் படைத்துப் பூசனை புரிகின்றீர்; அவர்கள் வந்து அவ்வுணவுகளை வாங்கி யுண்பதை நீங்கள் காணவு மாட்டீர்கள்; ஆதலின், இவவிஷயத்திலும் நீங்கள் விவஸ்தை யற்றவர்களாகவே யிருக்கின்றீர்," என்பது இவவடிகளின் கருத்து. பிராமணர் தம்மைத் தாழ்மையாகக் கருதியதை நீக்கும்பொருட்டே கபிலர் இந்நூலைச் செய்தனராகலானும், பிராமணர் தம்மை உயர்ந்தவராகக் கருதியிருந்தும் அவரும் இங்ஙனம் மயக்கிடைப்பட்டுழன்றன ரென்பதை விளக்கப் புகுந்தனராகலானும், இங்கு, 'பார்ப்பன மாந்தர்காள்,' என அவரையே முக்கியமாக விளித்துக் கூறினர். ஆத்மாவின் தன்மையை நோக்குங்கால் இறந்தவரும் தேகத்தோ டிருப்பவரும் எப்பொழுதும் நிலைபெற்ற ஒரேதன்மை யுடையவராகலின், இறந்தவர் செய்கையையும் இருப்பவர் செய்கையையும் விரவிப் பொதுவாக மனிதர்பாலேற்றி முன்னிலையாகவும், படர்க்கையாகவும் வைத்துக் கூறினர். பாவனையாக இருத்துதல் - இருப்பதாகப் பாவித்தல். அவர்

புத்திரா - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. 'ஊட்டின' என்ப தற்கேற்ப, 'ஆகாராதிகள்' என்னும் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப் பட்டது. அடுதல் - கொல்லுதல்; அஃதிங்கே வருத்தத்தை யுணர்த் திற்று. கண்டது - பார்த்தசெய்கை; அஃதிங்கே அச்செய்கை யுடை யாரை விளக்கிற்று.

ஒட்டியர் மிலேச்ச ரூணர் சிங்களர்
இட்டிடைச் சோனகர் யவனர் சீனத்தர்
65 பற்பலர் நாட்டிலும் பார்ப்பா ரிலையால்.

(இ - ள்.) (மேற்கூறியபடி உலகத்தின் உண்மை யியல்பை யுணராதிருந்தும், நான்குவகைச் சாதிகளை நீங்களே பிரித்துக்கொண்டு அவர்களுள் நீங்களே உயர்ந்தவர்களென்றும் உங்களாலேயே உலகம் நடைபெறுகிறதென்றும் கருதியிருக்கின்றீர்கள்; நீங்களிருக்கும் இவ்விந்திய நாடொழிய) ஒட்டியர்-ஒட்டியரும், மிலேச்சர்-மிலேச்சரும், ஊணர் - ஊணரும், சிங்களர் - சிங்களரும், இட்டிடை-அற்பமான தன்மையையுடைய, சோனகர் - துலுக்கரும், யவனர் - யவனரும், சீனத்தர் - சீனரும், (ஆகிய) பற்பலர் நாட்டிலும் - பற்பலரிருக்கின்ற தேசங்களிலும், பார்ப்பார் இல்லை - பிராமணர்கள் இல்லை, (அவ்வாறில்லாததால் அவைகள் வளப்பத்தில் ஏதேனும் குறைவுற்றிருக்கின்றனவா?)

(வி - ரை.) "மனித வர்க்கத்தாருள், ஆண், பெண் ஆகிய இரண்டே சாதிகள் ஏற்பட்டிருக்க, நீங்களே நான்குவகையைப் பிரித்துக் கொண்டு அவ்வகைகளுள்ளும் வேதியர்களாகிய நீங்களே சிறந்தவர்களென்றும், உங்களாலேயே உலகத்தில் எல்லாக் காரியங்களும் நடைபெறுகின்றனவென்றும் எண்ணிக் களிக்கின்றீர்; அவ்வாறு உங்களாலேயே உலகில் எல்லாம் நடைபெறக் கூடியனவாயிருக்குமாறால், நீங்களில்லாத அநேக தேசங்களிருக்கின்றனவே; அவை யெல்லாம் நீங்களிருக்கும் தேசத்தைக்காட்டினும் மிகச் செழிப்

படைத் திருக்கின்றனவே? நீங்களில்லாததால் அவை பாழடைந்தல்லவோ இருக்கவேண்டும்; அங்ஙனம் பாழடையாமல் செழிப்புற்றிருத்தற்குக் காரணமியாது? இதனாலேயே நீங்கள் கொண்டிருக்கும் கொள்கை பேதைமை யென்பது விளங்கவில்லையா," என்பது இவ்வடிகளின் கருத்து.

ஒட்டியர்-ஐம்பத்தாறு தேசங்களுள் ஒன்றாகிய ஒட்டியமென்னும் தேசத்திலுள்ளவர். மிலேச்சர்-துருக்கியருள் ஒருவகைக் காட்டுஜாதியார். ஊணர் - ஊணமென்னும் தேசத்திலுள்ளார். சிங்களர்- இலங்கைத் தீவில் சிங்களநாட்டிலுள்ளவர். சோனகர்-துலுக்கர். யவனர்-யவனதேசத்தார்; இவர்கள், கம்மியத்தொழிலில் சிறந்தவர்; இதனை,

"பொன்சொரி கதவுதாளிற் றிறந்துபோன் யவனப்பேழை"
"மணியியல் யவனச்செப்பின் மங்கலத் துகிலைவாங்கி,"

என்னும் சீவகசிந்தாமணிச் செய்யுளடிகளா லுணர்க. சீனத்தர்-சீனதேசத்தவர். இட்டிடை-அற்பம்; அஃதிங்கே தொழின் மேற்று.

முற்படைப் பதனில் வேறாகிய முறைமைபோல்
நால்வகைச் சாதியிந் நாட்டினி லிட்டீர்
மேல்வகை கீழ்வகை விளங்குவ தொழுக்கால்
பொற்புறு பெறவையும் பிறப்பினில் வேறே
70 அவ்விரு சாதியி லாண்பெண் மாறிக்
கலந்து கருப்பெறல் கண்டது முண்டோ
ஒருவகைச் சாதியா மக்கட் பிறப்பினில்
இருவகை யாகநீ யியம்பிய குலத்து
ஆண்பெண் மாறி யிணைதலு மணைந்தபின்
75 கருப்பொறை யுயிர்ப்பதுங் காண்கின்றிலீரோ
பாகிலைத் தெங்கதனிற் கிடைப்படு கின்றதோ
ஆங்கிலைத் தந்தவித் தங்குரித் திடுமோ

மாறிவே றாகும் வழக்கமொன் றிலையே
பூசுரர்ப் புணர்ப் புலைச்சி பயின்ற
80 புத்திர ராயினோர் பூசுர ரலரோ
பெற்றமு மெருமையும் பேதமாய்த் தோன்றல்போல்
மாந்தரிற் பேதமாம் வழியெவர் கண்டிலார்
வாய்நாறு முயப்புமொய் வண்ணமே மாடபிணினில்
மேவு முண்மை பாவையும வெளிப்பட லின்றே.
85 தெரிபிமைப் புலியின் மடநைத கேகிற்
பருகற வோதிய பார்ப்பா ரனான்
வடதிசைப் பார்ப்பான் தென்றிசைக் கேகின்
நடையாற் கோளரிய புலைய னவான்.

(இ - ள்.) (மேற்கூறியபடி நீங்கள் ஜாதிகளைப் பிரித்ததிலும் பிறர் நம்பும்படி) முற்படைப்பதனில்- ஆதி சிருஷ்டியிலே, வேறாகிய முறைமைபோல அவை வேறாகப் பிரிந்த கிரமம்போலச் சாஸ்திரங்களிற்கூறி, இந்நாட்டினில்- இந்த இந்தியநாட்டிலே, நால்வகைச் சாதி- அந்த நால்வகைச் சாதிகளையும், நாட்டினீர்- நிலைநிறுத்தினீர்; (அவ்வாறு நீங்கள் நாட்டினாலும் உயர்ந்த சாதியும் தாழ்ந்த சாதியும் பிறப்பினால் ஏற்படமாட்டா); மேல்வகை- உயர்ந்தவகுப்புக்களும், கீழ்வகை- தாழ்ந்தவகுப்புக்களும், விளங்குவது- உலகத்தில் மனிதவகுப்பாரில் தோன்றுவது, ஒழுக்கால்- அவரவர்களுடைய நன்னடை துன்னடை ஆகிய ஒழுக்கங்களினாலேயே ஏற்படுவனவாம்; (பிறப்பினால் ஜாதி பேதங்கள் ஏற்படுவன வேறு விதமாம்; எவ்வாறெனில், மனிதர் ஒரு வகுப்பு, எருது ஒரு வகுப்பு, எருமை ஒரு வகுப்பு; இவைபோல ஒவ்வொரு ஜாதியும் பிறப்பினால் பேதமாமேயன்றி ஒரே வகுப்பில் பல பேதங்கள் ஏற்பட நியாயமில்லை; அப்படி ஏற்படுவதற்கு இவ்வகைப் பிறப்புப் பேதங்களுள் ஒன்றினொன்று கலக்கமாட்டா; ஒரே வகுப்பில், ஒழுக்கத்தால் பிரிந்து பேதப்பட்டிருப்பினும் ஒன்றோடொன்று கலந்து சந்ததி விருத்தியுண்டாம்; இதற்குதாரண

மாக) பெற்றமும்-பசுவும், எருமையும்-மேதியும், பிறப்பினில்-பிறப்பால், வேறே-வேறுமையரோ; (அப்படி யிருப்பதால் அவ்விருஜாதியும் கலக்கமாட்டா) அவ்விரு ஜாதியில்-அவ்விரண்டு வகுப்புள்ளும், ஆண் பெண் மாறி - ஆணும் பெண்ணும் மாறுபட்டு, (அதாவது: ஒரு ஜாதி ஆணும் ஒரு ஜாதிப் பெண்ணுமாக நேர்ந்து) கலந்து-புணர்ந்து, கருப்பெறல்-கருப்பம் தரித்தலை, கண்டதுண்டோ-எவராயினும் பார்த்ததுண்டோ? (இல்லை); (இதுபோல, மனிதவர்க்கத்தாருள் உண்டோவென்று ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து இவ்விதம் நிகழாதிருப்பதில்லை; நீங்கள் நான்கு வகையாகப் பிரித்த அவர்கள் மனிதரென்னும் ஒரே வகுப்பினராயிருப்பதை முன்னிட்டு ஒழுக்கத்தால் பேதப் பட்டிருப்பவர்களுள்ளும் ஆண் பெண் மாறிக் கலந்தால் சந்ததி உற்பத்தியாகிவிடுகின்றது; இவ்விதம்) ஒரு வகைச் சாதியாம் - ஒருவித வகுப்பாகிய, மக்கள் பிறப்பில் - மனித ஜன்மத்தில், நீர்-நீங்கள், நால்வகையாக - நான்கு வகையாக, இயம்பிய-கூறிய, குலத்து-ஜாதிகளிலே, ஆண் பெண் மாறி-ஆணும் பெண்ணும் மாற்றமாக, அணைதலும்-கூடுதலும், அணைந்தபின்-அங்ஙனம் கூடியபின், கருப்பொறை உயிர்ப்பதும் - கருவாகிய பாரத்தைத் தாங்கிப் பெண்கள் பிள்ளைகளைப் பெறுவதையும், காண்கின்றிலீரோ - அறிகிலீரோ? (இன்னும் நீங்கள் இவ்வாறு பேதைமையால் பிரித்த சாதிகளில் ஒரு சாதி ஆணும், ஒரு சாதிப் பெண்ணும் மாறிக் கூடிப் பிறந்த பிள்ளைகளை இழிந்தவராகக் கருதுகின்றீர்; அப்படியே உங்கள் அபிப்பிராயம்போல் மனித வகுப்பாரில் ஜாதிபேதத்தை வைத்துக்கொண்டாலும் மேற்கூறியபடி பிறக்கும் எல்லோரையும் இழிவுடையாராகக் கருத நியாயமில்லை; உயர்ந்த ஜாதிப்பெண்ணும் இழிந்த ஜாதி ஆணுங் கூடிப்பெற்ற பிள்ளையை வேண்டுமானால் இழிவாக நினைக்கலாம்; உயர்குலத்தானும் இழிகுலத்தவளும் கூடிப் பெற்ற பிள்ளையை எங்ஙனம் தாழ்மையாகக் கருதுதல்கூடும்? அப்பிள்ளை எவ்விதத்தாலும் தாழ்ந்தவனாகமாட்டான்) எந்நிலத்து-எந்தப் பூமியில்,

எந்த வித்து-எவ்வகையான விதை, இடப்படுகின்றதோ-விதைக்கப் படுகின்றதோ, அந்நிலத்து-அந்தப் பூமியில், அந்த வித்து - அதே விதை, அங்குரித்திடும் அல்லால்-முளைக்குமே யல்லாமல், மாறி - மாற்றமடைந்து, வேறு ஆகும்-வேறொன்றாக அந்நில பேதத்தால் முளைக்கும், வழக்கம் ஒன்று-ஒரு வழக்கம், இல்லை-ஏற்படுவதில்லை; (அதுபோல) புலைச்சியர்-உடகளா ஜாதிப்பிரிவினையால் நீச ஸ்திரீக ளெனக் கருதப்படுவோர், பூசுரர் புணர்ந்து - பிராமணரைக் கூடி, ஈன்ற-பெற்ற, புத்திரராயினோர்-குமாரரானவர், பூசுரர் அல்லரோ-பிராமணராகமாட்டாரோ? (ஆவர்; ஆதலின், நீங்கள் கொண்டிருக் கும் ஜாதிபேதகொள்கை, எவ்வகையிலும் ஆராயுமிடத்துப் பேதை மையுடையதாகவே காணப்படும்; மனித வகுப்பில் ஒழுக்கத்தாலும் தோற்றத்தாலும் பேதங் காணலாமேயன்றி, பிறப்பால் பேதங்காணு தற் கேதுவில்லை) பெற்றமும் - பசுவும், எருமையும்-மேதியும், பேத மாய்த் தோன்றல்போல்-எல்லாவகைக் குணங்களாலும் வெவ்வேறு ஜாதியாகத் தோன்றுவதுபோல, மாந்தரில்-ஒரே வகுப்பாகிய மனி தர்களுக்குள்ளே, பேதமாம் வடிவு-வெவ்வேறு வகையான உரு வத்தை, யாவர் கண்டுளார்-பார்த்தவரியாவர்? (ஒருவருமில்லை; மனித ருடைய) வாழ்நாள்-ஆயுளும், உறுப்பு-அவயவங்களும், மெய்வண்ண மோடு-தேகவடிவமும், அறிவினில்-புத்தியில், வேற்றுமையாவதும்-வெவ்வேறு வகைப்படுவதும், வெளிப்படல் இன்று - தோற்றுவ தில்லை; (ஆதலின், நீங்கள் பிறப்பால் உயர்வோ தாழ்வோ கருத வேண்டாம்; ஒழுக்கத்தைப்பற்றியே உயர்வு தாழ்வு கருதுவீராக!) தென்றிசைப் புலையன்-தெற்குத் திக்கிலுள்ள நீசனும், வடதிசைக்கு ஏகின்-புண்ணிய பூமியாகிய உத்தர திக்கில் சென்றால், பழுது அற-குற்றம்நீங்க, ஓதி-வேதத்தை ஓதியுணர்ந்து, பார்ப்பான் ஆவான்-பிராம ணனாவான்; வடதிசைப் பார்ப்பான்-உத்தரதிசையிலுள்ள வேதியன், தென்றிசைக்கு ஏகின் - தக்ஷண திக்கிற் போவானானால், நடையது கோணி - தான் உத்தரதிக்கில் பழகியிருந்த பிராமண வொழுக்கம்

மாறுபட்டு, புலையன் ஆவான்-நீச வொழுக்கங்களைக்கொண்டு நீசனாய் விடுவான், (இதனாலேயே ஒழுக்கத்தால் உயர்வு தாழ்வு வற்படுமென்பது உங்கட்கு நன்கு புலப்படுமே)

(வி - ரை.) "மேற்கூடியபடி இவ்விந்திய நாட்டைத் தவிர மற்றைய நாடுகளில் பிராமணர் முதலிய ஜாதி வகுப்புக்கள் இல்லாதிருந்தும், பிராமணர்களே! நீங்கள் மாத்திரம் ஆதிகாலந்தொட்டே இங்கு வெவ்வேறு சாதிகள் பிறப்பால் உண்டானதுபோல நான்கு வகைச் சாதிகளைப் பிரித்து நிலைநிறுத்தினீர்; உயர்வும் தாழ்வும் ஒழுக்கத்தால் நிகழ்வனவேயன்றிப் பிறப்பால் நிகழ்வனவல்ல; உலகத்தில் மானிடர், அவரவர் நடக்கைக்குத் தக்கபடி உயர்ந்தவர்களாகவும், தாழ்ந்தவர்களாகவும் பிரிந்திருக்கின்றார்களே யன்றி, பிறப்பால் அங்ஙனம் பிரிவதில்லை. பிறப்பால் மானிடர் ஒரே தன்மையுடையவராவர்; இவர்களுள், எருதும் எருமையும்போல வகுப்பு பேதமிருக்கும் பக்ஷத்தில், உங்களால் பிரிக்கப்பட்ட பல வகைச் சாதிகளுள் ஒரு வகை ஆணும் மற்றொருவகைப் பெண்ணும் கூடிச் சந்ததி உற்பத்தியாவதற்கேதுவில்லை; மனித வகுப்பாருள் எந்த ஆணும் எந்தப் பெண்ணும் கூடினும் சந்ததி உற்பத்தியாகின்றது; பசுவும், எருமையும் வெவ்வேறு வகையா யிருப்பதால் அவற்றுள் ஒருவகை ஆணும் மற்றொருவகைப் பெண்ணுங் கூடுவதுமில்லை, சந்ததி தோன்றுவதுமில்லை; இதனாலேயே மனிதர் ஒரே வகுப்பினரென்பது விளங்கவில்லையா? இன்னும் நீங்கள், உங்களுடைய ஜாதிப் பிரிவினையால், ஒருவகுப்பானும் ஒரு வகுப்புப் பெண்ணும் கூடிப்பெற்ற பிள்ளைகளையெல்லாம் இழிவானவர்களென்று கருதுகிறீர்கள்; அங்ஙனம் கருதுவதில் உயர்குலப் பெண்ணும் இழிகுலத்தானுங் கூடிப்பெற்ற பிள்ளையை யெண்டோமேல் உங்கள் கொள்கைப்படி தாழ்வாகக் கருதலாம்; இழிகுலப் பெண்ணும் உயர்குலத்தானுங் கூடிப்பெற்ற பிள்ளையை இழிவாகக் கூறல் தகுதியாமா? பெண் இழிவானவளா யிருப்பினும் கருவானது உயர்

குலத்தான் நாதத்தால் உற்பத்தி யானபடியால் அதனின்றும் பிறந்தவன் உயர்ந்தவனே யாவன்; ஒரு வித்தை ஒரு நிலத்திலிட்டால் அவ் வித்தானது தன்னியற்கைப்படி முளைக்குமே யன்றி நிலபேதத்தால் வேறுவகை யாகாது; இதைக்கொண்டு, வேதியனைக் கூடிப் புலைச்சி யீன்ற பிள்ளையைப் பிராமணனென்றே நீங்கள் ஏன் கருதக்கூடாது? இவற்றையெல்லாம் நன்கு ஆராயின், மனிதவர்க்கத்தாருள் பேதமென்பது காணப்படாது; பசுவும் எருமையும் பேதமாகத் தோற்றல்போல, மானிடருள் பேதந் தோற்றுவதை எவருங் காணமாட்டார்; இன்னும், தென்றிசையிலுள்ள, உங்களால் நீசனெனக் கருதப்படும் ஒருவன் வடதிசைக் கேகினால் அவன் வேதமுதலியன வோதி ஒழுக்கத்தால் பார்ப்பானாகிவிடுவான்; வடதிசையில் உங்களால் பார்ப்பானெனக் கருதப்படும் ஒருவன் தென்றிசைக் கேகின் தான் கற்ற வேதம் முதலியவற்றை மறந்து ஒழுக்கங்குன்றி மாறுபட்ட நடையைத் தழுவி நீசனாய்விடுவன்; வகுப்புயர்வும் தாழ்வும் ஒழுக்கத்தாலேயே நிகழ்கின்றன வென்பதை இதன்மூலம் தெரிந்து கொள்வீராக," என்பது இவ்வடிகளின் கருத்து.

நால்வகைச் சாதி: பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்பன. பெற்றம் - பசு; இது பசுச்சாதிப் பொதுப்பெயர். 'ஆண் பெண் மாறிக் கலந்து' என்பதற்கு, 'ஒருவகை ஆணும், மற்றொரு வகைப் பெண்ணும் தங்கள் குல வியற்கைக்கு மாற்றமாகக் கூடி' என்பது பொருள். 'கண்டதுண்டோ' என்பதிலுள்ள ஏகாரம் எதிர்மறைப் பொருளது. சீவர்களெல்லோரும், 'அந்தக்கரண, ஆபாச, சைதந்ய சீவன்' என்றபடி இம்மூன்றின் கூட்டமாகிய ஒரேவகைத் தோற்ற முடையவ ராகலானும், மனிததேகங்க ளெல்லாம், ஐம்பூதங்களாலும் ஆக்கப்பட்டு, தசைநாரும், உதிரமும், நரம்பும் கொழுப்பும், கபமும், நீரும், மலமும், உரோமமும் உடையனவாயும்; ஐம்பொறிகளை யுடையனவாயும்; உபத்தம், பாணி, பாதம், பாயுரு, வாக்கு என்னும் கன்மேந்திரியங்களை யுடையனவாயும் ஒரே

தன்மையனவாய் அமைக்கப்பட்டிருத்தலானும், அவரை, 'ஒருவகைச் சாதியா மக்கட் பிறப்பு' என்றார் ஆசிரியர். 'காண்கின்றிலீரோ' என்பதிலுள்ள ஓகாரம் வினாப்பொருளது. முனிவர்களும் புலைச்சிக்கும் பிறந்தவரென்று வேதியர் தம்மை இழிவாகக் கூறியபடியால், அதனை மறுத்தற்பொருட்டே, 'பூசுரர்ப் புணாநது புலைச்சிய ரீன்ற, புத்திரராயினோர் பூசுர ரல்லரோ?' எனக கூறினர் கபிலர். 'எவர் கண்டோரார்' என்பது எதிர்மறையெச்சம். உயர்ந்த சாதிக் கரு இழிந்த சாதிப் பெண் வயிற்றில் தரிக்கினும் உயர்ந்ததேயாகு மென்பதையும், தாழ்ந்தது உயர்ந்த வயிற்றிற் சாரினும் தாழ்ந்ததேயாகு மென்பதையும், மனிதர் ஒழுக்கத்தாற் பேதமாவரேயன்றிப் பிறப்பால் பேதமாகாரென்பதையும், தென்னாடு தாழ்ந்தது வடநா டுயர்ந்தது என்பதையும்,

"கடல்சார்ந்து மின்னீர் பிறக்கு மலைசார்ந்தும்
உப்பீண் டுவரி பிறத்தலாற் றத்தம்
இனத்தனைய ரல்ல ரெறிகடற்றண் சேர்ப்ப
மனத்தனையர் மக்களென் பார்."

"களர்நிலத்துப் பிறந்த வுப்பினைச் சான்றோர்
விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொளவர்
கடைநிலத்தோ ராயினுங் கற்றறிந் தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்."

"எந்நிலத்து வித்திடினுங் காஞ்சிரங்காழ் தெங்காகா
தென்னாட் டவருஞ் சுவர்க்கம் புகுதலால்
தன்னாற்றா னாகு மறுமை வடதிசையும்
கொன்னாளர் சாலப் பலர்."

என்னும் நாலடிச் செய்யுட்களா னுணர்க. வடநாடு தேவர்களும் முனிவர்களும் தங்கப் பெறுதலானும், வேதங்கள் மிகப் பயிலுதலானும், ஆரியர்க் குரித்தாதலானும் அஃதுயர்ந்த தென்றும்; தென

ஞூடு எமன்திசை யாகலானும், தேவபாஷை முதலியன மிகப் பயிலாமையானும் தாழ்ந்ததென்றுங் கூறுப.

அதுநிற்க,
90 சேற்றிற் பிறந்த செங்கழுநீர் போலப்
பிரமற்குக்
கூத்தி வயிற்றிற் பிறந்த வசிட்டரும்
வசிட்டர்க்குச்
சண்டாளி வயிற்றிற் பிறந்த சத்தியரும்
95 சத்தியர்க்குப்
புலைச்சிதோள் சேர்ந்து பிறந்த பராசரும்
பராசருக்கு மீன்
வாணிச்சி வயிற்றிற் பிறந்த வியாசரும்
இந்நால்வரும்,
100 வேதங்க ளோதி மேன்மைப் பட்டு
மாதவ ராகி வயங்கின ரன்றோ?

(இ - ள்.) அதுநிற்க - மேற்கூறிய அவ்விஷயம் நிற்க, (நான் கூறியதற்கு உதாரணமாக) சேற்றிற் பிறந்த-சேதகத்திலே தோன்றிய, செங்கழுநீர்போல - செங்குவளை மலர்போல, பிரமற்கு - பிரமதேவனுக்கு, கூத்தி - நிருத்தமாதாகிய ஊர்வசியினது, வயிற்றில் - உதரத்திலே, பிறந்த-தோன்றிய, வசிட்டரும் - வசிட்ட முனிவரும்; வசிட்டர்க்கு-அந்த வசிட்ட முனிவர்க்கு, சண்டாளி வயிற்றில்-சண்டாளத்துவமடைந்த அருந்ததியின் வயிற்றிலே, பிறந்த-உதித்த, சத்தியரும்-சத்தியமுனிவரும்; சத்தியர்க்கு - அந்தச் சத்தியமுனிவருக்கு, புலைச்சி தோள்-நீசத்துவமடைந்த பெண்ணின் தோள்களை, சேர்ந்து-அவர் அணைந்ததனுல், பிறந்த-உற்பவித்த, பராசரும்-பராசமுனிவரும்; பராசருக்கு - அந்த பராசரமுனிவருக்கு, மீன் வாணிச்சி-மீன் வாணிபஞ்செய்யும் பரவமாதாகிய மச்சகந்தியினது, வயிற்றில் - வயிற்றிலே, பிறந்த-ஜனித்த, வியாசரும்-வேதவியாச முனிவ

ரும், (ஆகிய) இந்நால்வரும் - இந்நான்குபேரும், (பிறப்பால் இழிக் தவர்களாயிருந்தும் தங்கள் ஒழுக்கத்தினாலே) மேவசங்கள் ஓதி-நான்கு வேதங்களை ஓதி யுணர்ந்து, மேன்மைப்பட்டு-உயர்வடைந்து, மாதவர் ஆகி-சிறந்த தவத்தினை யுடையவர்களாகி, வயங்கினர் அன்றே - உலகத்தில் விளங்கினார்களல்லவா?

(வி - ரை.) "நான மேமேல சொல்லிய விஷயம் என் பேச்சு மாத்திரமன்று; அதற்குதாரணமாகச் சில செய்கைகள் நிகழ்ந்திருக் கின்றன: பிரமனுக்குக் கூத்தி சம்பந்தமாக வசிட்டர் தோன்றினர்; வசிட்டருக்குச் சண்டாளி வயிற்றில் சத்தியர் பிறந்தார்; சத்தியர்க்குப் புலைச்சியினிடமாகப் பராசர் தோன்றினர்; பராசர்க்குச் செம்படவப் பெண்ணினிடத்தே வேதவியாசர் பிறந்தார்; இந்நால்வரும் தங்கள் ஒழுக்கத்தினாலே சிறந்த முனிவர்களாயிருக்கவில்லையா? இதற்கு என்ன சமாதானம் கூறுவீர்?" என்பது இவ்வடிகளின் கருத்து. "பிரமபுத்திரராகிய வசிட்டர் ஒருகாலத்தில் நிமியின் சாபத்தால் தேக மில்லாதவராய் வருந்தித் தம்முடைய பிதாவாகிய நான்முகனிடத் திற் சென்று தேகம் கொடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்க, அவர், 'மித்திராவருணருடைய கலப்பால் உனக்குத் தேக முண் டாம்' என்று கூறினர். அதன்மேல் வசிட்டர் வருணலோகம் சென் றனர். அப்போது அவ்வுலகத்தை ஆண்டுகொண்டிருந்த மித்திரன், வருணன் ஆகிய இருவருள்ளும் மித்திரனிடத்தே ஊர்வசி என்ப வள் செல்ல, நடுவழியில் வருணன் அவளைக் கண்டு மோகித்தழை க்க, அவள், 'நான் மித்திரனிடம் வருவதாகச் சொல்லி வாக்குக் கொடுத்திருக்கின்றேன்; ஆகையால் உயமிடம் வருதல் முடியாது' என்று சொல்லி அப்பாற் சென்றனள். அத்தருணத்தில் வருணன், 'உனக்காக என் தேஜஸில் ஒருவன் உதிக்க' என்று கூறினன். அதை அவள் ஒப்புக்கொண்டு போய்விட்டனள். அங்ஙனம ஊர்வசி மித் திரனிடம் செல்லவே அவள் வருதற்குள் அவன், தன் தேஜஸை ஒரு குடத்தில் அடைக்க அதிலிருந்து அகஸ்தியர் பிறந்தனர்.

அதன்மேல் மித்திரன் மேற்கூறியபடி சென்ற ஊர்வசியைக் கண்டு 'நீ முதலில வருணனிடம் சென்று வந்தமையால பூவுலகத்தில் புரூர வஸுக்கு பெண்டாகக்கடவாய' என்று சபித்தனன் பிறகு அவள் வருணனிடம் சென்றனள். அவன், 'நீ முந்தியே என்னிடம் வாராத தால் இப்பொழு நான் கூடேன்' என்று மறுத்தருத் தன் தேஜ ஸைக குடத்தில அடைய அதினின்றும் வசிட்டர் தேகம் பெற்று வந்தனா" எனபது புராணகதை. இங்கே வசிட்டா ஊர்வசியின் வயி ற்றில் பிறக்காவிடினும் அவள் சம்பந்தமாக வருணனுடைய தேஜஸி லிருநது தேசம் பெற்ற காரணத்தால் அவளை அவருக்குத் தாயென் றும், அவரை அவள் வயிற்றிற் பிறந்தவரென்றும் கூறினர் ஆசிரி யர். நவபிரமாககளில் ஒருவராகிய காசிபா ஊர்வசியைச் சேர்ந்து வசிட்டரைப் பெற்றுரென்று வேறொரு கதையும் புராணங்கள் கூறும்.

இந்த வசிட்டருக்குச் சத்திமுதலிய நூறுபுத்திரர்கள் அருந்ததியி னிடம் தோன்றினர்; இந்த அருந்ததி ஒருசமயம் தன் நாயகன் மீது சந்தேகம் கொண்டபடியால் கருநிறம் இயைந்த ... முன் னவளாய் யாவரும் காண நக்ஷத்திரபதம் பெறும்படி தன் நாயகனுல் சபிக்கப்பட்டவள்; இககாரணத்தினுலே பே இவளைச் சண்டாளி என்றனர். சத்தியருடைய மனைவி திரசந்தி என்பாள்; இவளைப்புக்க னூர்ப் புலைச்சி என்ப; இவள் புலைச்சியான வரலாறு புராணங்களிற் கண்டுகொள்க. பராசர் பரவராஜபுத்திரியாகிய மச்சகந்தியைக கூடி வியாசரைப் பெற்றனரென்பது பாரதகதை. வேதங்கள்: இருக்கு, தைத்திரியம், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்குமாம. 'அந் நீற்க' 'இந் நால்வரும்' என்பன தனிச்சொற்கள். அன்றே என்பதி லுள்ள ஓகாரம் அறிவினுப் பொருளது.

அருந்தவ மாமுனி யாம்பக வற்குக்
கருவூர்ப் பெரும்பதிக் கட்பெரும புலைச்சி

ஆதி வயிற்றினி லன்றவ தரித்த
105 காமுனி யாகிய கபிலனும் யானே
என்னுடன் பிறந்தவ ரெத்தனை பேரெனில்
ஆண்பான் மூவர் பெண்பா னால்வர்
யாமவர் திறஞ்சிறி தியம்புவல் கேண்மின்
ஊற்றுக் காடெனு மூர்தனிற் றங்கிய
110 வண்ணா ரகத்தில் உப்பை வளர்ந்தனள்
காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற் கள்விலைஞர் சேரியில்
சான்றா ரகந்தனில் உறுவை வளர்ந்தனள்
நரப்புக் கருவியோர் நண்ணிடு சேரியில்
பாணா ரகத்தில் ஔவை வளர்ந்தனள்
115 குறவர் கோமான் கொய்தினைப் புனஞ்சூழ்
வண்மலைச் சாரலில் வள்ளி வளர்ந்தனள்
தொண்டைமண் டலத்தில் வண்டமிழ் மயிலைப்
பறைய ரிடத்தில் வள்ளுவர் வளர்ந்தனர்
அரும்பார் சோலைச் சுரும்பார் வஞ்சி
120 அதிக னில்லிடை அதிகமான் வளர்ந்தனன்
பாரூர் நீர்நாட் டாரூர் தன்னில்
அந்தணர் வளர்க்க யானும் வளர்ந்தேன்.

(இ - ள்.) (மேற்கூறியபடி நீங்கள் முனிவர்களாகக் கொண்டாடும் அவர்கள் கதியே இவ்வாறிருக்கும்போது இதைப்பற்றிச் சிறிதும் ஆலோசியாமல் என்னுடைய பிறப்பைப்பற்றி மாத்திரம் இழிவாகக் கருதுகின்றீர்; இதற்குக் காரணந் தெரியவில்லை; அவர்களைப்போலவே) அரும்-அருமையாகிய, தவம்-தவத்தினையுடைய, மா-சிறந்த, முனியாம்-முனிவராகிய, பகவற்கு - பகவன் என்பவரிடத்தில், பெரும்பதி-பெருமை பொருந்திய நகரமாகிய, கருவூர்க்கண்-கருவூரிடத்திலே தோன்றிய, பெரும்புலைச்சி-என்னையும் என் சகோதரரையும் பெற்றதனால் பெருமை தங்கிய நீச ஸ்திரீயாகிய,

ஆதி வயிற்றினில்- ஆதி என்பவளுடைய உதரத்திலே, அன்று-அக் காலத்திலே, அவதரித்த-தோன்றிய, கான்முளையாகிய-புத்திரனாகிய, கபிலன் யானே-கபிலனென்பவன் நான்; என்னுடன் பிறந்தவர்-இன் னும் என்னோடு தோன்றியவர், எத்தனைபேரெனில்-எத்தனை பேர்க ளென்றால், ஆண்பால்-ஆண்பிள்ளைகள், மூவர் மூன்று பேராவர், பெண்பால்-பெண்பிள்ளைகள், நால்வர்-நான்குபேர்கள்; (அவர்களும் என்னைக்காட்டிலும் கல்வி கேள்வி ஒழுக்கங்களில் உலகத்திற்சிறப் புற்று விளங்குகின்றனர்; யானொருவனு பிராமணரகத்தில் வளர்ந்தேன்; அவர்களோ தாழ்ந்தவிடங்களில் வளர்ந்தனர்; அங்ஙனம்) யாம்-நாங்கள், வளர் திறம்-வளர்ந்ததன்மையை, சிறிது-கொஞ்சம், இயம்புவல்-கூறு வேன், கேண்மின் - கேட்பீராக; ஊற்றுக்காடு என்னும்-ஊற்றுக்கா டென்கின்ற, ஊர்தனில்-கிராமத்திலே, வண்ணார் அகத்தில்-வண்ணா ருடைய வீட்டிலே, தங்கி-நிலைபெற்று, உப்பை-என்னோடு பிறந்த உப்பையென்னும் பெண்பால், வளர்ந்தனள் - வளர்ந்தாள்; காவிரிப் பூம் பட்டினத்தில்-காவிரிப்பூம் பட்டினமென்னும் நகரத்திலே, கள விலைஞர்-கள்விற்பவர்கள் வாசஞ்செய்கின்ற, சேரியில் - தெருவிலே, சான்றார் அகந்தனில் - சானாருடைய வீட்டிலே, உறுவை - உறுவை யென்னும் சகோதரி, வளர்ந்தனள்-வளர்ந்தாள்; நரப்புக்கருவியோர்- வீணை முதலிய நரம்புக் கருவிகளை வாசிக்கின்றவர், நண்ணிடு சேரி யில்-பொருந்தி யிருக்கின்ற தெருவிலே, பாணர்-சங்கீதம்பாடி ஜீவிக் கின்றவருடைய, அகத்தில்-வீட்டில், ஔவை வளர்ந்தனள் ஔவை யென்னும் சகோதரி வளர்ந்தாள்; குறவர் கோமான் - வேடர் தலைவ னுடைய, கொய்-அறுக்கின்ற, தினைப்புனம் சூழ் - தினைக்கொல்லை கள் நிறைந்த, வண்மலைச்சாரலில் - வளப்பம்பொருந்திய மலையின் சாரலிலே, (அவ்வேடர் தலைவனிடத்தில்) வள்ளி வளர்ந்தனள் - வள்ளியென்னும் சகோதரி வளர்ந்தாள்; தொண்டைமண்டலத்தில்- தொண்டைமண்டலத்திலேயுள்ள, வண்தமிழ் - வளப்பம் பொருந் திய தமிழினையுடைய, மயிலை - மயிலாப்பூரென்னுந் தலத்திலே,

பறையடிகிடத்தில் - பறைச்சாதியா ரிட்த்திலே, வள்ளுவர் - வள்ளு வர் என்னும் சகோதரர், வளர்ந்தனர் - வளர்ந்தார்; அரும்பு ஆர் - பூவரும்புகள் நிறைந்த, சோலை - பொழிலில், சுரும்பு ஆர் - வண்டு கள் சஞ்சரிக்கின்ற, வஞ்சி-கருவூர், கொடுங்கோளூா என்னும் பெயர் களையுடைய தலத்திலே, அதிகன் இல்லிடை - சேரமான் இல்லத் திலே, அதிகமான் - அதிகமானென்னும் சகோதரன், வளர்ந்தனன் - வளர்ந்தான்; பார்-பூமியிலே, ஊர் - ஊர்ந்து செல்கின்ற, நீர் நாட்டு- நீர்வளம்பொருந்திய நாட்டினையுடைய, ஆரூர்தன்னில் - திருவாரூ ரென்னுந் திருப்பதியிலே, அந்தணர் வளர்க்க பிராமணர் வளர்த்துவர, யானும் வளர்ந்தேன் - நானும் வளர்ச்சியுற்றேன்; (இதனால் நாங்கள் தாழ்ந்தவ ராவோமோ? ஒருபோதும் ஆகமாட்டோம்; உலகத்தில் எல லோரும கடவுளால் ஒரே தன்மையராய்ப் படைக்கப்பட்டவர்களே.)

(வி - ரை.) "மேற்கூறியபடி வசிட்டராதி முனிவரெல்லாம் தாழ்ந்த விடத்துப் பிறந்து தங்கள் ஒழுக்கத்தால் வேதமோதிச் சிற ந்தமுனிவர்களாகமேன்மையடைந்துவந்தனர்; அவர்களை எல்லோரும் சிறந்த மகான்களெனக் கொண்டாடினரேயன்றிப் பிறப்பால்தாழ்ந்த வர்களென அவமதித்திலர்; பிராமணர்களெல்லோரும் அவர்களாற் செய்யப்பட்ட ஸ்மிருதி முதலிய நூல்களையெல்லாம் மிகக் கொண் டாடி வருகின்றனர்; அவர்களைப்போலவே யானும் என்னோடு கூடப் பிறந்தவர்களாகிய உப்பை, உறுவை, ஔவை, வள்ளி, வள்ளுவர், அதிகமான ஆகிய அறுவரும் பகவனென்னும் முனிவருக்குந் ஆதி யென்னும் புலைச்சிக்கும் பிறந்து உயர்ந்த விடங்களினும் தாழ்ந்த விடங்களினும் வளர்ந்து வந்தோம்; அங்ஙனமாயினும் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிற் சிறந்திருக்கின்றோம்; ஆதலின், எங்களை நீங்கள் தாழ்மையாகக் கருதுவதற்கு எவ்வித நியாயமுமில்லை; உலகத்தில் கடவுளாற் படைக்கப்பட்ட எல்லோரும் ஒருதன்மையுடையவர்க ளே" என்பது இவ்வடிகளின் கருத்து.

பகவர்: அகஸ்தியர்க்குச் சமுத்திர கன்னியிடம் பிறந்த பெருஞ் சாகரரென்பவருக்குத் திருவாரூர்ப் புலைச்சியிடம் பிறந்து முனிவரானவர்

ஆதி: பகவமுனிவருக்கு அருள்மங்கையென்னும் பிராமணமாதிடத்திற் பிறந்து, உறையூர்ப் பெரும்பறையனால் கண்டெடுத்து வளர்க்கப்பட்டுத் தானிருந்த சேரியில் மண்மாரி பெய்ய எல்லோரு மழிந்ததனால் தானமாத்திரம் வெளியேறி அதற்கடுத்த மேலூர் அகரத்திலே நீதியையன் வீட்டில் வளர்ந்தவள். இவள் கருவூர் ஆதியென்றதற்குக் காரணம், முன்னே கருவூரிற் பிறந்தவளா யிருக்கவேண்டும், அல்லது அதிகமானைக் கருவூரிலிருந்து பெற்றதா யிருக்கவேண்டும். புலையனால் வளர்க்கப்பட்ட காரணத்தைக்கொண்டு இவள் புலைச்சி யெனப்பட்டாள்.

இவள் அங்ஙனம் வளர்ந்துவருங்காலத்தில், பகவர் என்பவர், யாவருங் கொண்டாடும்படி பிராமண நிருத்தியத்தை மேற்கொண்டு ஒருசமயம் தீர்த்தயாத்திரை செய்யப் புறப்பட்டுக் காசிக்குச்செல்லும் போது ஆதி வளர்ந்த அகரத்துக் கடுத்த ஒரு சத்திரத்தி லிறங்கி நித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு சமயல் செய்தனர்; அப்போது ஆதியென்பவள் சிறுபருவமுடையளாய் அங்கே வந்தனள். அவளைக் கண்டமாத்திரத்தில் பகவர் அவள்மீது அருவருப்புக்கொண்டு, 'நீ யார்? புலைச்சியோ வலைச்சியோ? இங்கே ஏன் வந்தாய்?' என்று கோபத்தோடதட்டிச் சட்டுவைத்தால் அவள் தலையிலே காயமுண்டாகும்படி அடித்து அவளைத் துரத்தினர். அவள் அழுதுகொண்டு தன்னிடத்துக்குப் போய்விட்டாள். பின்னர், பகவர் அவ்விடத்தி னின்றும் புறப்பட்டுக் காசிக்குப்போய்க் கங்கா ஸ்நானஞ் செய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்தக்காவடி கட்டிக்கொண்டு திரும்பிவந்து மீண்டும் அந்த ஆதியிருந்த அகரத்திலுள்ள சத்திரத்தில் தங்கினர். அப்போது முன்னே அவரிடம் சட்டுவத்தா லடிபட்டுச் சென்ற ஆதி

யென்பவள் தன் மண்டையிற் பட்ட காயம் மாறித் தழும்பிருக்க, மங்கைப்பருவத்தை யடைந்து அங்கே வந்தாள். பகவர் என்பவர் அவளைப் பார்த்தமாத்திரத்தில் முன்னே தம்மிடம் அடிவாங்கிச் சென்றவளென் றுணராது அவள்மீது ஆசைகொண்டார். அத்தருணத்தில் அவளை வளர்த்த நீதியைய ரென்பவர் அச்சத்திரத்துக்குத் தலைவரா யிருந்தபடியால், பகவர் எண்ணத்தை யுணர்ந்து, 'இந்தப் பெண்ணை விவாகஞ் செய்துகொண்டு இவ்விடத்திலேயே இரும்' என்று அவரிடம் சொன்னார். அதற்குப் பகவர், 'நான் தீர்த்தக் காவடியை இராமேச்சுரத்திற் செலுத்திவந்து அப்படியே செய்கிறேன்' என்று சொல்லி அவ்வையரிடம் விடைபெற்றுச் சென்று அங்ஙனமே செய்து திரும்பிவந்தனர். அப்போது நீதியையர் ஆதியை, பகவர் என்பவர்க்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்தனர். விவாகம் முடிந்து ஐந்தாநாள் மங்கள ஸ்நானஞ் செய்யும்போது பகவர் அந்தப் பெண்ணின் தலையில் எண்ணெ யிடவகற்றக் கூந்தலை விலக்கினர்; அப்போது தாம் முந்திச சட்டுவத்தா லடித்ததனு லேற்பட்ட வடுவைக் கண்டு சந்தேகித்து அவளுடைய விருத்தாந்தத்தை விவரித்துணர்ந்து விசனித்து, அவளை நோக்கி, 'நீ ஆதியளல்லவோ' என்று சொல்லி அவளை விட்டோடினார். அதனாலேயே அவளுக்கு ஆதியென்று பெயருண்டாயிற்று.

மேற்கூறியபடி ஓடிய பகவர் பொழுது போனவுடன் எதிர்ப்பட்ட ஒரு பாணர் சேரியிலிருந்த மண்டபத்தில் தங்கினர். அப்போது ஆதியும் அவரை விடாமல் தொடர்ந்து சென்று அவரிடம் சேர்ந்து, 'தெய்வச செயலால் உமக்கும் எனக்கும் விவாகசம்பந்தம் நடந்திருக்க, நீர் என்னைவிட் டோடுதல் தகாது,' என்று சொல்ல, அவர், இரக்கமுற்று அவளை நோக்கி, 'பெண்ணே! அப்படியானால் உன்னைச் சேர்த்துக்கொள்கிறேன்; நீ, நான் சொல்கிறபடி செய்யவேண்டும்; அஃதியாதென்றால், உனக்கு எங்கெந்த விடத்திற் பிள்ளைகள் பிறக்கின்றனவோ அந்தந்த விடத்தில் அப்பிள்ளைகளைப் போட்டு

வரவேண்டும்; அப்படிச் செய்வதாயிருந்தால்மட்டுந்தான் நான் உன்னைக் கூடுவேன்' என்றார். அதற்கவள் உடன்பட்டாள். அன்றிரவு அவ்விருவரும் அம் மண்டபத்திற் கூடினார்கள்; உடனே ஔவை பிறந்தனள்; அவளை விட்டு நீங்கிச்செல்ல ஆதி வருந்தினள்; அப்போது ஔவை, 'இட்டமுட னென்றலையில் . ...' என்ற வெண்பாவைப் பாடி அவளைத் தேற்றினள்; அதைக் கேட்டு ஆதி அவளைவிட்டு, பகவருடன் போயினள். பின்பு அச்சேரியிலிருந்த பாணர்கள் ஔவையையெடுத்து வளர்க்க அவள் வளர்ந்து கலை முழுதும் ஓதாதுணர்ந்து உலகத்திற்குப் பிரயோசனமாகிய பல நூல்களைச் செய்து கீர்த்தியடைந்தனள்.

பின்னர் பகவரும் ஆதியும் தொண்டைநாட்டிலுள்ள ஊற்றுக்காடென்னு மூரின் மண்டபத்திற் சென்று ஓரிரவு கூடியிருந்தார்கள்; அப்போது உப்பை யென்பவள் பிறந்தாள்; அப்போது அக்குழந்தையைப் பிரிந்து செல்லுதற்கு ஆதி வருந்த, உப்பை, "அத்தி முதலெறும்பீறான," என்ற வெண்பாவைப் பாடி அவளைத் தேற்றினள். அதன்மேல் ஆதியும் பகவரும் அவ்விடத்தைவிட்டுச் சென்றார்கள். அதன்மேல் அவ்வுப்பை யென்பவள் அவ்வூரிலுள்ள வண்ணரால் வளர்க்கப்பட்டு மாரியம்மை யாயினள்.

அதன்மேல், ஆதியும் பகவரும் சோழதேசத்திற் கருவூரிலுள்ள ஒரு சோலையிற் றங்கினர். அங்கே அதிகமானென்பவர் பிறந்தார். ஆதி அவரைவிட்டுச் செல்லவருந்தி, அவர், "கருப்பைக்கு முட்டைக்கும்," என்ற வெண்பாவைப் பாடித் தேற்றத் தேறி பகவருடன் சென்றனள். அதன்மேல் அவ்வதிகமான், சேரமானால் வளர்க்கப்பட்டு மன்னராய்ச் சொக்கநாதர் திருமுகத்தைப் பார்த்து பாணபத்திரருக்கு வேண்டிய திரவியங்கொடுத்து, பொன்வண்ணத்தந்தாதி பாடிச் சிதம்பரத்தி லரங்கேற்றிச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் நட்புப்பெற்று அவருடன் கைலைக்குச் சென்று தாம் பாடிய ஆதியுலாவை அங்கே அரங்கேற்றிச் சிவானுக்கிரகம் பெற்றனர்.

பின்னர் ஆதியும் பகவரும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற் சேர்ந்து ஓர் மண்டபத்திற் கூட உறுவையை பிறந்தாள். அப்போது ஆதி அக் குழந்தையைப் பிரிதற்கு வருந்தி அவள், "சண்டைப்பைக்குள்ளுயிர்" என்ற வெண்பாவைப் பாடித் தேற்றத் தேறிப் பகவருடன் போயி னள். அதன்மேல் இவ்வுறுவையை சான்றோரால் வளர்க்கப்பட்டு வளர்ந்து தவஞ்செய்து காளியாய்த் தாருகனைக் கொன்று, திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகருடன் நிருத்தஞ் செய்து தோற்று அகோர வீரபத்திரரை மணம்புரிந் தவவிடத் திருந்தனள்.

பின்னர் ஆதியும் பகவரும் திருவாரூர் சேர்ந்து ஒரு மண்ட பத்திற் கூட, இந்நூலாசிரியராகிய கபிலர் பிறந்து, தாய் பிரிந்து செல்ல வருந்தியபோது, "கண்ணுழையா...," என்ற வெண்பாவைப் பாடித் தேற்ற அவ்விருவரும் அப்பாற் சென்றனர். அதன்மேல் கபிலர், பாப்பையன் என்னும் அந்தணனால் வளர்க்கப்பட்டு, தமக்கு உபநய னஞ் செய்யத் தொடங்குகையில் பிராமணர்கள் அதைத் தடை செய்த தால, அவர்களுக்கு இந்த அகவலைச் சொல்லி கர்மத்தால் ஜாதியே யன்றி ஜென்மத்தால் ஜாதியில்லை யென்பதை ஸ்தாபித்து, அச் சடங்கு முடிக்கப்பெற்றுத் தவத்திற் சிறந்தவ ராயினர்; இவர், இப் பொழுதும் பாதாள வுலகத்தில் தவம் பண்ணிக்கொண் டிருப்பதாகக் கூறுப.

பின்னர், ஆதியும் பகவரும் வேளின் மலைச்சாரலில் கூட அங்கே வள்ளி பிறந்தனள். அப்போதும் ஆதி அக் குழந்தையைப் பிரிதற்கு வருந்த, அப் பெண்குழந்தை, "அன்னைவயிற்றி..." என்கிற வெண் பாவைப் பாடித் தேற்றப் பிரிந்து பகவருடன் சென்றனள். அதன் மேல் இவ்வள்ளி வேடரால் வளர்க்கப்பட்டுக் குமாரக்கடவுளை மணந் தனளென்ப; இவள் கதை கந்தப்புராணத்தில் வேறு வகையாகக் கூறப்படும். இவ்வாறே இவர்களுள் இன்னும் சிலர் சரித்திரங்களும் மாறுபடும். இது, சரித்திரம் எழுதினவர்களால் நேர்ந்த தோஷமாம்.

அதன்மேல் ஆதியும் பகவரும் மயிலாப்பூரிலுள்ள இலுப்பைத் தோப்பிற் சென்றுகூடத் திருவள்ளுவர் பிறந்தனர். அவரையும் விட்டுச் செல்ல ஆதி வருந்தினள். அப்போதவர், "எவ்வுயிருங் காக்க," என்னும் வெண்பாவைப் பாடி அவளைத் தேற்றினர். பின்னர் அவ்விருவரும் தீர்த்த யாத்திரைக்குப் போய்விட்டனர். வள்ளுவரை ஒரு வேளாளன் எடுத்து வளர்த்தாத் தம்மினத்தவர் நிந்தை செய்ததால் வெளித் திண்ணையிற் கிடத்தித் தம் பண்ணைக்காரரால் வளர்ப்பித்தனன். பின்னர் வள்ளுவர் மகா மகிமை யடையராய்த் திருக்குறள் பாடி மதுரைச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றிப் பல அற்புதங்களைச் செய்து நற்பதவி யடைந்தனர். இன்னும் இவர் சரித்திர விரிவு [illegible] வள்ளுவர் சரித்திரம் முதலியவற்றுள் லுணர்க. இவர்களுடைய [illegible] ங்கள் பலவிதமாக மாறுபட்டிருப்பினும், இந்நூல் கபிலரா[illegible] சொல்லப்பட்டதாதலால், இதற்குக் கூறப்படும் ஆறுபேரு[illegible] வர்கள் இவருடன் பிறந்தன ரென்பதும், மேற்கூறிய விட[illegible] வளர்ந்தன ரென்பதும் உண்மையென்றே கொள்ளப்படும்.

கள்விலைஞர்-கள்ளை விலைக்கு விற்று ஜீவிப்பவர்; இது [illegible]றல் என்னுந் தொழிலடியாக வந்த பெயர்; விலை - பகுதி, அர் - விகு[illegible] ஞ் - பெயரிடைநிலை. சேரி - குடிகள் சேர்ந்திருப்பது. நரம்புக கரு[illegible] யென்பது நரப்புக் கருவியென வலித்தல் விகாரம் பெற்றது; [illegible] புக்கருவி-நரம்பா லாக்கப்பட்ட வீணை முதலியன; இக் கருவிகளால் சங்கீதம் பாடுவோர், நரம்புக்கருவியோர் எனப்படுவர். பாணர் - பாட்டுப்பாடுவோர்; பாண்-பாட்டு. குறவர்-குறிசொல்வோர்; குறம்-குறி; குறவர், வெறியாட்டயர்ந்து வருங்காரியம் முதலியன சொல்லுதல் அவர் ஜாதித் தொழில்களில் முக்கிய தொழில். பறையர்-பறையென்னும் வாத்தியத்தை முழக்குவோர். வஞ்சி - சேரராஜாக்களின் இராஜதானிப் பட்டிணம்; இது கொச்சிக் கருகில் உள்ளது; இதற்கு, கருவூர் என்றும், கொடுங்கோளூர் என்றும் மறு[illegible] பெயர்களுண்

இதில் ஒரு காலத்தில் சோழராஜரும் அரசாண்டனர். அதிகமான்-ஒருவகை வீரர்பாற்பட்ட அதியர் குடியினர்.

ஆதலால்,
மாரிதான் சிலரை வரைந்து பெய்யுமோ
125 காற்றுஞ் சிலரை நீக்கி வீசுமோ
மாநிலஞ் சுமக்க மாட்டே னென்னுமோ
கதிரோன் சிலரைக் காயே னென்னுமோ
வாழ்நான்கு சாதிக் குணவு நாட்டிலும்
கீழ்நான்கு சாதிக் குணவுகாட் டிலுமோ
130 இருமையும் வறுமையுஞ் செய்தவப் பேறும்
சாவதும் வேறிலை தரணி யோர்க்கே
குலமு மொன்றே குடியு மொன்றே
இறப்பு மொன்றே பிறப்பு மொன்றே
வழிபடு தெய்வமு மொன்றே யாதலால்
135 முன்னோ ருரைத்த மொழிதவ றுமல்
எந்நா ளாயினு மிரப்பவர்க் கிட்டுப்
புலையுங் கொலையுங் களவுந் தவிர்ந்து
நிலைபெற வறத்தி னிற்பவை யறிந்து
ஆணும் பெண்ணு மல்லதை யுணர்ந்து
140 பேணி யுரைப்பது பிழையெனப் படாது
சிறப்புஞ் சீலமு மல்லது
பிறப்பு நலந்தருமோ பேதை யீரே.

(இ-ள்.) ஆதலால் - மேற்கூறியபடி மனிதரெல்லோரும் ஒரே தன்மையுடையவரா யிருக்கின்றனை ராகையினாலே, மாரி - மேகமானது, சிலரை வரைந்து-சிலபேரை அளவிட்டு, (அதாவது இவர் உயர்ந்தவரென்றும் தாழ்ந்தவரென்றும்) பெய்யுமோ-(உயர்ந்தார்க்கு அதிகமாகவும் தாழ்ந்தவர்க்குக் குறைவாகவும் மழையைச்)சொரியுமோ (அவ்வாறு பெய்யாது எல்லோருக்கும் சமமாகவே பெய்யும்); காற்

றும்-வாயுவும், சிலரை-சிலமனிதர்களை, நீக்கி - தாழ்ந்தவர்களென்று விலக்கி, வீசுமோ-வீசுதல் செய்யுமோ (இல்லை); மா நிலம்-பெருமை தங்கிய இந்தப்பூமியானது, (சிலரைத் தாழ்ந்தவர்களென்று) சுமக்க மாட்டேன் என்னுமோ - தாங்கமாட்டேனென்று சொல்லி விலக்கி விடுமோ (இல்லை); கதிரோன் - சூரியன், சிலரை-சில மனிதரைத் (தாழ்ந்தவர்களென்றெண்ணி), காயேன் என்னுமோ - சுட்டுக் குளிரை நீக்கி அவர்களுக்கு இதத்தைச் செய்யமாட்டேனென்று சொல்லுவானோ (இல்லை); வாழ்-செல்வத்துடன் வாழ்கின்ற, நான்கு சாதிக்கு - நால்வகை ஜாதியார்களுக்கு, உணவு - ஆகாரமானது, நாட்டிலும் - நாடுகளிலும், கீழ் - வறுமைப்பட்டுத் தாழ்மையாகின்ற, நான்கு ஜாதிக்கு - நால்வகை ஜாதியாருக்கு, உணவு - ஆகாரமானது, காட்டிலுமோ - வனத்திலும் ஏற்பட்டிருக்கின்றனவோ? திருவும்-செல்வமும், வறுமையும் - தரித்திரமும், செய் - செய்கின்ற, தவப்பேறும் - தவப்பயனும், சாவதும் - மரணமடைவதும், தரணியோர்க்கு - இப்பூமியில் உள்ளவர்க்கு, வேறு இல்லை - வெவ்வேறு விதமாக இல்லை (எல்லாம் ஒரு விதமாயிருக்கின்றன); இன்னும் அவருக்கு) குலமும் ஒன்று - ஜாதியும் ஒன்றே; குடியும் ஒன்று - குடிப்பிறப்பும் ஒன்றேயாம்; இறப்பும் ஒன்று - மரணமும் ஒரே விதமானது; பிறப்பும் ஒன்று-தோற்றமும் ஒரு விதமானதே; வழிபடு - வணங்குகின்ற, தெய்வமும் ஒன்றே - கடவுளும் ஒருவனே; ஆதலால்-ஆகையினாலே, முன்னோர் உரைத்த-முன்னோர்கள் கூறிய, மொழி தவறாமல் - நீதி வார்த்தையினின்றும் பிசகாமல், எந்நாள் ஆயினும் - எந்த நாளாயிருந்தாலும், இரப்பவர்க்கு - யாசிப்பவருக்கு, இட்டு - இயன்றதைக் கொடுத்து, புலையும் - புலால் தின்னுதலாகிய புலைத்தொழிலையும், கொலையும் - ஜீவன்களை வதைப்பதாகிய சொல்லுதற்கொழிலையும், களவும்-திருட்டையும், தவிர்ந்து - விட்டு நீங்கி, அறத்தின் - தருமமார்க்கத்திலே, நிலைபெற - உறுதியாக, நிற்பதை அறிந்து - நிற்கும் தன்மையை யுணர்ந்து, ஆணும் பெண்ணும்

அல்லதை - ஆணும் பெண்ணும் அல்லாததாகிய உண்மைப் பொருளின் சொரூபத்தை, உணர்ந்து - அறிந்து, பேணி - விரும்பி, உரைப்பது - சொல்லும் உண்மை மார்க்கமானது, பிழையெனப் படாது - குற்றம் என்று எவராலும் சொல்லப்படமாட்டாது (உயர்வாகவே கொண்டாடப்படும்); பேதையீரோ-ஜாதிபேதம் பாராட்டும் பேதைமையுடைய வேதியர்களே! (நீங்கள் உங்களை உயர்ந்தவர்களாகக் கருதினும் பிறப்பால் மேம்பட்டவராகமாட்டீர், மனிதர்க்கு) சிறப்பும் - தவத்தினால் ஏற்படும் மகிமையும், சீலமும் - ஒழுக்கமும், அல்லது - அல்லாமல், பிறப்பு - பிறப்பானது, நலம் தருமோ-நன்மையைக் கொடுக்குமோ (ஒருபோதும் கொடாது; சிறப்பும் சீலமுமே நன்மை பயப்பனவாம்; நான் சொல்லிய இவற்றையெல்லாம் உணர்ந்து இனியேனும் அஞ்ஞானத்தை ஒழிப்பீராக).

(வி-ரை.) "பேதைமையுடையவர்களே! முன்னே கூறியபடி எல்லோரும் ஒரே தன்மையராயிருக்கின்றமையாதலின் உலகத்தில் மனிதர்க்கு வேண்டிய காரியங்களெல்லாம் பொதுவாக ஒரே தன்மையனவாய் நடைபெறுகின்றன; மழை, சிலர்க்குமாத்திரம் பெய்து சிலருக்குப்பெய்யாமலிருக்கிறதில்லை; காற்று சிற்சிலருக்கு வீசி, சிலருக்கு வீசாமல் இருப்பதில்லை; பூமியானது சிலரைத்தாங்கிச் சிலரைத் தாங்காமலிருப்பதில்லை; சூரியன் தன்னுடையகிரணங்களைச் சிலருக்குவீசி சிலருக்கு வீசாம லிருப்பதில்லை; செல்வமுடையவர்களுக்கு உணவு காட்டிலும் வறுமையுடையவருக்கு உணவு காட்டிலும ஏற்படவில்லை; எல்லோரும் அவரவர் இருக்குமிடங்களில் மனிதர்க்கு ஏற்பட்ட உணவுகளையே உண்டுவருகின்றனர்; செல்வமும், வறுமையும், தவப்பேறும், மரணமும் மனிதர்க்கு ஒரே தன்மையனவாம். இன்னும் மானிடர்க்கு: குலம், குடி, மரணம், பிறப்பு முதலியனவும் ஒரே தன்மையுடையனவாம்; தெய்வமும் ஒன்றே. ஆதலால், முன்னோர் கூறிய நீதிகளினின்றும் தவறாமல் எக்காலத்திலும் யாசிப்பவருக்குத் தானங்கொடுத்து; புலை, கொலை, களவு முதலிய கெட்ட தொழில்களை

நீக்கி, அறத்தின் வழி நிற்பதை யுணர்ந்து ஒரே தன்மைத்தான தெய்வத்தை இன்னதெனத் தெளிந்து, விரும்பி நான் கூறும் இந்த உண்மை மார்க்கமானது குற்றமுடையதாகாது; நீங்கள் உங்களைப் பிறப்பில் உயர்ந்தவர்களெனக் கருதியிருக்கின்றீர்கள்; உங்கள் எண்ணம் தவறானதாகும்; மனிதர்க்குத் தவமகிமையும் நல்லொழுக்கமும் மேன்மை தருமேயல்லாமல் பிறப்பு நலந்தராது; இனியேனும் நான் கூறிய உண்மை மார்க்கத்தை யுணர்ந்து உங்கள் பேதைமையான எண்ணத்தை விடுப்பீராக; என்னைத் தாழ்ந்தவனெனக் கருதுவதையும் ஒழிப்பீராக," என்பது இவ்வடிகளின் கருத்து.

ஆதலால், என்பது தனிச்சொல். வரைதல்-நீக்குதல். "மழையானது உலகத்தில் நல்லோர் தீயோர், நல்லன கெட்டன ஆகிய எல்லாவிடத்திலும் சமமாகவே பெய்யும்; காற்றும் அங்ஙனமே எல்லோர்கதும் ஒரே தன்மையுடையதாய் வீசும்; பூமி யாவரையும் தள்ளாமல் தாங்கும்; சூரியனும் அங்ஙனமே எல்லோரிடத்திலும் பிரகாசிப்பான்," எனவே, அறிவுடையோர், இவற்றைப்போலவே மனிதரிடத்தில் பேதம் பாராட்டாரென்பது இதன்மூலம் பெறப்படும். இங்ஙனம் மழை முதலியன பேதங் குறியாது உலகத்தைக் காக்கின்றன வென்பதை, "வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற், றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று," "நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும், வானின் றமையா தொழுக்கு," "அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை, யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை," என்னுந் திருக்குறள்களானும், "மலர்தலை யுலகின் மல்கிருளகல, இலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும், பரிதியி னொருதாஙகி," என்ற நன்னூற் பாயிரச் சூத்திரவடிகளானும் உணர்க. காய்தல் - கிரணத்தை வீசுதல். ஒரூரில் இருக்கின்ற மனிதரில், செல்வமுடையவர் நாட்டிலிருந் துயர்வான உணவை உண்பார்கள், வறுமையாளர் காட்டிற் சென்று தாழ்ந்த வுணவை யுண்பார்களென்னும் பாகுபாடில்லை. எல்லோரும் ஓரிடத்திலிருந்தே தங்கள் தங்களுக் கேற்பட்ட வுணவையே உண்

பார்கள்; ஆகாரவர்க்கங்கள் பலவிதமாயினும் உணவு என்னுந் தன்மையில் ஒன்றேயாம். செல்வம் பலரிடத்தும் பலவகையாக எற்படினும் ஐசுவரியம் என்னுந் தன்மையில் ஒன்றே; வறுமை பலமார்கதத்தால் வரினும் குணததில் ஒரு தன்மைத்தே. தவப்பேறு, சாவு முதலியனவும் இவைபோன்றனவே. மனிதர், நடை யுடை பாவனை யாசாராதிகளில் ஒருதன்மையுடையவர்களா யிருத்தலினாலே அவர்களுடைய குலம் குடி முதலியனவும் ஒருதன்மையனவாய் அவர்கதுப் பிறப்பிறப்பும் ஒரு தன்மையன வென்பதூஉம் வெளிப்படை. எல்லோர்க்கும் செல்வம் ஒன்றே யென்பது அறிஞர் பலருமுணர்வர். கடவுளுகை நற்பட்ட ஏகன் என்னும் நாமமே இதனை விளக்கும். கஷ்டம் வந்த காலத்தும் ஈவது சகலாகாது என்பதை விளக்குதற்கு, 'எந்நா ளாயினு மிரப்பவர்க் கிட்டு' என்றார் ஆசிரியர். பெய்யுமோ, வீசுமோ முதலியவற்றிலுள்ள ஓகாரங்கள எதிர்மறைப் பொருளன. புலை-புலாலுண்டல்.

இந்நூலின் சுருங்கிய கருத்தாவது:— "உலகத்துயிர்களே! நான்முகன் சிருஷ்டியாகிய இவ்வுலகத்தில் பெரியது இன்னது சிறியது இன்னது என்பதையும், நன்மையின்னது தீமையின்னது என்பதையும், இயற்கையின்னது செயற்கையின்னது என்பதையும், மனிதரின் இறப்பு பிறப்பின் விவரங்களையும், தேகதத்துவங்களின் இயல்களையும், மனிதரின் ஆயுட்டன்மையையும், நிலைத்தது இன்னது நிலையாதது இன்னது என்பதையும், உணரமாட்டீர்கள்; மனிதர் ஆயுளோ சொற்பம்; அதற்குள் விரைந்து அறத்தைச் செய்யவேண்டும்; அங்ஙனம் செய்யாமல் பின்னே செய்வோமென்று நினைப்பீராகில் கூற்றுவன் எந்தச் சமயத்திலேனும் உங்கள் உயிரைக் கொண்டு போய்விடுவான்; இன்னும் நீங்கள் உங்களின் இயல்பையே இன்னதென் றுணராதிருக்கின்றீர்கள்; ஒருவர் இறந்தால் உங்களிற் சிலர் உயிர்போய்விட்டதாகக் கருதி யழுகின்றனர்; சிலர் தேகமழிந்து விட்டதாகக் கருதி யழுகின்றனர்; உடலுயிர்களி னியற்கை உங்களுக்குத்

சிறிதும் புலப்படவில்லை; இங்ஙனம் உடம்பையோ உயிரையோ அழிந்துவிட்டதாகக் கருதும் ஜனங்களில் பிராமணராயிருப்பவர்கள், நிச்சயமாகச் சிற்சில வடிவங்களை உணர்ந்தவர்கள்போலவும், இறந்துபோன பிதுர்க்களையும் மற்றவர்களையும் பார்ப்பவர்கள் போலவும் கருதி, இறந்தவர்களைப் பாவனையாக இருத்தி அவிப்பாகம் முதலியன கொடுத்துப் பிதுர்க்கடன் ஆற்றுகின்றனர்; அந்தப் பிதுர்க்கள் நேரில் வந்து அந்த பூஜையை ஏற்றதையாவது, உணவை வாங்கி யுண்டதையாவது எவருமறியார்; இன்னும் பிராமணர்கள், பண்டைக் காலந்தொட்டே உண்டானதுபோல ஜாதிவகைகளை யுண்டாக்கி அவ் வகுப்புக்களுள் தங்களை உயர்ந்தவர்களெனக் கருதுகின்றனர்கள்; இது பேதைமையாகும்; இவ் விந்திய நாட்டைத் தவிர மற்றைய தேசங்களில் எந்தப் பிராமணரிருக்கின்றார்கள்? அவ் விடங்களெல்லாம் பார்ப்பாரைக் கொண்டுதானா சிறப்படைகின்றன? உலகத்தில் மனிதர், ஆடு, மாடு, எருமை, புலி, கரடி, கருடன், காக்கை, நாகம், மச்சம், நண்டு என்கிற வகைகளில் பேதமேயன்றி, இவற்றுள் ஒரு வகுப்புக்குள் பல்வேறு பேதங்களில்லை; ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் ஒழுக்கத்தாலேயே உயர்வுண்டாகும்; மனிதருள் ஒழுக்கத்திற் சிறந்தவர்களே பிராமணராவர்; பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு ஏற்படாது; உயர்ந்தார்க்கு உயர்ந்தவரே உதிப்பர், தாழ்ந்தார்க்குத் தாழ்ந்தவரே தோன்றுவர்; இதை யுணராமல் நான் நீச ஸ்திரீக்குப் பிறந்தவனென்று நீங்கள் என்னை அவமதிக்கின்றீர்; என் தாய் தாழ்ந்தவளாயினும் தந்தை ஒழுக்கத்தில் உயர்ந்தவர்; அதனால் நானும் என் தந்தை யியல்பைப் பெற்று உயர்ந்தவனே யாவன்; ஒழுக்கந் தவறுவதால் பிராமணனும் பறையனாய்விடுவான், பறையனும் நல்லொழுக்கத்தாற் பிராமணனாய்விடுவான்; நான் ஒழுக்கந் தவறியவனாயிருந்தால் மாத்திரம் நீங்கள் என்னை இழிவாகக் கருதலாம்; அங்ஙனமின்றி நான் நற்குணங்களைப் பெற்றவனாயிருத்தலினாலே என்னை நீங்கள் அவமதித்தற்கு எவ்வித நியாயமுமில்லை;

இன்னும், என்னைப்போலவே வசிஷ்டர் முதலிய ரிஷிகளெல்லோரும் தாழ்ந்த விடங்களி லுதித்து மொழுக்கத்தரா லுயர்ந்திருக்கின்றனர்; அவர்களைப்போலவே நானும், என் உடன்பிறந்தவர்களும் தோன்றி மேன்மை யடைந்திருக்கின்றோம்; ஆதலின், நீங்கள் என்னை இழிவாகக் கருத வேண்டாம்; மாரிமுதலியன எல்லோரையும் சமத்துவமாகவே பாவித்து மனிதர்க்கு உபகாரஞ் செய்கின்றன; மனிதரெல்லோரும் ஒரே விதமான உணவை உண்கிறார்கள்; ஒரேவிதமான இன்ப துன்பங்களை யனுபவிக்கின்றார்கள்; எல்லோருக்கும் கடவுள் ஒருவரே ஏற்பட்டிருக்கின்றனர்; இவற்றையெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்தாயின் ஜாதி பேதம் என்பது ஏற்படாது; மனிதரெல்லோரும் ஒரே தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகளைப்போன்ற ஒரு தன்மைத்தான இயல்பினை யுடையவரென்பது வெளியிற் புலப்படும்; பேதங்களெல்லாம் அஞ்ஞானத்தா லேற்படுவனவேயாம்; ஆகலின், இந்த அஞ்ஞானத்தை யொழித்து மனிதரனைவரையும் சகோதரரெனக் கருதுங்கள்; இரப்பவர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுங்கள்; புலை கொலை களவு முதலிய சாகசக்கிரியைகளை யடியோ டொழியுங்கள்; பெரியோருரைக்கு முண்மையாகமங்களை யுணர்ந்து அறத்தின் வழி நில்லுங்கள்; நீங்கள் முத்தியடையு மார்க்கத்தைத் தேடுங்கள்; எப்போதும் ஒரே தன்மைத்தான ஏகவஸ்துவாங் கடவுளின் சொரூபத்தை யுணர்ந்துய்யுங்கள்; இவ்விதம் நடக்குங்காலேயே நன்மையுண்டாகும்; பிறப்புப் பேதங்கருதி அஞ்ஞானத்தில் மூழ்குவதால் எப்பொழுதும் உங்களைப் பற்றி நிற்கும் அந்தகாரம் நீங்காது" என்பதாம்.

கபிலரகவல் மூலமும் உரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

கடவுள் துணை.

கபிலரகவல் மூலம்.

இணைக்குற ளாசிரியப்பா.

1 நான்முகன் படைத்த நானாவகை யுலகில்
ஆன்ற சிறப்பி னரும்பொருள் கூறுங்கால்
ஆண்முதித்தோ பெண்முதித்தோ வன்றியலி முதித்தோ
நாண்முதித்தோ கோண்முதித்தோ நல்வினை முதித்தோ
தீவினை முதித்தோ
5 செல்வஞ் சிறப்போ வறிவு சிறப்போ
தொல்லை ஞாலந் தோற்றமோ படைப்போ
எல்லாப் பிறப்பு மியற்கையோ செயற்கையோ
காலத்தாற் சாவதோ பொய்ச்சாவு சாவதோ
நஞ்சுறு தீவினை துஞ்சுமோ துஞ்சாதோ
10 துஞ்சும்போ தந்தப் பஞ்சேந் திரியம்
என்செயா நிற்குமோ வெவ்விடத் தேகுமோ
ஆற்ற லுடையீ ரருந்தவம் புரிந்தால்
வேற்றுடம் பாகுமோ தம்முடம் பாகுமோ
உண்டியை யுண்குவ துடலோ வுயிரோ
15 உலகத் தீரே யுலகத் தீரே
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்து
சாற்றக் கேண்மின் சாற்றக் கேண்மின்
மனிதர்க்கு வயது நூறல்ல தில்லை
ஐம்ப திரவி லகலுந் துயிலினால்

20 ஒட்டிய விளமையா லோரைந்து நீங்கும்
ஆக்கை யிளமையி லைம்மூன்று நீங்கும்
நாற்பது போகநீக் கிருப்பன முப்பதே
அவற்றுள்,
இன்புறு நாளும் சிலவே யதாஅன்று
25 துன்புறு நாளும் சிலவே யாதலால்
பெருக்கா றொத்தது செல்வம் பெருக்காற்
றிடிகரை யொத்த திளமை யிடிகரை
வாழ்மர மொத்தது வாழ்நா ளாதலால்
ஒன்றே செய்யவும் வேண்டு மொன்றும்
30 நன்றே செய்யவும் வேண்டு நன்றும்
இன்றே செய்யவும் வேண்டு மின்றும்
இன்னே செய்யவும் வேண்டு மின்னும்
நாளை நாளை யென்பீ ராகில்
நமனுடை முறைநா ளாவது மறியீர்
35 நம்முடை முறைநா ளாவது மறியீர்
எப்போ தாயினுங் கூற்றுவன் வருவான்
அப்போ தந்தக் கூற்றுவன் றன்னைப்
போற்றவும் போகான் பொருளொடும் போகான்
சாற்றவும் போகான் றமரொடும் போகான்
40 நல்லா ரென்னா னல்குர வறியான்
தீயா ரென்னான் செல்வரென் றுண்ணான்
தவியா தொருகணந் தறுக ணாளன்
உயிர்கொடு போவா னுடல்கொடு போகான்
ஏதுக் கழுவீர் ஏழை மாந்தர்காள்

45 உயிரினை யிழந்தோ ருடலினை யிழந்தோர்
உயிர்பிழைத் தெழுந்துவந் துரைத்தவ ரில்லை
உடலினை யன்றோ விறந்தன ரென்கிறீர்
உயிரினை யிழந்த வுடலைத் தகனின
கருவு கொண்ட களவனைப் போலக்
50 காலு மார்த்துக் கையு மார்த்துக்
கூறை களைந்து கோவணங் கொளுவி
வாதத் தலைய யெரியி லுடடுப
பொடிப்படச் சுடுபப் புனலிடை மூழ்கிப்
போய்த்தம ரோடும் புத்திரைந் தழுது
55 சலமெனப் படுமோ சதுவெனப் படுமோ
பார்ப்பன மாக்காள் பகரவுங் கேண்மின்
இறந்தவ ரிறப்பமை யிவ்விடை யிருக்கிய
பாவகா மந்திரம் பலபட வுரைத்தே
மாகத்தவர் புத்திர ருடனே போது
60 ஆடுபசி யாற்குலந் தாங்கவர் மண்டு
கைபெறத் திருப்பது சண்டாளப் புரமீர்
அருந்திய வுணவுயா லார்பசி யழிந்தது
ஊட்டியர் மிலேச்ச ரூணர் சிங்களர்
இடடுடைச் சோனகர் யவனர் சீனத்தர்
65 பப்பலர் நாட்டிலும் பார்ப்பா ரில்லையால்
முற்படைப் பதனிலவே ரூசிய முறைமைபோல்
நால்வகைச் சாதியிந் நாட்டினி லொட்டினீர்
மேல்வகை கீழ்வகை விளங்குவ தொழுக்கால்
பெறறமு மெருமையும் பிறப்பினில் வேற்றுமை

70 அவ்விரு சாதியி லாண்பெண் மாறிக்
கலந்து கருப்பொருள் கண்ட துண்டோ
ஒருவகை யாகிய மாட்டுப் பிறப்பிலே
இருவகை யாக இயம்பிய குலத்து
ஆண்பெண் மாறி யணைந்து மணைந்தபின்
75 கருப்பொறை யுயிர்ப்பது நாங்காண் கின்றிலேமே
எந்நிலத் தெங்கதின் கிடப்பது நின்றதோ
அந்நிலத் தந்தயின் தங்குறித் திடமலால்
மாறிவே றாகும் வழக்கமொன் றிலையே
பூசுரர் புணர்ந்து புலைச்சியரீன்ற
80 புத்திர ராயினோர் பூசுர ரல்லரோ
பெறுமுறை யொருமையும் பேதமாய்த் தோன்றலபோல்
மாந்தரிற் பேதமா மவரவர் கண்டுளார்
வாழ்நா ளுறுப்புமெய் வண்ணமோ டறிவினில்
வேற்றுமை யாவதாம் வெளிப்பட வின்றே
85 தென்றிசைப் புலையன் வடதிசைக் கேகிற்
பழுதற வோதிப் பார்ப்பா னாவான்
வடதிசைப் பார்ப்பான் தென்றிசைக் கேகின்
நடையது கோணிப் புலைய னாவான்
அது நிற்க,
90 சேற்றிற் பிறந்த செங்கழுநீர் போலப்
பிரமற்குக்
கூத்தி வயிற்றிற் பிறந்த வசிட்டரும்
வசிட்டர்க்குச்
சண்டாளி வயிற்றிற் பிறந்த சத்தியரும்

95 சத்திய ராயினர்
புலைச்சி தன்னைச் சேர்ந்து பிறந்த பராசரரும்
பராசர[illegible]
வாசவி தன் வயிற்றிற் பிறந்த வியாசரும்
இருடிக ளாயினர்
100 வேதங்க ளோதி மேன்மைப் பட்டு
மாதவ ராகி வையகந் தன்னில்
அருந்தவ மாமுனி யாம்பரா சரற்குக்
கருப்ப மெய்ப்பதிக் கட்டு[illegible] புலைச்சி
ஆதி வயிற்றினி லன்று பிறந்த
105 நான்முறை யோதிய கபில னாம் பாலனை
என்னுடன் பிறந்தவ ரெத்தனை பேரெனில்
ஆண்பா லைவர் பெண்பா லிருவர்
யாமவ ரிடத்தி லியம்புதல் கேண்மின்
ஊற்றுக் காடெனு மூர்தனிற் றங்கிய
110 வண்ணா ரகத்தில் உப்பை வளர்ந்தனள்
காவிரிப் பூம் பட்டினத்திற் கள்விலைஞர் சேரியில்
சான்றா ரகத்தினில் உறுவை வளர்ந்தனள்
நரம்புக் கருவியோர் நண்ணிடு சேரியில்
பாண ரகத்தில் ஔவை வளர்ந்தனள்
115 குறவர் கோமான் கொய்தினைப் புனஞ்சூழ்
வண்மலைச் சாரலில் வள்ளி வளர்ந்தனள்
தொண்டை மண்டலத்தில் வண்டமிழ் மயிலைப்
பறைய ரிடத்தில் வள்ளுவர் வளர்ந்தனர்
அரும்பார் சோலைச் சுரும்பார் வஞ்சி

120 ஆதிக லிலம்மிடை யதிகமான வனாக்கனன்
பாரதா ரோராட டாநா தகானில
அந்தணா வபாகா யானுமா வனாக்கேன்
அதலால,
பாரிதான சில்லை வகாநது பெப்பயமோ
125 ராமனுநந சில்லை நீக்கி வீகமோ
பாதிலெரு பமககமாட்டே னென்னுமோ
அதிகோரா சில்லைக் காமேப னென்னுமோ
வாழ்நானுக்கு சாதிக் குரைவு நாட்டி லுமா
ரேழ்நானுக்கு சாதிக குனவுகாட டிலுமோ
130 இருவும வனுமைப்பும செய்சவைப் போறும
சாயதுப மைறில்ல தானசி யோராசகே
குலமு மொன்றே குடிபு மொன்றே
இறப்பு மொன்றே பிறப்பு மொன்றே
வழிபடு தெய்வமு மொன்றே யாதலால
135 முனறெ ருரைசா ரொழிதவ ருமல
மாகனா ளாமியு மிரப்பாவாக கிடடுப
புகையுய கொல்பு நகாயுக துவிரா து
நீதி பெறு வறுதியி னிறப்பைம யறிநது
ஆனப பெணறு பவவதை யுணாநது
110 மேயனி புரைப்ப நுபிழையெனப படாது
சிறப்புற சீலமு மலைநது
142 பிறப்பா ரவகதநமேபா மேயைதப பிரா.

கபிலரகவல் மூலம் முற்றுப்பெற்றது.

உ

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

சின்னத்தம்பிப் புலவரியற்றிய

கல்வளையந்தாதி

மூலமும்; (சு [illegible]

[illegible] பழைய உரையும்.

இவை

சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ்

தமிழ்ப்போதகாசிரியர்

S. அனவரதவிநாயகம்பிள்ளை, M. A., L. T.,

அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை :

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1913

விலை அணா 5.

முன்னுரை.

தமிழாசிரியர்மாட்டு வான்முறையாகத் தமிழ் கற்கப் புகும் மாணவர் முதலாகக் கற்கத் தருவனவாயும் அவர்களாற் கற்கப்படுவனவாயு முள்ள நூல்களு ளொன்றாய மறைசையந் தாதி இலங்கைத்தீவில் யாழ்ப்பாணத்திற் றிகழ்ந்த சின்னத் தம்பிப் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. அவர் சரித்திர முதலிய வற்றை யறிதற்கு ஆதாரங்கள் இந்தியாவில் சிறிதுமில்லை. இதுவரை வெளிவந்த மறைசையந்தாதிப் பதிப்புக்களும் இவ் விஷயத்தில் மௌனமே சாதித்தன. யாழ்ப்பாணத்து அ. சதாசிவம்பிள்ளை யென்பவர் எழுதி வெளிப்படுத்திய பாவலர் சரித்திரதீபகம் என்னும் நூல், தமிழ் நூல்கள் செய்தருளிய புலவர்கள் சரித்திரத்தை அகராதிமுறையால் விளக்குவது, யாழ்ப்பாணத்துப்புலவர்கள் சரித்திரங்களைக்கொஞ்சம் விசேஷ மாக எடுத்துரைக்கின்றது. அதிற்கண்டபடி: "யாழ்ப்பாணப் புலவருக்குள்ளே திலதம்போல் விளங்கிய இவர், நல்லூரில் இருந்தவரும், இற்றைக்கு (1886) முன்பின் கஅ0 வருஷங்களின் முன்னே இலங்காதிபதியாய் இருந்த சைமொன்ஸ் என்னும் உலாந்தா மன்னனாற் சேர்க்கப்பட்ட தேசவளமை என்னும் யாழ்ப்பாண நியாயப் பிரமாணத்தைப் பரிசோதனை பண்ணித் திருத்தும் பொருட்டு நியோகிக்கப்பட்ட பல பிரபுக்களுள் ஒருவருமாகிய வில்லவராய முதலியாரது புத்திரர். இப்புலவர் பாலியப் பிராயத்தே பாடும் வரம் பெற்றிருந்தார் என்று சொல்லுவர். வடகரை வித்துவான் ஒருவர் முதலியார்மேற்

பிரபந்தம் ஒன்று பாடிக்கொண்டு அவர் உறைவிடந் தேடிவந்து விசாரணை செய்தபோது, தெருவிற் பிள்ளைகளோடு பாக்குக் கட்டி விளையாடிக்கொண்டு நின்ற இப்பாலியப் புலவர் :

"பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்தசெழுந் தாதிறைக்கும்
நன்பூதலத் தோர்க்கு நன்னிழலா—மின்பிரபை
வீசுபுகழ் நல்லூரான் வில்லவரா யன்கனக
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்"

என்று தம் பிதா வீட்டுக்குக் குறிப்புச் சொற்றனராம். இவர் பாடிய அந்தாதிகள் இரண்டுள. ஒன்று மறைசையந்தாதி எனப் பேர்பெறும். நூறு செய்யுட்கொண்ட இது வேதாரண்ணிய ஈசன்மேலது.

"சேந்தா தியன்மணிப் பூண்புலி யூரற்குச் சேர்ந்தளித்த
சிந்தாத் தியானஞ்செய் வில்லவ ராசன் றிருப்புதல்வன்
நந்தா வளந்திகழ் நல்லைச்சின் னத்தம்பி நாவலன்சீர்
அந்தாதி மாலையை வேதாட வீசற் கணிந்தனனே"

என்றதனால் அவ் வந்தாதிக்கு இவர் ஆக்கியோன் எனல் விளங்கும். மற்றது கல்வளை அந்தாதி. இது சண்டிருப்பாயி லுள்ள கல்வளைப் பிள்ளையார் மேலது. முந்தினதில் நின்று சற்றே கருகல் கொண்டது.

* * * * *

இவ்விரண்டு அந்தாதிகளுள் மறைசை அந்தாதிக்கு உடுப்பிட்டி, ஶ்ரீ. ஶ்ரீ. அ. சிவசம்புப் புலவர் உரை இயற்றி அச்சிடுவித்திருக்கிறார். இந்த உரை நயப்பையும் வியப்பையும் "உதயதாரகைப்" பத்திரிகையிற் பேசி இருக்கிறோம்.

ஒருமுறை யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையிற் கணே சையர் வீட்டில் அநேக வித்துவசனர் சபைகூடி இராமாயணத் துக்கு அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயம், அவர் சொல்லமுடியாது மலைத்த ஓர் பாட்டிற்கு இளைஞராதலில் ஓர் கோணத்தில் உளுக்கார்ந்திருந்த இப்புலவர் அர்த்தஞ்சொன்ன திறமைக்காக மகாகனவானுன அவ் ஐயர் பண்டாரக்குளம் என்னும் ஓர் வயலை இவர்க்கு வெகுமதி கொடுத்தனர். சின்னத்தம்பிப் புலவர் என்ற சொற்பொருட்படி சின்னப் பைய லாய் இருந்தபோதே சரஸ்வதியின் கடாட்சவீட்சணம் இவரு க்கு அகப்பட்டது என்றதற்குப் பின்வருங்கதை சாட்சியாகும்.

இவர் சிறுமையிலே பாடசாலைக்குச் செல்லாது கல்வியை அசட்டைசெய்து மாடுமேய்க்கும் பிள்ளைகளோடு விளையாடித் திரிபவராதலிற் றந்தையார் இவரைக் கண்டிக்க, இவர் அவர் கண்ணுக்குத் தென்படாது ஒளித்துப்போய்த் தாயாரிடம் அன்னம் வாங்கியுண்டு கட்டாக்காலிபோல் மறுபடி பாய்ந்து விடல் வழக்கம். இப்படித் திரியும்போது ஓர் நாள் வழக்கம் போலப் பிதா இல்லாத நேரம் வீட்டுக்கு வந்து போசனம் உண்டு, அவர் முதல் அடி எடுத்து எழுதி வைத்துவிட்டுப் போன ஓர் அந்தாதிப் பாட்டை இறப்பி விருக்கக் கண்டு எடு த்து, அதின் உ-ம் ௩-ம் ௪-ம் அடிகளை எழுதி வைத்துத் தன் பாட்டிற் போயினராம். பிதா வீட்டுக்கு வந்து முன் தொடங்கி விட்டுப்போன பாட்டை முடிக்கும்படி ஓலையைத் தேடி எடுத் துப் பாட்டு முடிந்திருக்கக் கண்டு, இங்கே வந்துபோனது யாரென்று மனைவியிடம் கேட்க, அவள் அச்சங்கொண்டு மறை

த்தும், பின் நாயகன் நெருக்கத்தால் அந்தப் பேய்ப்பையல் தான் உங்கே வந்தானென்று கூறப், பிதா மகிழ்ந்து இவரைத் தேடி அழைத்து நேசம் பாராட்ட, அப்புறம் இவர் அந்தாதி பாடி முடித்தனர் என்ப. இவரது சுற்றத்தார் நல்லூரிலும் சண்டிருப்பாயிலும் இருக்கிறார்கள். மானிப்பாய் அச்சியந்திர சாலைத் தலைவருள் ஒருவரான ஈ. ஈ. அ. சிற்றம்பலம் என்பவரும் இப்புலவர் வமிசத்தவரே."

நெடுநாள் முன்னர் இக் கல்வளையந்தாதி உரையோடு பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது. அஃது இக்காலத்து அருகி வழங்குதலாலும், தமிழ் கற்கும் மாணவர்க்கு உரையோடு கூடிய கல்வளையந்தாதிப் பதிப்பொன்று அவசியமா யிருத்தலாலும் இது பிரசுரிக்கப்பட்டது.

S. A. P.

செம்பொற் குவட்டினிற் பாரதந் தீட்டிய கோட்டினன்சீர்க்
கம்பக் கரிமுகன் கல்வளை வாழுங் கணபதிக்கு
நம்பற் கினியமுற் சங்கத்து நூலென நல்லைச்சின்னத்
தம்பிப் புலவனல் லந்தாதி மாலையைச் சாற்றினனே.

சிவமயம்.

கல்வளையந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு

தார்கொண்ட பூமல் லிகைச்சேக்கை யிற்றும்பி சாலப்பம்புஞ்
சீர்கொண்ட கல்வளை யந்தாதி பாடத் திரைக்கடல்சூழ்
பார்கொண்ட பல்லுயிர்க் கானந்த மும்மதம் பாயுங்கும்பக்
கார்கொண்ட கம்பக் களியானை முன்னின்று காப்பதுவே.

(இதன்பொருள்.) தார்கொண்ட பூமல்லிகைச் சேக்கையில்-மலர்களைக்கொண்ட அழகாகிய மல்லிகைப் படுக்கைகளில், தும்பி சாலப் பம்பும் சீர்கொண்ட-வண்டுகள் மிக வொலிக்கும் அழகைக்கொண்ட, கல்வளை அந்தாதி பாட - கல்வளை அந்தாதியை (யான்) பாட, (அதற்கு இடையூறு வராமல்) முன் நின்று காப்பது-முன்னின்று காப்பது, திரைக்கடல் சூழ் பார் கொண்ட பல் உயிர்க்கு - திரையையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட பூமி (தன்கட்) கொண்ட பலவகையாகிய உயிர்களுக்கும், ஆனந்த மும்மதம் பாயும் - ஆனந்தத்தைச் செய்வதாகிய (அருள்) மும்மதம் பாயப்பெறும், கார்கொண்ட கும்பம் - அழகைக் கொண்ட மத்தகத்தினையும், களி - களிப்பினையு முடைய, கம்ப யானையே - தூணிற் கட்டப்படும் யானையாகிய விநாயகக் கடவுளே.

(குறிப்புரை.) முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆனந்தத்தைச்செய்வதை ஆனந்தமென்று காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். ஆனந்தமென்றதனால் அருள் வருவிக்கப்பட்டது. பசுயும் யானையென முடிக்க. யானையென்று உபசரித்ததற் கேற்பக் கம்பத்திற் கட்டப்படுதல் கூறப்பட்டது. அடியாருடைய உள்ளமாகிய கம்பத்திற் கட்டப்படுதல் குறிக்கப்பட்டதெனினு மமையும். ஈற்றேகாரம் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது.

ஒன்றா யிருசுடர் முத்தொழி னான்மறை யோதுமைந்தாய்
நன்றாய வாறங்கம் யாவுக்குங் காரண நாதனுமாய்
நின்றாய்நின் கல்வளை யந்தாதிபாடவென் னெஞ்சகத்துப்
பொன்றா வருள்புரி வாயானை மாமுகப் புங்கவனே.

(இ-ள்) ஒன்றாய் - ஏகவஸ்து வாகியும், இருசுடர் (ஆய்)-(சூரிய சந்திரராகிய) இருசுடர் ஆகியும், முத்தொழில் (ஆய்) - (சிருட்டி திதி சங்காரமென்னும்) முத்தொழிலை யுடைய மும் மூர்த்திகள் ஆகியும், நான்மறை (ஆய்) - நான்குவேதங்கள் ஆகியும், ஓதும் ஐந்து ஆய் - சொல்லப்படுகின்ற பஞ்சபூதங்கள் ஆகியும், நன்று ஆய ஆறு அங்கம் (ஆய்) - நன்மை ஆகிய ஆறு வேதாங்கம் ஆகியும், யாவுக்கும் காரண நாதனும் ஆய் - (மற்றுமுள்ள) யாவற்றுக்கும் காரண கடவுள் ஆகியும், நின்றாய் - நின்றவனே, மா யானை முகப் புங்கவனே - பெருமையாகிய யானைமுகக் கடவுளே, நின் கல்வளை அந்தாதி பாட-நுமது கல்வளைப் பதியைப் புகழும் (யமக) அந்தாதியை (யான்) பாட, என் நெஞ்சத்துப் பொன்றா அருள் புரிவாய் - எனது நெஞ்சினுள் அழியாத அருளினைத் தந்தருள்வீர்.

(கு-ரை) ஒன்று, ஐந்து, முத்தொழில்: ஆகுபெயர்கள்.

நூல்

கற்பக நாடர் பதின்சதக் கண்ணனெண் கண்ணன்றொழுங்
கற்பக வஞ்சி யிடக்கண்ணன் றந்தமுக் கண்ணனன்றிற்
கற்பக வேலெறி வேடுணை வன்கல் வளைப்பதிவாழ்
கற்பக நன்னிழல் சேர்ந்தார் கருங்கரை கண்டவரே.

(இ-ள்) *கற்பக நாடர் - கற்பக விருக்ஷத்தையுடைய விண்ணுடராகிய தேவரும், பதின்சதக் கண்ணன் - ஆயிரங்கண்ணனாகிய இந்திரனும், எண் கண்ணன் - பிரமதேவனும், தொழும் - வணங்கும், கற்பு அக வஞ்சி இடக்கண்ணன் தந்த முக்கண்ணன் - கற்பையுடைய திருவுள்ளத்தையுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போலும் உமாதேவியாரை வாமபாகத்தில் உடையராகிய சிவபெருமான்பெற்றருளிய முக்கண்ணரும், அன்றில் கல் பக வேல் எறி வேள் துணைவன் - அன்றிற் பறவையின் பெயராகிய கிரௌஞ்சம் என்னும் பெயரையுடைய மலை பிளக்க வேலாயுதத்தை எறிந்த முருகக்கடவுளது துணைவருமாகிய, கல்வளைப் பதி வாழ் கற்பக நல் நிழல் சேர்ந்தார் கரு கரை கண்டவரே - கல்வளைப்பதியில் வாழ்கின்ற கற்பக விநாயகரது நல்ல திருவடி நிழலைச் சேர்ந்தவர் பிறவி (வெய்யிலின்) எல்லையைக் கண்டவரே (ஆவார்).*

(கு-ரை) *அன்றிற்கல் ஓர் குறிப்புமொழி.*

***க**ண்டலம் போதைப் புளினமென் றோர்ந்துகங் கம்பதுங்கிக்*
கண்ட லமர்ந்து சிறகாற்றுங் கல்வளைக் கற்பகநின்
கண்டல மூன்று மெனையாள்பொற் பாதமுங் காணவிண்ணு
கண்டலன் போற்கண் படைத்திலன் வாசக் கமலத்தனே.

(இ-ள்.) *கங்கம் கண்டலம்போதை புள் இனம் என்று ஓர்ந்து - பருந்து தாழம்பூக்களைத் (தான் பக்ஷித்தற்கு ஆகும்) பறவை இனம் என்று கருதி, (அவற்றைக் கவரவென்று) கண்டல் பதுங்கி அமர்ந்து சிறகு ஆற்றும் - கண்டன் மரத்திற் பதுங்கி இருந்து சிறகை ஆற்றப்*

பெறும், கல்வளைக் கற்பக - கல்வளைப் பதியில்வாழுங் கற்பக விநாய கரே, நின் கண்டலம் மூன்றும் - நுமது கண்கள் மூன்றையும், எனை ஆள் பொன் பாதமும் காண-என்னையாண்டருளுகின்ற பொன்போ லும் திருவடியையும் (யான்) காண, வாசக்கமலத்தன்-நறு நாற்றத்தை யுடைய அம்புயாசனத்தன், விண் ஆகண்டலன் கண்போல் - விண் ணுலகத்திலுள்ள இந்திரனுடைய ஆயிரங் கண்கள்போல, படைத்தி லன் - (எனக்கும் ஆயிரங் கண்களைப்) படைத்திலன்.

(கு-ரை.) புள்ளினத்தில் ளகரம் தொகுத்தது. கண்டலமாந்து என்று பாடமாயின், கங்கம் கண்டலம் போதை கண்டு புள் இனம் என்று ஓர்ந்து பதுங்கி அலமாந்து என்றியைத்துப் பொருளுரைக்க.

கவானரம் பையஞ் சுரும்பு விரும்பு கருங்குழற்போ
கவானரம் பைக்குலம் போற்றிட வாழ்தல்கண் ணேனினிச்சங்
கவானரம் பைங்கத லிக்கனி சிந்திடுங் கல்வளைப்புங்
கவாநரம் பைத்திகழ் யாழ்க்கூற் றுமையருள் காதலனே.

(இ-ள்.) சங்க வானரம் பைங்கதலிக் கனி சிந்திடும் கல்வளைப் புங் கவா-கூட்டமாகிய குரங்குகள் செவ்வியாகிய வாழைப்பழங்களைச் சிந் துகின்ற கல்வளைப் பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற தேவரே, நரம்பு திகழ் யாழ் கூற்று உமை அருள் காதலனே - நரம்புகள் விளங்குகின்ற யாழிசைபோலும் மொழியினையுடைய உமாதேவியார் பெற்றருளிய புத்திரரே, கவான் அரம்பை - தொடையாகிய வாழைத்தண்டையும், சுரும்பு விரும்பு அம் கரும் குழல் - வண்டுகள் விரும்புகின்ற அழ கிய கருமையாகிய கூந்தலையுமுடைய, அரம்பை குலம் போற்றிட - தேவஸ்திரீகள் கூட்டம் துதிசெய்ய, போக வான் வாழ்தல் - போக நிலமாகிய விண்ணுலகத்தில் வாழ்தலையும், இனி கண்ணேன் - இனி (பெரும்பேறெனக்) கருதேன் (நும்முடைய திருவடியின் கீழிருத்த லைத் தந்தருள்வீர்).

(கு-ரை.) அரம்பை, போகம், யாழ்: ஆகுபெயர்கள். உயர்வு சிறப் பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ? சாரியை, (௫)

அருளத்த னந்து சிலைகதை வாள்சுட ராழிகொள்ளை
யருளத்த னந்தந் தெரியா வகைநிற்கு மைம்முகனீன்
றருளத்த னந்த வனஞ்சூழுங் கல்வளை யண்ணலடி
யருளத்த னந்தரம் வாழ்வானென் றூல்வினை யஞ்சிடுமே.

(இ-ள்.) அருள் அத்தன் - அருள் (வடிவாகிய உமாதேவியை வாம) பாகத்திலுடையவரும், நந்து சிலை கதை வாள் சுடர் ஆழிகொள் ஐயர் உள-சங்கு வில் தண்டு வாள் சுடரையுடைய சக்கரமாகிய பஞ்சாயுதங்களைக்கொண்ட விஷ்ணுமூர்த்தி கருதித்தேடவும், (அவருக்கு) தன் அந்தம் தெரியா வகை நிற்கும் ஐம்முகன் ஈன்றருள் அத்தன் - தமது (அடியாகிய) முடிவு தெரியப்படாதவகை நின்றருளிய ஐம்முகக் கடவுளுமாகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய கடவுள், நந்தவனம் சூழும் கல்வளை அண்ணல் - பூந்தோட்டஞ் சூழப்பெற்ற கல்வளைப் பதியில் வாழும் பெருமையிற் சிறந்தவர், அடியர் உளத்து அனந்தரம் வாழ்வான் - அடியாருடைய நெஞ்சத்தி லெப்போதும் வாழ்பவர், என்றூல்-என்று துதித்தால், (அங்ஙன மவ்விநாயகக் கடவுளைத் துதிப்பவரைச் சார்ந்திருத்தற்கு) வினை அஞ்சிடும் - வினைக ளஞ்சும்.

(கு-ரை.) தன்னந்தம் என்பதில் னகரந்தொகுத்தது. நந்தனவனம் என்பதில் னகரங் குறைந்தது. (ச)

அஞ்சத் திரத்தன் முழுவென வேகொதித் தார்த்துரப்பி
யஞ்சத் திரத்தந் தகன்வரும் போதுன் னபயநடை
யஞ்சத் திரத்த வடிவா ணயனத் தமலைபெற்ற
வஞ்சத் திரத்தன் றுணைவாதென் கல்வளை யானந்தனே.

(இ-ள்.) அஞ்சத்து நடை - அன்னத்தினது நடைபோலு நடையினையும், இரத்த வடிவாள் நயனத்து - இரத்தத்தைக்கொண்ட கூர்மையாகிய வாள்போலுங் கண்ணினையு முடைய, அமலை பெற்ற-உமாதேவியார் பெற்றருளிய, அம் சத்திரத்தன் துணைவா - அழகிய வேற்படையையுடையராகிய முருகக்கடவுளது துணைவரே, தென் கல்வளை

ஆனந்தனே-அழகாகிய கல்வளைப் பதியில் வாழு மானந்த குணமுடையவரே, திரத்து அந்தகன் - வலியினையுடைய கூற்றுவன், அஞ்ச அத்திரத்தன் முழவு எனவே கொதித்து ஆர்த்து உரப்பி - பஞ்ச (புஷ்ப) பாணங்களையுடையனாகிய மன்மதனது முழவப்பறைபோலவே வெகுண்டார்த்துரப்பி, அஞ்ச வரும்போது-அஞ்சும்படி வரும்போது, உன் அபயம் - (யான்) நுமக்கடைக்கலம்.

(கு-ரை.) ஏகாரம், தேற்றப்பொருட்டு. (ரு)

தனந்தனந் தந்தி மருப்பன்ன மாதர் தரைவிரும்பு
தனந்தநந் தந்திகழ் தண்டுறை தோறுமென் சஞ்சரிகந்
தனந்தனந் தந்திமி யென்கல் வளையன் சங்கக்குழைக்கா
தனந்தனந் தந்தமொன் றானென்று நெஞ்சந் தனிலுன்னுமே.

(இ-ள்.) தனம் - பொன்னையும், தந்தி மருப்பு அன்ன தனம் மாதர் - யானைக்கொம்பை நிகர்த்த முலையையுடைய பெண்ணையும், தரை-மண்ணையும், விரும்புதல் நந்த - விரும்புதல்கெட, நந்தம் திகழ் தண் துறை தோறும் - சங்குகள் விளங்குகின்ற குளிர்மையாகிய நீர்த்துறைதோறும், மெல் சஞ்சரிகம் தனந்தனந் தந்திமியென் கல்வளையன் - மென்மையாகிய வண்டுகள் தனந்தனந் தந்திமியென் றொலிக்கப்படுங் கல்வளைப் பதியையுடையவர், சங்கம் குழை காதன் நந்தன் - சங்கக்குண்டலத்தை யணிந்த திருச்செவியினையுடையராகிய சிவபெருமானுடைய புத்திரர், அம் தந்தம் ஒன்றான்-அழகிய கொம்பொன்றை யுடையவர், என்று நெஞ்சந்தனில் உன்னும் - என்று (விக்கினேசுவரரை) மனத்தி னினையுங்கள் (சகத்தீரே).

(கு-ரை.) நந்தனன் என்பதில் னகரந்தொகுத்தது. (சு)

சந்தன மின்னுபொற் கச்சணி பாரத் தனதடம்ப
சந்தன மின்னிடைப் பூவஞ்சிக் கொம்பன தையலுட்க
சந்தன மின்னலுற் றுள்கல் வளையன் றனதிடம்போஞ்
சந்தன மின்னம் வரக்கண்டி லேலென்ன தாமதமே.

(இ-ள்.) மின் அன இடை வஞ்சி பூ கொம்பு அன தையல் - மின்னலை நிகர்த்த இடையினையுடைய வஞ்சிப் பூங்கொம்பை யொத்த தலைவியானவள், சந்தனம் மின்னு பொன் கச்சு அணி பாரம் தனதடம் பசந்து - சந்தனத்தையுடைய விளங்குகின்ற பொற்கச்சணியப்பட்ட பாரமாகிய தனதடம் பசலையுற, அனம் உள் கசந்து - அன்னத்தை யுள் வெறுத்து, இன்னல் உற்றாள் - துன்பமுற்றாள், கல்வளையன் றனது இடம் சந்து போம் அனம் - கல்வளைப்பதியை யுடையராகிய விநாயகரிடத்துத் தூதுசென்ற அன்னம், இன்னும் வர கண்டிலேம் - இன்னமும் வரக்கண்டிலேம், என்ன தாமதம் - யாது தாமதம் ?

(குறி.) அன்ன அன்ன அன்னம் அன்னம் என்பவற்றில் னகரங்கள் இடைக்குறையாயின. மேல்வரு மிடைக்குறைகளையு முய்த்துணர்ந்துகொள்க. சந்தனமின்னு என்றதற்கு சந்தனம் விளங்கப் பெற்ற என்று பொருளுரைப்பினு மமையும். பசந்து பசக்கவென்ப தன் றிரிபு. இது புறப்பொருளில் கடவுண்மாட்டு மானுடப்பெண்டிர் நயந்த பக்கத்தில் தலைவியுடைய வருத்தத்தைக் குறித்துத் தூதனுப்பிய அன்னத்தைக்காணாது வருந்துந் தோழியர் தம்முட் கூறுங் கூற்று. (எ)

தாமதிக் காந்தச் சிலைபோன் மனத்தினைத் தந்தசைகா
தாமதிக் காந்தகை மென்மொழிப் பூமின் றலைமகன்வே
தாமதிக் காந்தர மாகிநின் றோன்மைந்த தண்ணிதழித்
தாமதிக் காந்தம் புகழ்கல் வளையநின் றாட்கஞ்சமே.

(இ-ள்.) அசை காதா - அசைகின்ற காதையுடையவரே, மது இக்கு ஆம் தகை மெல்மொழி பூமின் தலைமகன் - தேனுங்கரும்பும் (நிகர்) ஆகும் (மதுரமாகிய) தன்மையையுடைய மென்மையாகிய மொழியினையுடைய இலக்குமிக்கு நாயகராகிய விஷ்ணுவும், வேதா - பிரமனும், மதிக்க அந்தரமாகி நின்றோன் மைந்த - கருத மறைவாய் நின்றவராகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே, தண் இதழித் தாம - குளிர்மையாகிய கொன்றைப் பூமாலையையுடையவரே, திக்கு அந்தம் புகழ்

கல்வளைய-திக்குகளின் முடிவு (வரைக்கும்) புகழப்படுகின்ற கல்வளைப் பதியையுடையவரே, மதிகாந்தம் சிலைபோல் மனத்தினை தந்து-சந்திர காந்தக்கல்லை யொத்த (உருகும்) மனத்தை (முன்னர்த்) தந்து (நமக் கன்பருக்கி), நின் தாள் கஞ்சம் தா-நுமது திருவடித்தாமரைப்பூவைப் (பின்னர்த்) தந்தருள்வீர்.

(கு-ரை.) இச்செய்யுள் பூட்டுவிற்பொருள்கோள். பூவின்றலை மகன் என்றுபாடமாயின் பூமிதேவிக்கு நாயகரென்று பொருளுரைக்க. மதிக்காந்தாம் என்பது மரூஉமொழி. திக்காந்தம் நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. இதழி, கஞ்சம்: ஆகுபெயர்கள். மேல் இவ்வாறு பெருவழக் காவரு மாகுபெயர்களை உய்த்துணர்ந்துகொள்க. (அ)

கஞ்சக் கரந்தனின் மூவிலை வேல்கும்பங் கார்முகஞ்சங்
கஞ்சக் கரங்கதை மாதுளை மேந்தி கவின்களம்பூ
கஞ்சக் கரம்பயில் வேல்வல வைக்கொரு காந்தன்பொன்னு
கஞ்சக் கரப்புவி கும்பிடுங் கல்வளைக் கைவரையே.

(இ-ள்.) கஞ்சம் கரம் தனின் மூவிலைவேல் கும்பம் கார்முகம் சங்கம் சக்கரம் கதை மாதுளம் ஏந்தி - தாமரை மலரை நிகர்த்த திருக் கரங்களில் மூன்றாகிய இலைபோலுந் தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தை யும் கும்பத்தையும் வில்லையும் சங்கையுஞ் சக்கரத்தையுந் தண்டாயுதத் தையு மாதுளம்பழத்தையு மேந்தியிருப்பவரும், பூகம் கவின் களம் - கமுகுபோலு மழகிய கழுத்தையும், அரம் பயில் வேல் சக்கு - அரம் பயின்ற வேல்போலுங் கண்ணிணையுமுடைய, வலவைக்கு ஒரு காந்தன்- வல்லவைக்கோர் நாயகரும், பொன் நாகம் சக்கரம் புவி கும்பிடும் கல் வளை கை வரையே - பொன்னாகிய தேவலோகத்தாரும் வட்டமாகிய பூமியிலுள்ளாரும் வணங்குங் கல்வளைப்பதியிலுள்ள யானையே.

(கு-ரை) நாகம், புவி: ஆகுபெயர்கள். பூகம், மெலிக்கும்வழி மெலித்தல். பயிலல் ஈண்டு அராவுதல். அரம் பயில்வேல் என்பதற்கு அரத்தையும் (போர்) பயிலுகின்றவேலையும் என்று பொருள் கூறினு மமையும். ஈற்றேகாரந் தேற்றப்பொருட்டு. (கூ)

வரையாரம் பாலன்ன தோணகை வாணி வலவைகண
வரையாரம் பார்சடை யார்கல் வளைவெற்ப வண்ணமுத்தேன்
வரையாரம் பாளிதப் பூட்கொங்கை மீது வயங்குதொய்யில்
வரையாரம் பால விழியா ளிடையின் வறுமைகண்டே.

(இ-ள்.) வரை ஆரம் பால் அன்ன தோள் நகை வாணி வலவை கணவர் - மூங்கிலு முத்தும் பாலும்போன்ற தோளையும் பல்லையுஞ் சொல்லையுமுடைய வல்லவைக்கு நாயகரும், ஐ ஆர் அம்பு ஆர் சடையார்-அழகுநிறைந்த கங்கை நீர் பொருந்தப்பெற்ற சடையினை யுடைய வருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய, கல்வளை வெற்ப - கல்வளைப்பதியி லுள்ள பொருப்பனே, அம்பு ஆல விழியாள் இடையின் வறுமை கண்டு - அம்பையும் நஞ்சையு நிகர்த்த கண்களையுடையளாகிய தலைவியினது இடையின் சிறுமையைக் கண்டு, கொங்கை - தனத்தில், பூண் மீது - (இன்றியமையாதிருக்கின்ற) ஆபரணத்தின்மேல், பாளிதம் வரை ஆரம் - குழம்பாகிய மலைச்சந்தனத்தையும், வயங்கு தொய்யில் வரையார் - விளங்குகின்ற தொய்யிலெழுதார் (அன்னையர்), (இங்ஙனமா னவளுக்கு) வண்ணம் முத்து என் - (நீகொணர்ந்த) அழகாகிய முத்த மணிமாலையேன்?

(கு-ரை.) ஐயார் அழகிய ஆத்திப்பூமாலையையு மெனினுமமையும். பாளிதம் கர்ப்பூரத்தைக்கலந்த என்றுரைப்பினுமமையும். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. வறுமை இப்பொருள்படுதலை "வறிது நகைதோற்றல்" என்பதிற்காண்க. இஃது அகப்பொருளில் பாங்கி கையுறை மறுத்தற்கிளவி. (க0)

மைக்கண்ட னேறிய தேரச் சறுக்கும் வாதன்வெந்தீ
மைக்கண்ட நம்மையொட் டாவைங் கரத்தண்ணல் வாழுமிடம்
மைக்கண் டவள நகையார் குடையு மடுவினின்மா
மைக்கண்ட னீழலிற் சங்கீனுந் தென்கல் வளைப்பதியே.

(இ-ள்.) மை கண்டன் ஏறிய தேர் அச்சு அறுக்கும் வாதன் - கருமையாகியமிடற்றினை யுடையராகிய சிவபெருமானேறிய தேரின தச்சை யறுத்த வாதரும், வெம் தீமைக்கு அண்ட நம்மை ஒட்டா ஐங் காத்து அண்ணல்-வெம்மையாகிய தீமையிடத்துச் சார நம்மை விடாத ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய தலைவருமாகிய விநாயகக்கடவுள், வாழும் இடம் - வாழுமிடமாவது, மை கண் தவளம் நகையார் குடையும் மடு வினில் - மையையுடைய கண்களையும் வெண்மையாகிய பற்களையு முடையராகிய மகளிராடுங்குளத்தில், மாமை கண்டல் நீழலில் - அழ காகிய தாழைமரநீழலில், சங்கு ஈனும் தென் கல்வளைப் பதியே-சங்கு கள் (முத்துக்களை) ஈனப்பெறுங் கல்வளைப்பதியே (ஆகும்).

(கு-ரை.) குவ்வுருபு கண்ணுருபின் றிரிபு. (கச)

கல்வளை யாத விரும்புநெஞ் சேகைய ரோடுறவா
கல்வளை யார்சுனை வாயரக் காம்பல்செங் காவியின்பக்
கல்வளை யார நிலாவீச விள்ளுங் கழனிசுற் றுங்
கல்வளை யானங் குசபாச மேந்துங் கரன்புகழே.

(இ-ள்.) வளையாத இரும்பு நெஞ்சே - வளையாத இரும்பையொ த்த மனமே, கையரோடு உறவு ஆகல்-கீழ்மக்களோ டுறவாகுத லொழி ந்து, வள் ஐயார் சுனைவாய்அரக்கு ஆம்பல் - வளமுமழகும் பொருந்திய சுனையிடத்துச் செவ்வாம்பற்பூ, செம் காவியின் பக்கல் வளை ஆரம் நிலா வீச விள்ளும் - அழகாகிய காவிப்பூவி னயலில் சங்கு முத்து நிலாவை வீச விரியப்பெறும், கழனி சுற்றும் - வயல்சூழப்பெற்ற, கல்வளையான் அங்குச பாசம் ஏந்தும் கரன் புகழே கல் - கல்வளைப் பதியையுடையவரும் அங்குச பாசங்களை யேந்துந் திருக்கரங்களையுடை யவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது புகழையே கற்பாய்.

(கு ரை.) இதுவும் பூட்டுவிற்பொருள்கோள். ஆகல் என்னும் எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று வினையெச்சமானது; வினைமுற் றுவுரைப்பினுமமையும். வள்ளையார் என்பதில் ளகரந்தொகுத்தது.

வளையார் என்பதற்கு வள்ளைக்கொடி பொருந்திய எனினுமமையும். அரக்காம்பல் செங்காவியின் பக்கல் வளையார நிலாவீச விள்ளும் என்றதற்கு சேதாம்பலினதும் செங்காவியினதும் பக்கத்தில் சங்கு முத்துக்கள் நிலாவைவீச (அவை) விரியும் என்று பொருள் கூறினுமமையும்.

கரும்பனை யத்தனைப் பூவே ழிடந்தசெங் கண்விடைப்பா
கரும்பனை யத்துவக் கீர்த்துடல் போர்த்த கடவுண்மொழிக்
கரும்பனை யத்தர்கை மாங்கனி வாங்கிய கல்வளைமா
கரும்பனை யத்தனை யான்மற வேன்புன் கவிதைகொண்டே.

(இ-ள்.) கரும் பனை அத்தனை-கருமையாகிய பனைபோலுந் துதிக்கையினையுடையவரும், எழ் பூ இடந்த செங்கண் விடைபாகர் - (கீழ்) ஏழுலகத்தையும் (பன்றிவடிவாய்க்) கிழித்த செம்மையாகிய கண்ணையுடைய (விட்டுணுவாகிய) இடபத்தை யூரும் பாகர், உம்பல் நைய துவக்கு ஈர்த்து உடல் போர்த்த கடவுள்-யானை வருந்தத் தோலை யுரித்துத் திருமேனியிற் போர்த்த கடவுள், கரும்பு மொழி அனை அத்தர் - கரும்புபோலு மொழியினையுடைய வுமாதேவியாகிய வாமபாகர், கை மாங்கனி வாங்கிய - (அவரது) திருக்கரத்தில் மாம்பழத்தை வாங்கிய, கல்வளை மாகர் உம்பனை-கல்வளைப்பதியிலுள்ள தேவர்களுக்குந்தேவரும், அத்தனை-(யாவர்க்குந்) தந்தையுமாகிய விநாயகக்கடவுளை, யான் புன் கவிதைகொண்டு மறவேன் - யான் புல்லியகவியாற் (பாடுதலை) மறவேன்.

(கு-ரை) விடைப்பாகர் என்றதற்கு விடைமேலேறி யருள்பவர் என்றுரைப்பினுமமையும். அனை இடைக்குறை. மேல் இவ்வாறு பெருவழக்காவரு மிடைக்குறைகளை யுய்த்துணர்ந்து கொள்க. (கஉ)

கவிநா யகன்றிடு வாய்க்கிரைப் பண்டங் கறைபிரத்தக்
கவிஞய கன்மக் குடம்பையை வீக்கியென் கண்டபயன்
கவிநா யகன்றெழும் ராமன் கொலைப்பவங் காய்ந்திடுங்
கவிநா யகதிருக் கல்வளை வாழுங் கணபதியே.

(இ-ள்.) கவி நாயகன் தொழும் ராமன் கொலை பவம் காய்ந்திடு துங்க விநாயக - குரங்குகளுக்குத் தலைவனாகிய அனுமானால் வணங்கப்படும் ஸ்ரீ ராமனது பிரமஹத்திதோடத்தை அழித்த உயர்ச்சியாகிய விநாயகக்கடவுளே, திரு கல்வளை வாழும் கணபதியே - அழகாகிய கல்வளைப்பதியில் வாழுங் கணபதியே, நாய் கவி அகன்றிடு வாய்க்கு இரைப்பண்டம்-நாய் கவ்விக்கொண்டோடும் (அதனது) வாய்க்கிரைப் பண்டமும், கறை இரத்தம் கவின் ஆய கன்மம் குடம்பையை - கறையாகிய இரத்தத்தா லழகுண்டாகப்பெற்ற கன்மக்கூடாகிய வுடலை, வீக்கி - பருக்கச்செய்து, கண்ட பயன் என் - (யான்) கண்ட பயன் (சிறிதும்) இல்லை.

(கு-ரை.) கவ்வி என்பதில் வகரந்தொகுத்தது. கறை இரத்தம், இருபெயரொட்டு. எவன் என்பது, என் என இடைக்குறையா நின்று இல்லை என்னும் பொருள்பயந்தது. (கக)

கணத்தலை வன்குழ விப்பிறைக் கோட்டன் கதிர்மணிப்பைக்
கணத்தலை வன்னச் சராக்கச் சரையன் களமரில்லங்
கணத்தலை வன்ன வளையூருங் கல்வளை காணிலரைக்
கணத்தலை வற்பகை முன்பனி மானுங் கருதிடினே.

(இ-ள்.) கணத் தலைவன் - கணங்களுக்குத் தலைவரும், குழவிப் பிறைக் கோட்டன் - இளமையாகிய பிறைபோலுங் கொம்பினையுடையவரும், கதிர் மணி பை கணத் தலை வல் நச்சு அராக்கச்சு அரையன் - கிரணத்தையுடைய மணியினையும் படத்தினையுமுடைய கூட்டமாகிய தலைகளையும் வலிய நஞ்சினையுமுடைய சர்ப்பக் கச்சையணிந்த அரையினையுடையவரு மாகிய விநாயகக்கடவுளது, களமர் இல் அங்கணத் தலை வன்ன வளை ஊரும் கல்வளை காணில் - உழவருடைய வீட்டின் முற்றத்தின்கண் அழகிய சங்குகள் ஊருகின்ற கல்வளைப்பதியைக் கண்டால், அலைவு - (கண்டவரது) துன்பம், கருதிடில் - ஆராயுமிடத்து, அரைக்கணத்து அற்பகை முன்பனி மானும் - அரைக்கணப்

பொழுதில் இருளுக்குப் பகையாகிய சூரியனுக்குமுன் பனி (யழிதல்) போல அழிந்துவிடும். (கரு)

கரியா னனத்தன் றொழுபதம் வேண்டிக்கண் ணார்பவஞ்சங்
கரியா னனத்த மவர்க்கிழைப் பான்கடற் காசினிக்கோர்
கரியா னநத்தம் புரைகோட்டுக் கல்வளைக் கன்னமத
கரியா னனத்தன் புகழ்பாடி யுள்ளங் கசிந்திடுமே.

(இ-ள்.) கரியான் அனத்தன் தொழு பதம் வேண்டிக் கண்ணார் பவம் சங்கரியான் - விஷ்ணுமூர்த்தியும் அன்ன வாகனராகிய பிரம தேவரும் வணங்குகின்ற (தமது) திருவடியை விரும்பிக் கருதாதவருடைய பாவங்களை யழிக்காதவரும், அவர்க்கு அனத்தம் இழைப்பான் - அவருக்கு நாசஞ்செய்பவரும், கடல் காசினிக்கு ஓர் கரியான கல்வளை நத்தம் புரை கோட்டு கன்ன மத கரி ஆனனத்தன் - கடலையுடைய பூலோகத்துக்கோர் சாட்சியான கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற சங்கை நிகர்த்த கொம்பினையுங் கன்ன மதத்தினையு முடைய யானை வதனத்தை யுடையவரு மாகிய விக்கினேசுவரக் கடவுளது, புகழ்பாடி உள்ளம் கசிந்திடும் - கீர்த்தியைப்பாடி மனமுருகுவீர் (சகத்தீரே நமக்குப் பேரின்பமுத்தி கைகூடும்).

(கு-ரை) வைத்தியர் நோயாளருக்குக் கண்ணிற் படலத்தை யுரித்தலாதியவற்றைப் புரிதல்போலத் தீமைசெய்வார்க்கு அனத்தமிழைத்தலு மருளேயாதலிற் கடவுளிலக்ஷணத்துக்கு மாறுபடாமைகாண்க. கரியானனத்தன்றொழுபதம் வேண்டில் என்று பாடமாயின், விட்டுணுவும் பிரமதேவருந் தொழுகின்ற மேற்பதத்தை விரும்பினால் என்று பொருளுரைக்க. (கசு)

சிந்தா மணிதென்ற லன்றி னிலாப்பகை செய்யவணி
சிந்தா மணிமுலை வாடின ளேழு செகமளந்த
சிந்தா மணிதுள வன்றேடு கல்வளைச் செய்யவருட்
சிந்தா மணிவாக் காணும் பயோதரச் செல்வினமே.

(இ-ள்.) சிந்து ஆ மணி தென்றல் அன்றில் நிலா பகைசெய்ய - கடலும் பசுவின்கழுத்திற் கட்டப்பட்ட மணியுந் தென்றற்காற்றும் அன்றிற்பறவையுஞ் சந்திரனும் பகையைச்செய்ய, மணிமுலை அணி சிந்தா வாடினள் - அழகாகியதனங்களையுடைய தலைவி அழகழிந்து வாடினாள், பயோதரச் செல் இனமே-நீரை உதரத்திற் கொண்ட முகிலினமே, எழு செகம் அளந்த சிந்து ஆம் அணி துளவன் தேடு கல்வளைச் செய்ய அருள் சிந்தாமணி வர காணேனே-எழு(தீவாகிய)பூமியை (ஓரடியால்) அளந்த குறளாகிய அணிகின்ற துளவமாலையையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியு நாடுகின்ற கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற செம்மையாகிய அருளினையுடைய சிந்தாமணிபோலும் விநாயகக்கடவுள் வரக்கண்டிலேம் (இஃதென்னவினையோ).

(கு றை.) நிலா, எழு, சிந்தாமணி: ஆகுபெயர்கள். அன்பருக்கு நினைத்தவற்றைக் கொடுத்தல் பற்றிச் சிந்தாமணியென்றார். இது கடவுண்மாட்டு மானுடப்பெண்டிர் நயந்தபக்கத்தில் தலைவியின் வாட்டங் கண்ட தோழியர் மேகங்களோடு கூறுங்கூற்று. (கஎ)

தாரங்க வளக்க ரொலிவே யிசைநனி தாக்கத்துப்ப
தாரங்க வளக்கரிக் கொங்கைக் குதவிலன் றுரைநிரந்
தாரங்க வலைப்பட வென்னை விடாமத தந்திசொல்லாந்
தாரங்க வளக்கல் வளைப்பதி மேவிய தற்பரனே.

(இ-ள்.) தரங்க அளக்கர் ஒலி வேய் இசைநனி தாக்க-திரையையுடைய கடலொலியும் வேய்ங்குழ லோசையும் (எமது தலைவியை) மிகவுந் தாக்க, (அதனையாமனுப்பிய தூதாலறிந்தும்) துப்பு அதரம் கவளக்கரிக் கொங்கைக்கு - பவளம்போலும் அதரத்தினையுங் கவளவுணவைக் கொள்ளுகின்ற யானைபோலுந் தனத்தினையுமுடைய அத்தலைவிக்கு, நிரந்தரம் கவலைப்பட என்னைவிடா மததந்தி - எப்பொழுதுங்கவலைப்பட என்னைவிடாத மதயானையும், சொல் ஆந்தாரங்க வளக் கல்வளைப்பதி மேவியதற்பரன் - (புகழ்ந்து) சொல்லப்படுகின்ற உச்சி

தமாகிய வளத்தினையுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழும் ஆன்மாநாயகரு மாகிய விநாயகக்கடவுள், தாரை உதவிலன்-(தமது) மாலையைக் கொடுக்கின்றிலர் (அவரது திருவுள்ள மிருந்தவாறென்).

(கு-ரை.) வேய், ஆகுபெயர். அதரங்கவளம், மெலிக்கும் வழி மெலித்தல். யானை மான் ஆதிய சிலபொருள்களின் ஒவ்வோருறுப்பு மகளிரது ஒவ்வோருறுப்புக்கு நிகராகவும் முதல் சினைகளி னொற்றுமைபற்றி அம்முதற் பொருள்களை உவமைப் பொருள்களாக வழங்கலும் புலவர்வழக்காதலிற் கரிக்கொங்கை யெனப்பட்டது; ஆகுபெயரெனினுமாம். இதுவும் மேற்படி பக்கத்தில் தலைவிக்கு மாலையைக் கொடாத விநாயகக்கடவுளது நெஞ்சத்தின் வன்மையைத் தோழியர் தம்முட் கூறுங்கூற்று. (கஅ)

பரசங்க முத்தமிழ் கல்லா வெனையனைப் பாவிதிகம்
பரசங் கரமென்று மெய்ந்நொந்து பெற்ற பலனன்றுதா
பரசங் கமவுயி ருக்குயி ராய பரஞ்சுடரே
பரசங்க மாறந் தணர்போற்றுங் கல்வளைப் பண்ணவனே.

(இ-ள்.) தாபர சங்கம உயிருக்கு உயிர் ஆய பரஞ்சுடரே - அசர முஞ்சரமுமாகிய இருவகை உயிர்களுக்கு முயிராகிய பரஞ்சோதியே, பரசு ஆறு அங்க அந்தணர் போற்றும் கல்வளைப் பண்ணவனே - துதிக்கப்படுகின்ற ஆறாகிய வேதாங்கங்களையு முணர்ந்த மறையவர்கள் போற்றுங் கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற விநாயகக்கடவுளே, பர சங்க முத்தமிழ் கல்லா எனை - மேலான சங்கப்புலவரா ஞராயப்பட்ட மூன்றாகிய தமிழ் நூல்களைக் கல்லாதவென்னை, பாவி அனை - பாவியாகிய (என்) அன்னை, திகம்பர சங்கர என்று மெய் நொந்து பெற்ற பலன் நன்று-திகம்பரரே சங்கரரே யென்று துதித்துத் தேகம் நொந்து பெற்ற பலன் நல்லது.

(கு-ரை) சங்கம், தமிழ்: ஆகுபெயர்கள். முத்தமிழ்: இயல் இசை நாடகம். என்னை என்பதில் னகரந்தொகுத்தது. அனை இடைக்குறை. நன்று, தீயதென்னும் பொருளைத்தந்தது.

அவலம் புரிமுக் குறும்பைந்து பூத மடக்கிமென்றூ
யவலம் புரிமலர் தூய்த்தொழு தேத்த வருண்மெய்யர்மெய்
யவலம் புரிமருப் புத்தக ரூரு மறுமுகன்முன்
னவலம் புரிவயற் கல்வளை யாலயத் தாதிக்கனே.

(இ-ள்.) மெய்யர் மெய்ய - மெய்ம்மையையுடையவர்க்கு மெய்ம்மையானவரே, வலம் புரி மருப்புத் தகர் ஊரும் அறுமுகன் முன்ன- வெற்றியைத் தருகின்ற கொம்பினையுடைய ஆட்டுக்கடா வாகனத்தைச் செலுத்தியருளும் ஆறுமுகக்கடவுளுக்கு முன்னவரே, வலம்புரி வயல் கல்வளை ஆலயத்து ஆதிக்கனே-சங்குகள் (பொருந்திய) வயலையுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழு முயர்ச்சியுடையவரே, அவலம் புரி முக்குறும்பு ஐந்து பூதம் அடக்கி - துன்பத்தைச் செய்கின்ற முக்குற்றங்களையும் ஐம்புலன்களையு மடக்கி, மெல் தூய வலம்புரி மலர் தூய்த் தொழுது எத்த அருள் - மென்மையாகிய தூய்மையை யுடைய நந்தியாவர்த்த மலர்களைத் தூவித் தேவரீரை வணங்கித் துதிக்க (எனக்கு) அருள் புரிவீர்.

(கு-ரை.) முக்குற்றம்: காமம் வெகுளி மயக்கம். ஐம்புலன்: நாற்றம் சுவை ஒளி ஊறு ஓசை. புலன்களைப் பூதமென்று காரணகாரிய ஒற்றுமை நயம்பற்றி உபசரிக்கப்பட்டது. (உ0)

திக்குடை யானடி யைப்போற்றிப் பூவலஞ் சென்றுசெஞ்சோ
திக்குடை நீழலின் மேவந்த ணீர்செப்பு வீரென்றன்பத்
திக்குடை யான்கல் வளையான் சிலம்பினிற் றேன்பண்ணையோ
திக்குடை யோதிச்செங் காவியுங் காளையுஞ் சென்றதுவே.

(இ-ள்.) திககு உடையான் அடியை போற்றி - திக்காகிய ஆடையை யுடையராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடியைப் போற்றி, பூவலம் சென்று - பூமியைப்பிரதக்கிணஞ் (செய்யச்) சென்று, செம் சோதி குடை நீழலில் மேவு அந்தணீர் - செம்மையாகிய சோதியினை யுடைய குடைநீழலிற் சேரு மந்தணரே, என்றன் பத்திக்கு உடை

யவருங் கல்வளைப்பதியையுடையவரு மாகிய விநாயகக்கடவுளது மலையில், தேன் பண்ணை ஒதிக் குடை ஒதிச் செம் காலியும் காளையும் சென்றது-வண்டுகளிசையைப் பாடிக் கிண்டபெறுங் கூந்தலையுடைய செவ்வடியினளாகிய ஒரு தலைவியும் ஒரு தலைவனுங் (கூடிச்) சென்றதைக் (கண்டீரோ), செப்புவீர் - கூறுவீர்.

(கு-ரை.) இஃது ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை விளுதல். (உக)

வேதா ரணிய முறைவேயின் முத்தருள் வேழமுய்ய
வேதா ரணியம்பொ னோடேத்து கல்வளை வெற்பன்னமே
வேதா ரணிய மலைதிருக் கோயில் விளங்கநின்பால்
வேதா ரணியந்த காரநம் பாலில் விதித்தனனே.

(இ-ள்.) வேதாரணியம் உறை வேயின் முத்து அருள் வேழம் - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற மூங்கின் முத்தாகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய யானைமுகக்கடவுளது, தாரணி அம் பொன்னொடு உய்யவே ஏத்து கல்வளை வெற்பு அன்னமே- மண்ணுலகத்தாரும் பொன்னுலகத்தாரும் (தாம்) உய்யும் பொருட்டாகவே துதிக்கின்ற கல்வளைப்பதியி லுள்ள மலையில்வாழும் அன்னம் போன்றவளே, வேதா-பிரமதேவர், இரணிய மலை திருக் கோயில் நின்பால் விளங்க- பொன்மலையும் இலக்குமிக்கு மாளிகையாகிய தாமரைப்பூவும் நின்னிடத்து விளங்கவும், வே(ய்) தார் அணி அந்தகாரம் நம் பாலில் விதித்தனன் - அலங்கரிக்கப்பட்ட மாலையை யணிந்த இருளை (யான் காண) என் பக்கலில் விதித்தார்.

(கு-ரை.) தாரணி, பொன்னொடு, அன்னம், இரணியமலை, திருக்கோயில், அந்தகாரம்: ஆகுபெயர்கள். மேல்வருமாறு பெயர்களையு முய்த்துணர்க. இரணியமலை - முலை. திருக்கோயில் - முகம். அந்தகாரம்-கூந்தல். இஃது இடையூறு கிளத்தற் கிளவியின்பாற்று. (உஉ)

தனையா யுதவிய தந்தையில் வாழ்க்கை தணந்தருட்சிந்
தனையா யுதகந் தனிநின்று செய்யுந் தவத்திர்வெண்டந்

தனையா யுததி யகிலம் படைக்குஞ் சதுர்விதவே
தனையா யுதன்றொழுங் கல்வளை யானைச் சரண்புகுமே.

(இ-ள்.) தனை ஆய் உதவிய தந்தை இல்வாழ்க்கை தணந்து-மகவாகப் பெற்ற பிதாவையும் இல்லின்கண் வாழ்தலையும் நீங்கி, அருள் சிந்தனையாய் - திருவருளைப்பெறுஞ் சிந்தனையாகி, உதகந்தன்னில் நின்று செய்யுந் தவத்திர் - நீரின்கணின்று செய்யுந் தவத்தினையுடையீர், (நீவி ரிங்ஙனம் வருந்தாது) வெண்தந்தனை-வெண்மையாகிய (ஏக) தந்தத்தினையுடையவரும், ஆய் உததி அகிலம் படைக்கும் சதுர்வித வேதன்-ஆராய்ந்து கடலையுடைய பூமியைச் சிருட்டித்த நால்வகைமறையையு முணர்ந்த பிரமதேவரும், ஐயாயுதன் - பஞ்சாயுதங்களையுடையராகிய விஷ்ணுமூர்த்தியும், தொழும் - வணங்குகின்ற, கல்வளை யானை சரண் புகும் - கல்வளைப்பதியை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளைச் சரணடைவீர் (முத்தி சித்தியாகும்).

(கு றை.) ஆய், ஆகவென்பதன் றிரிபு. ஆயுததி என்பதில் ஆய் 'வரிப்புனைபந்து' என்பதிற்போல வினையெச்சப் பொருடந்தது. (உரு)

சாரந்தண் டருமலர் வேண்மைத் துனன்செந் தமிழ்க்கலைபஞ்
சாரந்தண் டலையிற் கிளிதேருங் கல்வளை தங்கிடுகுஞ்
சாரந்தண்ட பாணி யழகினைக் காணப்பொற் றுமரைவா
சாரந்தண் டர்போல விமையாத பார்வையைத் தந்திலரே.

(இ-ள்.) தண் தரு மலர் சரம் வேள் மைத்துனன் - குளிர்மையைத் தருகின்ற மலர்ப்பாணங்களையுடைய மன்மதனுக்கு மைத்துனரும், செம் தமிழ்க் கலை தண்டலையில் பஞ்சரம் கிளி தேரும் கல்வளை தங்கிடு குஞ்சரம்-செந்தமிழ்க்கலைகளைச் சோலையிற் கூட்டின்கணுள்ள கிளிகள் படிக்கின்ற கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கும் யானையும், தண்ட பாணி - தண்டாயுதத்தை யேந்திய திருகரத்தினை யுடையவருமாகிய விநாயகக் கடவுளது, அழகினை காண - பேரழகை (யான்) காண, பொன் தாமரை வாசர் அந்த அண்டர் போல இமையாத பார்வையைத்

தந்திலர் - அழகிய தாமரைப்பூவில் வசிப்பவராகிய பிரமதேவர் அத்தேவர்க்குப் போல இமையாத கண்களை (எனக்குத்) தந்திலர்.

(கு-ரை.) சரத்தண் பஞ்சரத்தண்டலை எனற்பாலன மெலித்தன. அந்த என்றத னீற்றகரந் தொகுத்தது. மேலும் இங்ஙனம்வரும் விகாரங்களை யுய்த்துணர்க. (உச)

தந்தனந் தாமரை வெற்பிரு ணேரிடை சாய்நடைபா
தந்தனந் தார்க்குழல் யாமள கோமள சாமளப்பெண்
தந்தநந் தாபணை நெல்விளை கல்வளை தன்னிலொற்றைத்
தந்தநந் தாவிளக் கேயெனப் போமிருட் சம்பந்தமே.

(இ-ள்.) தந்து அனம் தாமரை வெற்பு இருள் நேர் இடை சாய் நடை பாதம் தனம் தார்க் குழல் - நூலையும் அன்ன நடையினையுந் தாமரைமலரையும் மலையையும் இருளையும் (முறையே) நிகர்த்த இடையினையும் அசைநடையினையும் அடியினையும் முலையினையும் மாலையை யணிகின்ற கூந்தலினையு முடைய, யாமள கோமள சாமளப் பெண் தந்த நந்தா - இளமையாகிய பச்சைநிறத்தையுடைய உமாதேவியார் பெற்ற புத்திரரே, நெல் விளை பணை கல்வளை தன்னில் ஒற்றைத் தந்த- நெல்விளைகின்ற வயல்களையுடைய கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஏக தந்தரே, நந்தா விளக்கே-(ஒருகாலும்) ஒளிகெடாத விளக்கே, என - என்று துதிக்க, இருள் சம்பந்தம் போம் - மல சம்பந்தம் நீங்கி விடும்.

(கு-ரை.) யாமள கோமளம் ஒரு பொருட்பன்மொழி. (உரு)

சம்பந்த மாவினைத் தென்னவற் கீந்தவன் றுங்குமருட்
சம்பந்த மாமுனி பாமாலை சூடி தருபொருண்மா
சம்பந்த மாலம் புனைசூழுங் கல்வளைத் தந்திவெம்பா
சம்பந்த மாயையென் பானீக்கி வாழ்வுசம் பாதிப்பனே.

(இ-ள்.) சம்பு அந்த மாவினை தென்னவர்க்கு ஈந்தவன் - நரிகளாகிய அக் குதிரைகளை (தமதன்பராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்

காகப்) பாண்டியனுக்குக் கொடுத்தவரும், அருள் தாங்கும் மா சம்பந்த முனி பா மாலை சூடி - அருளைத் தாங்கிய பெருமையாகிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தியாகிய அந்தணரது தேவாரப்பாமாலையைச் சூடியவரு மாகிய சிவபெருமான், தரு பொருள் - பெற்ற புத்திரராகிய, மா சம்பு அம் தமாலம் புனை சூழும் கல்வளைத் தந்தி - மாமரமும் நாவன் மரமும் அழகிய பச்சிலைமரமும் புன்னை மரமுஞ் சூழப்பெற்ற கல் வளைப் பதியிலுள்ள யானைமுக விநாயகக்கடவுள், பந்த வெம் மாயை பாசம் - கட்டாகிய வெய்ய மாயா பாசத்தை, என்பால் நீக்கி - என்னி டத்தினின்று நீக்கி, வாழ்வு சம்பாதிப்பன்-மோக்ஷவாழ்வைத் தந்தருள் வார். (உசு)

பாலை வனத்தைக் கியாரளிப் பாரென்று பன்னினளைம்
பாலை வனத்தடங் கார்கண்டு வெட்கும் படிவந்தமின்
பாலை வனத்தகன் றாள்கல் வளைப்பர மானந்தன்றன்
பாலை வனத்தள வும்மன்பி லாரிற் பதைபதைத்தே.

(இ-ள்.) ஐம்பாலை வனத் தடம் கார் கண்டு வெட்கும்படி வந்த மின் - (தன்) கூந்தலை நீரையுடைய பெருமையாகிய மேகங் கண்டு நாணும்படி தோன்றிய நமது மகள், வனத் தத்தைக்கு பாலை யார் அளிப் பார் என்று பன்னினள் - அழகையுடைய கிளிக்குப் பாலை யார் கொ டுப்பாரென்று (நெருநலிற்) கூறினாள், கல்வளைப் பரமானந்தன் தன் பால் ஐவனத்து அளவும் அன்பிலாரில் பதை பதைத்து பாலைவனத்து அகன்றாள் - கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமானந்த குணத்தினராகிய விநாயகக்கடவுண்மீது (ஒரு) மலை நெல்லளவாயினு மன்பிலார் போலப் பதைபதைத்து (இன்றொரு தலைவன்பின்னே) பாலைவனத்திற்சென்றாள் (அவள் நெருநற் குறிப்பானுணர்த்தியதை யானுய்த்துணர்ந்திலேன்).

(கு-ரை.) இது செவிலி தன்னறிவின்மைதன்னை நொந்துரைத் தல். (உஎ)

தைக்கும் பகழி யுடல்பாய் தறுகட் சயிலம்வந்த
தைக்கும் பகன தனத்தீர்கண் டீரெனிற் சாற்றிடுமே
தைக்கும் பகனன்முன் னோனைப் பந்தாடித் தகர்ந்துரஞ்சி
தைக்கும் பகவன்றென் கல்வளை வாசன் றடமலைக்கே.

(இ-ள்) கும்ப கன தனத்தீர் - குடத்தை நிகர்த்த கனத்த தனங்களையுடையீர், மேதைக் கும்பகனன் முன்னோனை பந்து ஆடி தகர்த்து உரம் சிதைக்கும் பகவன் - அறிவினையுடைய கும்பகன்னனுக்கு முன்னோனாகிய இராவணனைப் பந்துபோல (எறிந்து) ஆடித் தகர்த்து (அவனது) வலியை யழித்த கடவுளாகிய, தென் கல்வளை வாசன் - அழகிய கல்வளைப்பதியில் வாசஞ்செய்தருளும் விக்கினேசுவரரது, தடமலைக்கு - பெருமையாகிய மலையில், தைக்கும் பகழி பாய் உடல் தறுகண் சயிலம் வந்ததைக்கண்டீரெனில்-(குறித்த இலக்குத் தப்பாது) தைக்கும் (எனது) பாணந் தைத்த உடலையுடைய அஞ்சாமையாகிய மலைபோலும் யானை (யொன்று ஈண்டு) வந்ததைக் கண்டீராயின், சாற்றிடும் - கூறுவீர்.

(கு-ரை.) குவ்வுருபு கண்ணுருபின் றிரிபு. இது வேழம் வினுதல். (உஅ)

மலைவல் லியம்பிரி யாத்தில்லைக் கானுறை மாமதங்கி
மலைவல் லியம்பிள நீரின் பயோதரி வானிமய
மலைவல்லி யம்பிகை கான்முளை கல்வளை வாணன்பொங்க
மலைவல் லியம்பா வைபானெய் யாமுன் வரவில்லையே.

(இ-ள்.) மலை வல்லியம் பிரியாத் தில்லைக் கான் உறை மா மதங்கி - பொருகின்ற புலிகள் நீங்காத தில்லைவனமாகிய சிதம்பரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமையாகிய தவப்பெண்ணும், வல் இளநீர் மலை இபம்பு இன் பயோதரி - சூதாடுகருவியையும் இளநீரையும் ஒப்புச்சொல்லுகின்ற நல்ல தனங்களை யுடையவரும், வான் இமய மலை

வல்லி - பெரிய இமயமலையிற் ரேன்றியருளிய கொடியை நிகர்த்த வருமாகிய, அம்பிகை கால் முளை - உமாதேவியாருடைய புத்திரரும், கல்வளை வாணன் - கல்வளைப் பதியில் வாழ்பவருமாகிய விநாயகக்கடவுள், பொங்கு வல் அமலை இயம் பாவையான் எய்யாமுன் வர இல்லையே - மிகுந்த வலிய சத்தத்தைக் கொண்ட முரசாகிய கடலையுடைய மன்மதன் (தன் மலர்ப்பாணங்களை யென்மீது) செலுத்தாமுன்னர் வரவில்லையே (இனி யான் யாது செய்வேன்).

(கு-ரை.) கால்முளை, இருபெயரொட்டு. இது கடவுண்மாட்டு மானுடப்பெண்டிர் நயந்தபக்கத்தில் தலைவி தன்னால் விரும்பப்பட்ட விநாயகக்கடவுள் வந்தருளாமையைக் கவன்றுரைத்தல். (உக)

வரம்பல வன்பருக் கீவா ரெனக்குமெய் வாழ்வுதரு
வரம்பல வன்கொன்றை மாலிகை யாத்தி வளைந்தகற்ற
வரம்பல வன்பெற்ற மாதங்க வானனர் மள்ளர்செய்யும்
வரம்பல வன்குண் டலர்மூடுங் கல்வளை வானவரே.

(இ-ள்.) அம்பு அலவன் கொன்றை மாலிகை ஆத்தி வளைந்த கல் தவர் அம்பலவன் பெற்ற மாதங்க ஆனனர்-கங்கைநீரையும் பிறைமதியையுங் கொன்றைப்பூமாலையையும் ஆத்திப்பூவையுந் (திருமுடியிற்) சூடிய மேருமலையாகிய வில்லினையுடைய சிவபெருமான் பெற்றருளிய யானைவதனத்தரும், மள்ளர் செய்யும் வரம்பு அலவன் குண்டு அலர் மூடும் கல்வளை வானவர் - உழவர் கட்டிய வரம்பிலுள்ள ஞெண்டின் குண்டுகளை மலர்கள் மூடுங் கல்வளைப்பதியிலுள்ள தேவருமாகிய விநாயகக்கடவுள், அன்பருக்கு பல வரம் ஈவார் - (தமது) அன்பர்கட்குப் பல வரங்களைக் கொடுப்பவ(ராதலின்), எனக்கும் மெய் வாழ்வு தருவர் - எனக்கும் மெய்ம்மையாகிய (மோக்ஷ) வாழ்வைத் தந்தருள்வார். (கூ0)

வானஞ் சலஞ்சலத் தீயொலி மண்மயங் காவுயிர்போ
வானஞ் சலஞ்சல மந்திடுங் காற்றுயர் மாற்றவரு

வானஞ் சலஞ்ச லெனவுரைப் பான்கல் வளைப்பதிவாழ்
வானஞ் சலஞ்சலக் கைத்தல மாறன் மருமகனே.

(இ-ள்.) வானம் சலம் சலத்தீ ஒலி மண் மயங்கா - ஆகாயத்தின் கூறாகிய செவியும் நீரின் கூறாகிய வாயுஞ் சினத்தையுடைய தேயுவின் கூறாகிய கண்ணுங் காற்றின் கூறாகிய மெய்யும் பிருதிவியின் கூறாகிய மூக்குமாகிய ஐம்பொறிகளினின்றுங் கலங்கி, அஞ்சு அலஞ்சு - (ஓசை சுவை ஒளி ஊறு நாற்றமென்னும்) ஐம்புலன்களு மலைவுற, உயிர்போவான் அலமந்திடுங்கால் - (உடம்பினின்றும்) உயிர்போதற் குச் சுழலுங்காலத்தில், கல்வளைப் பதி வாழ்வான் - கல்வளைப்பதியில் வாழ்பவரும், அம் சலஞ்சலக் கைத்தல மால்தன் மருமகன் - அழகிய பாஞ்சசன்னிய மென்னுஞ் சங்கைக்கொண்ட கரத்தினையுடைய விஷ்ணுமூர்த்திக்கு மருகருமாகிய விநாயகக்கடவுள், துயர் மாற்ற வருவான் அஞ்சல் அஞ்சல் என உரைப்பான் - துன்பத்தை நீக்க வருவாராகி (என்னை நோக்கி) அஞ்சற்க அஞ்சற்க என்று கூறியருள்வார்.

(கு-ரை.) அலஞ்சு அலைய வென்பதன் றிரிபு. வருவான் வினை முற்று வினையெச்சம். (௩௧)

மகரந் தவள மலர்ச்சோலைப் பொங்கரின் வான்குளிரி
மகரந் தவழ்கல் வளையாகு வாகன வல்லவைவா
மகரந் தவள மருப்பானை வேங்கை மடங்கலெண்கு
மகரந் தவளைபுள் ளானலு நின்னை மறப்பரிதே.

(இ-ள்.) மகரந்த வள மலர்ச் சோலைப் பொங்கரில் - தேனையும் அழகையுமுடைய மலர்ச்சோலையி லுள்ள மரங்களில், வான் குளிர் இமகரம் தவழ் கல்வளை ஆகு வாகன-பெருமையாகிய குளிர்ந்த சந்திரனாரப் பெற்ற கல்வளைப்பதியி லுள்ள மூடிக வாகனரே, வல்லவை வாம - வல்லவையை வாமபாகத்திற் கொண்டவரே, கரம் தவளம் மருப்பு ஆனை வேங்கை மடங்கல் எண்கு மகரம் தவளை புள் ஆனலும் - (யான்) கழுதையும் வெண்மையாகிய கொம்பினையுடைய யானையும்

புலியுஞ் சிங்கமுங் கரடியு மகரமீனுந் தவளையும் பறவையுமாகப் பிறந்தாலும், நின்னை மறப்பு அரிது - உம்மை மறத்தல் கூடாது.

(கு-ரை.) பொங்கர், இமகரம்: ஆகுபெயர்கள். (௩௨)

அரவம் புலிங்க வனற்கண்ண வென்றரி போற்றச்சிலம்
பரவம் புலிபணி கேட்பமன் றாடி யருண்மதலை
யரவம் புலியணி கோடீரன் கல்வளை யண்ணல்கண்ணே
யரவம் புலிய குணத்தா ரெனினு மவர்முத்தரே.

(இ-ள்.) அர அம் புலிங்க அனல் கண்ண என்று அரி போற்ற - (ஆன்மாக்களை இளைப்பாற்றும்பொருட்டுச்) சங்காரஞ்செய்பவரே அழகிய பொறியையுடைய அக்கினிக்கண்ணரேயென்று திருமால் துதிக்கவும், சிலம்பு அரவம் புலி பணி கேட்ப - (திருவடிச்) சிலம்பின தொலியை வியாக்கிரபாத முனிவரும் பதஞ்சலிமுனிவருங் கேட்கவும், மன்று ஆடி அருள் மதலை - (கனக) சபையின் கண்ணே ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தருளுகின்றவராகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய புத்திரரும், அரவு அம் புலி அணி கோடீரன் - சர்ப்பத்தையும் பிறைமதியையு மணிந்த சடையினை யுடையவரும், கல்வளை அண்ணல் கண்நேயர் - கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற தலைவருமாகிய விக்கினேசுவரரிடத்து அன்புடையவர், அவம் புலிய குணத்தார் எனினும் - தீமை சார்ந்த குணத்தினையுடையவ ராயினும், அவர் முத்தரே - அவர் சீவன் முத்தரே.

(கு-ரை.) புல்லிய என்றதின் லகரந் தொகுத்தது. (௩௩)

தரப்பணி யாரம் பலபூண்டு தேர்முதற் றானைதற்சூழ்
தரப்பணி யாரைத் தடிந்துல காளலிற் சர்க்கரைசுந்
தரப்பணி யார மமுதுசெய் வோன்கல் வளைத்தலத்தா
தரப்பணி யார்வத் தொடுஞ்செய்து வாழ்த றகவுடைத்தே.

(இ-ள்.) தரப்பணி ஆரம் பல பூண்டு - கிரீடத்தையும் பல மணி வடங்களையும் பூண்டு, தேர் முதல் தானை தன் சூழ்தர - தேர்முதலா

கிய (சதுரங்க) சேனைகள் தன்னைச் சூழ்தலைச் செய்ய, பணியாரைத் தடிந்து உலகு ஆளலின் - பகைவரைச் செறுத்து உலகத்தை யாளுத லினும், சர்க்கரை சுந்தரப் பணியாரம் அமுதுசெய்வோன் - சர்க்கரை யையு மழகிய பண்ணிகாரங்களையுந் திருவமுதுசெய்பவராகிய விநாய கக்கடவுளது, கல்வளைத் தலத்து - கல்வளைப்பதியில், ஆதரப் பணி ஆர்வத்தொடுஞ் செய்து வாழ்தல் தகவு உடைத்து - அன்பு செய்தலாகிய பணியை ஆசையோடுஞ் செய்து வாழுதல் தகுதியுடையது.

(கு-ரை.) பணியாரம் மரூஉமொழி. ஆதரம் ஆகுபெயர். (௩௪)

தகரங் கமழ்குந் தளந்தர ளந்தள வின்னகையீர்
தகரங் கமலன் மணக்கோலஞ் செய்த றடாதிருபா
தகரங் கமலஞ் சிவந்தோன் மருகன் றவமற்றபா
தகரங்கண் மேவருங் கல்வளை யான்மலைச் சாரலிலே.

(இ-ள்.) தகரம் கமழ் குந்தளம் - சாந்து மணக்கப் பெற்ற கூந் தலையும், தரளம் தளவு இன் நகையீர்-முத்தும் முல்லையரும்பும் போலு முறுவலையு முடையீர், இரு பாத கரம் கமலஞ் சிவந்தோன் மருகன் - இரண்டு பாதங்களுங் கைகளுஞ் செந்தாமரைப் பூப்போலச் சிவந்தவரா கிய விட்டுணுவுடைய மருகரும், தவம் அற்ற பாதகர் அங்கண் மேவு அரு கல்வளையான் - (முன்னர்ச்செய்த) தவமில்லாத பாதகர்கள் அவ்விடத் திற் பொருந்துத லில்லாத கல்வளைப்பதியை யுடையவரும் ஆகிய விநா யகக்கடவுளது, மலைச்சாரலில் - மலைச்சாரலில், தகர் - (ஈண்டுவெட்டக் கொணர்ந்த) ஆடு, அங்கமலன் மணக்கோல் அஞ்சு எய்தல் தடாது - அனங்கனாகிய மன்மதன் நறுமணத்தினைக் கொண்ட மலர்ப்பாணங்க ளைந்தினையும் எய்தலைத் தடுக்காது (ஆதலின் வெறியாட்டாள நீ வாளா உயிர்க்கொலை செய்யவேண்டா).

(கு-ரை.) மே முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இது பாங்கி வெறி விலக்கல். (௩௫)

இலங்கை யிராவணன் கண்டதுண் டம்பட வெய்சரம்ப
யிலங்கை யிராமன் கடதாரை சிந்து மிரண்டிருகோ
டிலங்கை யிராவதன் றாழ்கல் வளைய னெனின்முத்திவா
யிலங்கை யிராது கடைத்தா டிறப்பிப்ப னேரம்பனே.

(இ-ள்.) இலங்கை இராவணன் கண்ட துண்டம் பட எய் சரம் பயில் அம் கை இராமன் - இலங்கையிலுள்ள இராவணன் கண்ட துண்டம்படச் செலுத்திய பாணம்பொருந்தப்பெற்ற அழகியகரத்தினை யுடைய இராமாவதாரத்தையுடைய விட்டுணுவும், கட தாரை சிந்தும் இரு இரண்டு கோடு இலங்கு ஐராவதன் தாழ் கல்வளையன் எனின் - மத மழையைச் சொரிகின்ற நான்கு கொம்பு விளங்கப்பெற்ற ஐராவத யானையை யுடையனாகிய இந்திரனும் வணங்கப்பெறுங் கல்வளைப் பதியி லுள்ள விநாயகக்கடவுள் என்று துதித்தால், முத்தி வாயில் அங் கை இராது - மோக்கவாயில் அங்கு (திறவுபடாது) இராது, ஏரம்பன் கடைத் தாள் திறப்பிப்பன்-அவ் விநாயகக் கடவுள் அவ் வாயிற் கதவின் றாளைத் திறப்பிப்பார்.

(கு-ரை.) அங்கு அங்கை என ஈறு திரிந்தது; ஐகாரச் சாரியை பெற்றதெனினு மமையும். கடை ஆகுபெயர். (௩௬)

அம்பலங் காசில் வயல்சூழுங் கல்வளை யைங்கரனாட்
டம்பலங் காசியென் றுய்கேள்வர் பின்செல வாமதலா
யம்பலங் காசின் முலையாணின் கைதந்த வாசறப்பொன்
னம்பலங் காசிசென் றேவா தரவென் னருஞ்சொர்க்கமே.

(இ-ள்.) அம்பு அலங்கு ஆசு இல் வயல் சூழும் கல்வளை ஐங் கரன் நாட்டு-நீர் அசையப்பெற்ற குற்றமில்லாத வயல் சூழப்பட்ட கல் வளைப்பதியாகிய விநாயகக் கடவுளது நாட்டில், அம்பல் அங்கு ஆசி என்று ஆய் கேள்வர் பின் செல் அவா மதலாய் - பலரறிந்து புறந் தூற்றலை அங்கு வாழ்த்து என்று கருதுந் தலைவர் பின்சென்ற ஆசை

யைத் தருகின்ற மகனே, என் அரும் சொர்க்கம் தா - எனது அரிய முலேப்பாலைத் தருதற்கு, காசின் முலேயாள் அம்பலம் நின் கை தந்த ஆசு அற - (பலருமுறுதல் செய்யுங்) குற்றத்தினையுடைய முலேயினை யுடையவளாகிய பரத்தை அழகிய பழத்தை நினது கையிற் றந்த குற்றம் நீங்க, பொன்னம்பலம் காசி சென்றே வா - சிதம்பரத்துக்குங் காசிக் குஞ் சென்றே வருவாய்.

(கு-ரை.) அவர் மதலாய் என்று பாடமாயின் அத் தலைவராது மகனே என்று பொருளுரைக்க; இங்ஙனம் தலைவன் பரத்தை வீட்டிக் குக் கொண்டுசென்றது பொறுது எமது மதலாயென்று விளித்தில ளென்க. காசு, சொர்க்கம், பொன்னம்பலம்: ஆகுபெயர்கள். இது தலைவி பரத்தையைப் பழித்தலின்பாற் படும். பரத்தையைப்பழித்தல் என்ருெருகிளவி அகப்பொருளில் யாண்டுக் கூறப்பட்டதெனின் தலை மகட்குக் கற்புக்காலத்துக்குரிய வொழுகலாறெல்லாந்தொகுத்துணர்த் தியவிடத்துப் பரத்தையைப் பழித்தலுங் கூறப்பட்டதென்க. (கஎ)

கமண்டலம் பாற்கரன் போலாழி யேந்துங் கடவுளர்நா
கமண்டலம் பாதலங் கைகூப்பு தாளென்று காட்டுவையர்க்
கமண்டலம் பார்க்குமுய் யானம் வளைக்குங் கழனியிற்சங்
கமண்டலம் பாய முழங்கிடுங் கல்வளைக் காரணனே.

(இ-ள்.) அர்க்க மண்டலம் பார்க்கும் உய்யானம் வளைக்குங் கழ னியிற் சங்கம் - சூரியமண்டலத்தைக் (கிட்டிப்) பார்க்கும் சோலை சூழப்பெற்ற வயலிடத்துள்ள சங்குகள், மண்டு அலம் பாய முழங்கி டும் கல்வளைக் காரணனே - (உழும்போது) நெருங்கிய கலப்பைகள் பாய முழங்குங் கல்வளைப்பதியி லுள்ள (யாவற்றுக்கும்) காரணராகிய விநாயகக்கடவுளே, கமண்டலம் பாற்கரன்போல் ஆழி ஏந்துங் கடவு ளர்-கமண்டலத்தையும் சூரியன்போலுஞ் சக்கரத்தையும் (முறையே) ஏந்திய பிரம விட்டுணுக்களும், நாகம் மண்டலம் பாதலம் - விண் ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் பாதல லோகத்தாரும், கைகூப்பு

தாள்-கைகூப்பி வணங்கும் (நுமது) திருவடியை, என்று காட்டுவை-(எனக்கு) எந்நாட் காட்டியருள்வீர்.

காரண வாத திரிசூல பூத கணேசவன்பா
காரண வாததென் கல்வளை நாத கடம்பணிவா
காரண வாத முதலைந் தினைவைத்துக் காத்தழிக்குங்
காரண வாத நடந்தை யுலாவுங் கலகத்திலே.

(இ-ள்.) ரணவாத திரிசூல - போர்வாதத்திற்குரிய முத்தலைச் சூலத்தை யுடையவரே, பூதகணேச - பூதங்களுக்குத்தலைவரே அன்பா கார் அணவாத தென் கல்வளை நாத - அன்புடையாரல்லார் நெருங்காத அழகிய கல்வளைப்பதியி லுள்ள நாதரே, கடம்பு அணி வாகார் அண - கடப்பமலர் மாலையை யணியப்பெற்ற புயத்தினையுடைய ராகிய கந்த ஸ்வாமிக்கு முன்னோரே, வாதம் முதல் ஐந்தினை வைத்துக் காத்து அழிக்குங் காரண - ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூதங்களையும் (உண்டாக்கி) வைத்துக் காத்து அழிக்குங் காரணரே, வாத நடந்து ஐ உலாவுங் கலகத்திலே சா - வாதம்போய்ச் சேடம் உலாவும் (மாரணவேதனை நிகழும்) கலகத்திலே (என்னைக்) காத்தருள்வீர்

(கு-ரை.) வாகர் எனற்பாலது வாகார் என நீண்டது. வாதம் காற்று; ஈண்டு காரணகாரிய ஒற்றுமை நயம்பற்றி அதனைத் தரும் ஆகாயத்திற்கு ஆனது. (௩௧)

கலகத் தமரத் திரையின் றுயரைக் களைந்தருள்ச
கலகத் தமரக தக்கம்பி யாற்செய் கடுக்கைபுல்ல
கலகத் தமரளி வாழ்சோலைக் கல்வளைக் கற்பகவென்
கலகத் தமரவிந் தத்திருக் காலெந்தக் கால்வைப்பதே.

(இ-ள்.) கலகத் தமரத் திரையின் துயரைக் களைந்தருள் சகல கத்த - (அன்பருக்குக் காமாதி யறுபகைப்) போராகிய ஒலியினை யுடைய கடலால் வருந் துன்பத்தை நீக்கியருளுஞ் சருவகர்த்தரே, மரக

தக் கம்பியாற் செய் கடுக்கை புல் அகல - மரகதக் கம்பியாற் செய்த (காம்பையுடைய) கொன்றைப் பூமாலை பொருந்துந் திருமார்பினையு டையவரே, கத்து அமர்அளி வாழ்சோலைக் கல்வளைக் கற்பக - ஒலிக்கி ன்ற மிகுதியாகிய வண்டுகள் தங்குஞ் சோலையையுடைய கல்வளைப்பதி யில் வாழுங் கற்பகவிநாயகரே, என் கல் அகத்து-எனது கல்லை யொத்த நெஞ்சத்தில், அம்அரவிந்தத் திருக்கால் எந்தக்கால் வைப்பது - அழகிய தாமரைமலர் போலுந் திருவடியை எக்காலம் வைப்பது (கூறியருள் வீர்).

(கு-ரை.) உவமைக்கும் உவமிக்கப்படும் பொருட்கு முள்ள ஒற் றுமைபற்றி மரகதக்கம்பியாற் செய்தது போன்றதைச் செய்கடுக்கை யென்றார். (௩௦)

வையத் திருக்கை யறுப்பா னெகினம் வளைமணிக்கு
வையத் திருக்கை கயிலையில் வெண்மங்கு னேர்கல்வளை
வையத் திருக்கைப் பரியாக்கி பிள்ளைக்கு மானனையார்
வையத் திருக்கை யயர்ந்தாளென் றோது மதுகரமே.

(இ-ள்.) மதுகரமே - வண்டுகளே, வையத் திருக்கை அறுப் பான் - பூமியிலுள்ள குற்றத்தை நீக்குபவரும், வளைமணிக் குவையத்து எகினம் இருக்கை - சங்கிற்பிறந்த முத்துக்குவியலில் அன்னமிருத்தல், கயிலையில் வெள்மங்குல் நேர் - வெள்ளிமலையின்மேற் படியும் வெண் மையாகிய மேகத்தை நிகர்க்கப்பெறும், கல்வளை - கல்வளைப்பதியிலு ள்ள, இருக்கை வையத்து பரிஆக்கி பிள்ளைக்கு - வேதத்தைத் தேரிற் கட்டப்படுங் குதிரையாக்கிய சிவபெருமா னுடைய குமாரருமாகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு, மான் அனையார் வைய - மானை நிகர்த்த அயலா ரேச, திரு - இலக்குமியை நிகர்த்த தலைவி, கை அயர்ந்தாள் என்று ஓதும் - கைசோர்ந்தாளென்று சொல்லும்.

(கு-ரை.) திருக்கையயர்ந்தாள் என்பதில் ககரம் விரித்தல். இது கடவுண்மாட்டு மானுடப்பெண்டிர் நயந்த பக்கத்தில் வண்டுவிடு தூது.

காவடம் பத்தி யிலார்க்களிப் போயிருள் காய்ந்திடும்பாற்
காவடம் பத்தி யொளிபாய் முலைச்சங் கரிபெறுமைங்
காவடம் பத்திரக் காறுஞ்சு மான்மரு மாசந்த்ரசே
காவடம் பத்திரட் கல்வளை யாயெனைக் காத்தருளே.

(இ-ள்.) பத்தியிலார்க்கு காவடம் அளிப்போய் - (தம்மீது) பத்தியில்லாதவருக்குத் தீமையைக் கொடுப்பவரே, இருள் காய்ந்திடும் பாற்கர - (மல) இருளை வெகுளும் (ஞான) சூரியரே, பத்தி வடம் - வரிசையாகிய மணிவடத்தில், ஒளி பாய் - ஒளி பாயப்பெற்ற, முலைச் சங்கரி பெறும் ஐங்கர - முலையையுடைய உமாதேவியார் பெற்ற ஐங்கரரே, வடம் பத்திரக்கால் துஞ்சும் மால் மருகா - ஆலிலையிடத்துத் துயில்செய்யும் விட்டுணுவுக்கு மருகரே, சந்த்ர சேகர - பிறையையணிந்த சடையினையுடையவரே, அடம்பத் திரள் கல்வளையாய்-அடம்பங்கொடித் திரளையுடைய கல்வளைப்பதியை யுடையவரே, எனைக் காத்தருள் - என்னைக் காத்தருள்வீர்.

(கு-ரை.) காவடம்-களவு; ஈண்டு தீமைப்பொருளை யுணர்த்தியது.

அருந்ததிக் கையமில் கற்பீந்த மேனை யசலவரை
யருந்துதிக் கைக்கு மகளாய்ப் பிறந்திடு மன்னைவிட
மருந்துதிக் கைப்புனை கூறைப் பிஞகி யருள்கல்வளை
யருந்துதிக் கைக்குன்ற மேயடி யேனுன் னடைக்கலமே.

(இ-ள்.) அருந்ததிக்கு ஐயம் இல் கற்பு ஈந்த மேனை அசல அரையரும் துதிக்கைக்கு - அருந்ததிக்கு ஐயமில்லாத கற்பைக் கொடுத்த மேனையும் மலையரசனும் போற்றும்படி, மகளாய்ப் பிறந்திடும் அன்னை - (அவர்கண்மாட்டு) மகளாகத் தோன்றிய உமாதேவியும், விடம் அருந்து திக்கை கூறை புனை பிஞகி - நஞ்சையுண்ட திக்கை ஆடையாகப் புனைந்த சிவபெருமானும், அருள் - பெற்ற, கல்வளை அரும் துதிக்கைக் குன்றமே - கல்வளைப்பதியிலுள்ள அருமையாகிய துதிக்கையை

யுடைய மலைபோலும் யானையாகிய விநாயகக்கடவுளே, அடியேன் உன் அடைக்கலம் - அடியே னுமக்கு அடைக்கலம். (சஙு)

அடைக்கலங் காவென்ற பேர்க்கினி யான்மட வன்னக்கண
மடைக்கலங் காரஞ் சிலையென் றணைகல் வளைவரைவா
யடைக்கலங் காட்டுந் தனத்தீர் விரக மகலப்பொன்னி
லடைக்கலங் காக்கவென் றென்றோ குணதிசை யாவதுவே.

(இ-ள்.) அடைக்கலம் கா என்ற பேர்க்கு இனியான்-(யாம் நும க்கு) அடைக்கலம் (எம்மைக்) காத்தருள்வீரென்று சொல்பவருக்கு இனியவராகிய விநாயகக்கடவுளது, மட அன்னக் கணம் அலங்கு ஆரம் சிலை என்று அடைக்கு அணை கல்வளை வரைவாய்-மடமையாகிய அன் னக் கூட்டம் ஒளி செய்கின்ற முத்துக்களைத் (தம்) முட்டையென்று அடைகாத்தற்குச் சாருங் கல்வளைப்பதியின் மலையிடத்துள்ள, அடைக் கலங் காட்டுந் தனத்தீர்-(திரட்சியால்) ஊர்க்குருவியின் வடிவைக் காட் டும் முலையினையுடையீர், விரகம் அகல - (எனது) காமநோய் நீங்க, பொன்னில் அடைக்கல் அங்காக்க என்று குணதிசை ஆவது என்றோ- இலக்குமியின் வீடாகிய தாமரை திறவுபடச் சூரியன் றோன்றுவது எப்பொழுதோ (கூறுவீர்).

(து-ரை.) இது பெண்பாற் கைக்கிளையின்பாற்படும். (சச)

வனத்தா னயன்றொழு மம்மானை யம்புலி மானணிசெவ்
வனத்தானை யன்ன வயற்கல் வளைப்பெரு மானைமறை
வனத்தா னையனக் கணைமலை மான்மரு மானையைம்பூ
வனத்தானை யன்புசெய் வார்முலைப் பாலை மறந்தவரே.

(இ-ள்) வனத்தான் - துழாய்மாலையை யுடையராகிய விட்டுணு வும், அயன் - பிரமதேவரும், தொழும் அம்மானை - வணங்கு மிறை வரும், அம்புலி மான் அணி செவ் வனத்தானை - பிறையையும் மானை யுந் தரித்த செம்மையாகிய நிறத்தினையுடையவரும், அன்னவயல் கல்

வளைப் பெருமானை - அன்னங்களையுடைய வயலையுடைய கல்வளைப் பதியிலுள்ள பெருமையை யுடையவரும், மறை வனத்தான் நயனக் கணை மலைமான் மருமானை - வேதாரணியப் பதியையுடையாராகிய சிவ பெருமானுக்கும் விழியாகிய பாணத்தைக்கொண்ட உமாதேவிக்கும் புத்திரரும், ஐம்பூவன் அத்தானை - ஐந்துமலர்ப்பாணங்களை யுடையனு கிய மன்மதனுக்கு மைத்துனரும் ஆகிய விநாயகக்கடவுளை, அன்பு செய்வார் - அன்பு செய்பவர், (யோனிகளிற்சென்று பிறத்த லின்மை யின்) முலைப்பாலை மறந்தவரே - முலைப்பா லருந்துதலை மறந்தவரே (ஆவர்).

(கு-ரை.) முலைப்பால் ஆகுபெயர். (சரு)

தவராக மாகன கச்சிலை கோலிபொற் றாள்பெறமைத்
தவராக மாக விடந்தவன் சாபந் தவிர்த்தவன்மா
தவராக மாகநற் காமுரல் கல்வளைத் தந்திநன்மா
தவராக மாகரன் கண்ணுறு பூங்கொன்றைத் தாமத்தனே.

(இ-ள்.) தவராக மா கனகச் சிலை கோலி பொன் தாள் பெற - வில்லாகப் பெருமையாகிய பொன்மலையை வளைத்த சிவபெருமானு டைய பொன் போலுந் திருவடியைக் (காணப்) பெற, மைத்த வரா கம் ஆக இடந்தவன் சாபந் தவிர்த்தவன்-கருமையுற்ற பன்றிவடிவாகி (பூமியைக்) கிழித்தவராகிய விட்டுணுவுக்கு (உமாதேவியாரிட்ட) சா பத்தை நீக்கினவர், (யாவரெனில்), மா தவ ராகம் ஆக நல் கா முரல் கல்வளைத் தந்தி - வண்டுகள் மிகவு மிராகமாக நல்ல சோலையிற் பாடுங் கல்வளைப் பதியிலுள்ள யானையும், நல் மாதவர் ஆகம் ஆகரன்-நல்ல முனி வரது நெஞ்சமாகிய உறைவிடத்தை யுடையவரும், கள் நாறு கொன் றை பூ தாமத்தனே - தேன் மணக்கப்பெற்ற கொன்றைப் பூமாலையை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளே. (சசு)

மத்தன் பராபரை சீராட்டுப் பிள்ளை மணிமந்தர
மத்தன் பராவிச் சிவந்திடு சேவடி வாய்ந்தபதா

மத்தன் பராகவெண் ணீறணி கல்வளை வானவனு
மத்தன்ப ரானவ ரன்றே கயிலையில் வாழ்பவரே.

(இ-ள்.) கயிலையில் வாழ்பவர் - கயிலாசமலையில் வாழ்பவர்கள், மத்தன் - மத்தம்பூவைச் சூடுபவராகிய சிவபெருமானுக்கும், பராபரை- உமாதேவிக்கும், சீராட்டுப்பிள்ளை - சிறப்புச்செய்தலையுடைய பிள்ளையும், மணி மந்தர மத்தன் பராவிச் சிவந்திடு சேவடி வாய்ந்த பதுமத்தன் - அழகிய மந்தரமலையை மத்தாகக் கொண்டவராகிய விட்டுணுவால் வணங்கப்பட்டுச் சிவந்த செம்மையையுடைய திருவடியாகிய மாட்சிமைப்பட்ட தாமரைமலரை யுடையவரும், பராக வெண்ணீறு அணி கல்வளை வானவன் - தூளாகிய திருவெண்ணீற்றை யணியுங் கல்வளைப்பதியிலுள்ள வானவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது, நாமத்து அன்பரானவ ரன்றே - திருநாமங்களை யுரைத்தலில் அன்பரானவர்களன்றே.

(கு-ரை.) பராவல் ஈண்டு வணங்கல். (சஎ)

பவநம் புயர்தொண்டர்க் கில்லாமை யாக்கும் பரன்கனனீர்
பவனம் புயங்க முடியேந்து மண்விண் படிவன்கருப்
பவனம் புயலளக் குங்கல் வளைப்பதி மீதிலுறை
பவனம் புயன்றொழும் பாதாம் புயனெம் பரதெய்வமே.

(இ-ள்.) நம்பு உயர் தொண்டர்க்கு பவம் இல்லாமை ஆக்கும் பரன் - (தம்மை) நம்பிய உயர்ந்த அடியாருக்குப் பிறவி இன்மையாக்கும் முன்னனவரும், கனல் நீர் பவனம் புயங்கம் முடி எந்து மண் விண் படிவன் - நெருப்பும் நீருங் காற்றும் ஆதிசேடன்சிரத்தாலேந்துகின்ற நிலமும் ஆகாயமும் ஆகிய பஞ்ச பூத வடிவானவரும், கருப்பவனம் புயல் அளக்கும் கல்வளைப்பதிமீதில் உறைபவன் - கருப்பஞ்சோலை மேக மண்டலத்தை யளக்கப்பெறுங் கல்வளைப்பதியின்கண் எழுந்தருளியிருப்பவரும், அம்புயன் தொழும் பாத அம்புயன் ஏ-பிரம

தேவரால் வணங்கப்படுந் திருவடித்தாமரையை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளே, எம் பர தெய்வம் - எமது மேலாகிய தெய்வம்.

(கு-ரை.) புயல் ஆகுபெயர். (௪௮)

பரமானந் தக்கன் மழைமாரி காத்திடும் பைங்கனகாம்
பரமானந் தக்கந் தரவிந்தி ராணி பதியயனும்
பரமானந் தக்கல் வளையத்த னுத்தம பத்தர்சித்தன்
பரமானந் தப்பிள்ளை யார்துணைச் சேவடிப் பங்கயமே.

(இ-ள்.) கல் மழை மாரி நந்த ஆன் காத்திடும் பைங் கனக அம்பர மால் - கல்மழையால் வருந் (தீங்கு) கெடப் பசுக்களைக் காத்த பசும் பொன்னுடையை யுடைய விஷ்ணுமூர்த்திக்கும், நந்தக் கந்தர இந்திராணி பதி - சங்குபோலுங் கழுத்தினையுடைய இந்திராணி கணவனாகிய இந்திரனுக்கும், அயன் - பிரமதேவருக்கும், உம்பர் - தேவருக்கும், அமான்-இறைவரும், அந்தக் கல்வளை அத்தன் - அழகையுடைய கல்வளைப்பதியி லிருக்கின்ற யாவர்க்குந் தந்தையும், உத்தம பத்தர் சித்தன் - உத்தம அடியாருடைய சித்தத்தில் இருப்பவருமாகிய, பரமானந்தப்பிள்ளையார் துணைச் சேவடிப் பங்கயமே - பரமானந்தப்பிள்ளையாருடைய இரண்டாகிய சேவடித் தாமரையே, பரம் - (எனக்குத்) தஞ்சம்.

(கு-ரை.) அம்மானில் மகரந்தொகுத்தது. (௪௯)

பங்கைய மாலை யளிக்குழல் வாய்முலை பண்மொழிகோ
பங்கைய மாலை யனையாட் குதவரன் பாலன்றடப்
பங்கைய மாலை யலர்கல் வளைக்கண் பரிந்தொருகூ
பங்கைய மாலையந் தொட்டியற் றுரெப் படியுய்வரே.

(இ-ள்.) அம் மாலை அளிக் குழல் - அழகிய மாலையை யணிந்த வண்டுகள் (பொருந்துங்) கூந்தலையுடைய, வாய் முலை பண் மொழி கோபம் கயம் ஆலை அனையாட்கு - வாயும் முலையும் பண்ணையுடைய

சொல்லும் (முறையே) இந்திரகோபத்தையும் யானையையும் கரும்பை யும் நிகர்த்தவராகிய உமாதேவியாருக்கு, பங்கை உதவு அரன் பாலன் - (தமது திருமேனியி லொரு) பாகத்தைக் கொடுத்தருளிய சிவபெரு மானுக்குப் புத்திரராகிய விநாயகக்கடவுளது, தடப் பங்கைய மாலை அலர் கல்வளைக்கண் - தடாகத்திற் றாமரைகள் வரிசையாக வலர்கின்ற கல்வளைப்பதியின்கண், பரிந்து ஒரு கூபம் கயம் தொட்டு - அன்புற்று ஒரு கிணற்றை (ஆவது) குளத்தை (ஆவது) தோண்டி, ஆலயம் இயற்றார் - கோயிலை இயற்றாதவர்கள், எப்படி உய்வர் - எவ்வாறு (பிறவி யினீங்கி) உய்வார்கள்?

(கு-ரை.) அம்மாலையில் மகரந்தொகுத்தது. (௩௦)

வருந்தும் பிறவி யலைவாரி நீந்த மதுவினைக்க
வருந்தும்பி வீழ்மலர்த் தாட்புணை தாகன்னல் வான்கதிர
வருந்தும் பிரகாச மணித்தேர் தடுக்கும் வளக்கல்வளை
வருந்தும்பி மாமுகத் தையாமெய் யாகுண்ட வண்டியனே.

(இ-ள்.) கன்னல் வான் கதிரவர் உந்தும் பிரகாச மணித் தேர் தடுக்கும் வளம் கல்வளை வரும் மா தும்பி முகத்து ஐயா - கரும்புகள் ஆகாயத்திலே சூரியன் செலுத்துகின்ற பிரகாசமாகிய அழகையுடைய இரதத்தைத் தடுக்கும் வளத்தையுடைய கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற பெருமையாகிய யானை வதனத்தை யுடைய ஐயரே, மெய்யா - மெய்ம்மையானவரே, குண்ட வண்டியனே - குடம்போலும் வயிற்றினையுடையவரே, வருந்தும் பிறவி அலை வாரி நீந்த - வருந்து கின்ற பிறவியாகிய அலையையுடைய கடலை (யான்) கடத்தற்கு, மது வினைக் கவரும் தும்பி வீழ் மலர் தாள் புணை தா - தேனைக் கவருகின்ற வண்டுகள் விழுகின்ற தாமரைத் தாளாகிய தெப்பத்தைத் தந்தருள்வீர்.

வண்ட மருங்குலை யான்மரு கன்கல் வளைச்சிலம்பா
வண்ட மருங்குலை ஞாளியு மாறு வருமதர்வாய்
வண்ட மருங்குலை விற்கொண்ட வேட்டுவர் மாவலிது
வண்ட மருங்கு விளவஞ்சி பாலல்லின் வாரலையே.

(இ-ள்.) வண்டு அமரும் குலையான் மருகன் கல்வளைச் சிலம்பா- வண்டுகள் பொருந்துகின்ற துழாய்மாலையையுடைய விஷ்ணுவுக்கு மருகராகிய விநாயகக்கடவுளது கல்வளைப்பதியி லுள்ள பொருப்பனே, வண் தமரும் குலை ஞாளியும் மாறு - (இரவுக் குறி குறித்தற்குரிய இல்லினைச்சார்ந்த வுள்ளிடத்தில் எமது) வளவிய சுற்றத்தவரும் குலைக்கின்ற நாய்களும் மாறும், (அன்றியும்) வரும் அதர் வாய் வண்டு அமரும் குலை வில் கொண்ட வேட்டுவர் மா (மாறு) - (நீ) வரும் வழியில் அம்பு பொருந்திய குதையினையுடைய வில்லைக் கொண்ட வேட்டுவர்களும் மிருகங்களும் மாறும், (ஆதலின்) வலி துவண்ட மருங்குல் இள வஞ்சிபால் அல்லின் வாரலை - கொடிபோலத் துவண்ட விடையினையுடைய இளமையாகிய தலைவியிடத்து இராவில் வாராதொழிவாய்.

(கு-ரை.) குல்லை வல்லி என்பவற்றின் லகரந் தொக்கன. இது தோழி இறைவன் வரவை மறித்தல். (௫௨)

வாரிக் கடுக்கை தனையண்டர் சொல்ல வரவெனைநீர்
வாரிக் கடுக்கையி னூற்பாவி யீர்கன் மனத்துவைத்தேன்
வாரிக் கடுக்கைமென் றூன்றுஞ்சு காமயி லாடக்கண்டு
வாரிக் கடுக்கைசெம் பொன்றூற்று கல்வளை வாசனையே.

(இ-ள்.) அண்டர் கடுக்கைதனை சொல்ல வாரி வர - பகைவராகிய அயலார் பழிமொழியைச் சொல்ல வாயிலில் வர, நீர் எனை வாரி கடுக்கையினால் - நீவி ரென்னை மிகவுஞ் சினத்தலினாலே, பாவியீர் - பாவிகாள், ஆன் வார் இக்கு அடுக்கை மென்று துஞ்சு கா மயில் ஆடக் கண்டு - பசுக்களானவை நீண்ட கருப்பந் திரளை மேய்ந்து துயிலப் பெறுஞ் சோலையிலே மயில்களாடக்கண்டு, கடுக்கை செம் பொன் வாரித் தூற்று கல்வளை வாசனை - கொன்றைமரங்கள் (தம் மலர்களாகிய) செம்பொன்னை வாரித் தூற்றுகின்ற கல்வளைப் பதியில் வாசஞ் செய்பவராகிய விநாயகக்கடவுளை, கல் மனத்து வைத்தேன் - (இடையறுது எனது) கல்லை யொத்த மனத்தி லிருத்தினேன்.

(கு-ரை.) இது கடவுண்மாட்டு மானுடப்பெண்டிர் நயந்த பக்கத்தில் தலைவி தன்வருத்த மிடையறு திருத்தற் காரணங் கூறல். (௯௩)

வாசவ னந்தர நாட்டோர் துதிக்கு மதக்கலுழி
வாச வனந்தற்கு ஞானோப தேசம் வழங்குமெய்யா
வாச வனந்த வளவளை சேர்கல் வளைப்பதியின்
வாச வனந்த ரவிபோலுன் றாடலை வைத்தருளே.

(இ-ள்.) வாசவன் அந்தர நாட்டோர் துதிக்கும் மதக்கலுழி வாச- இந்திரனும் விண்ணுடராகிய தேவர்களுந்துதிக்கின்ற மதநீராகிய கான் யாற்று வாசனையை யுடையவரே, அனந்தற்கு ஞான உபதேசம் வழங்கு மெய்யா - விஷ்ணுவுக்கு ஞானோபதேசத்தை யருளிய மெய்யரே, வாச அனம் தவள வளை சேர் கல்வளைப்பதியின் வாச - சிறகையுடைய அன்னங்களும் வெண்மையாகிய சங்குகளுஞ் சேரப்பெற்ற கல்வளைப் பதியில் வாசஞ்செய்பவரே, அனந்த ரவி போல் உன் தாள் தலை வைத் தருள்—அனந்தஞ் சூரியரை நிகர்த்த உமது திருவடியை (என்) சிர மீது வைத்தருள்வீர். (௯௪)

அருக்கரைக் கன்ன றொடுங்கல் வளைய னறுகிதழி
யருக்கரைக் கன்னங்கை யைத்தந்தை யாயுடை யான்வினைநே
யருக்கரைக் கன்னலிற் றீர்ப்பான் வரைமின் னராமணிப்பை
யருக்கரைக் கன்ன நடைக்கென்ற ஞவி யகன்றதுவே.

(இ-ள்.) கன்னல் அருக்கரை தொடும் கல்வளையன் - கரும்பு கள் சூரியனைத் தொடுங் கல்வளைப்பதியில் வாழ்பவரும், அறுகு இதழி அருக்கரை கல் நங்கையை தந்தை ஆய் உடையான்- அறுகையுங் கொன் றைப்பூ மாலையையு மெருக்கம்பூ மாலையையுஞ் சூடுபவராகிய சிவபெரு மானையும் மலைமகளாகிய உமாதேவியாரையும் (முறையே) பிதாவும் மாதாவு மாக வுடையவரும், நேயருக்கு வினை அரைக் கன்னலில் தீர்ப்பான் வரை மின் - அன்பர்களுக்குத் தீவினையை அரை நாழிகையிற்

நீர்ப்பவருமாகிய விநாயகக் கடவுளுடைய மலையிற் பெண்ணினது, அரா மணிப் பை அருக்கு அரைக்கு அன்ன நடைக்கு என்றன் ஆவி அகன்றது - சர்ப்பத்தினது இரத்தினத்தையுடைய படம்போன்ற அல்குலுக்கும் அன்னநடைபோன்ற நடைக்கும் (ஆக) எனதுயிர் கழிகின்றது.

(கு-ரை.) அரை, அன்னம்: ஆகுபெயர்கள். இது தலைவனுற்ற துரைத்தல். (௫௫)

அகம்பத்தர் நெஞ்சமுங் கல்வளைக் கோட்டமு மானவன்றீ
யகம்பத்த ரைச்சங் கரித்தோன் மருகன்றண் டாழிவெள்ளி
யகம்பத்த ரென்றளி யூதாத பூவிறைத் தன்புருகி
யகம்பத்தர் தாம்பெறும் பேறய னாலு மளப்பரிதே.

(இ-ள்.) பத்தர் நெஞ்சமும் கல்வளைக் கோட்டமும் அகம் ஆனவன்-அடியவர்களுடைய மனத்தையுங் கல்வளைப்பதியையும் உறைவிடமாகக் கொண்டவர், தீய கம் பத்தரைச் சங்கரித்தோன் மருகன் - கொடிய தலை பத்தினை யுடையனாகிய இராவணனை யழித்த விஷ்ணுவுக்கு மருகர், தண்டு ஆழி வெள்ளிய கம்பு அத்தர் என்று - தண்டாயுதத்தையுஞ் சக்கரத்தையும் வெள்ளிய சங்கையும் ஏந்திய திருக்கரத்தினை யுடையவர் என்று விநாயகக்கடவுளைத் துதித்து, அளி ஊதாத பூ இறைத்து அன்பு உருகிய கம்பத்தர் தாம் பெறும் பேறு - வண்டுகளூதாத புதிய மலர்களைத் தூவி அன்பினால் (உள்ளம்) உருகுகின்ற (மெய்) விதிர்ப்புடையவர்க ளடையும் பேறு, அயனாலும் அளப்பு அரிது-பிரமதேவராலு மளவிடுத லரிது. (௫௬)

அப்பா தகமல நீக்கிச் சிலம்பிசை யார்த்திடுங்கோ
லப்பா தகமலம் பூசித்து நேசிக்க வன்புதவா
யப்பா தகமலங் கார்வயற் கல்வளை யாதிபொன்று
தப்பா தகமலர் தாங்குஞ் சடைக்கரு ணாகரனே.

(இ-ள்.) அப்பா - அப்பரே, தக மலங்கு ஆர் வயல் கல்வளை ஆதி - மிக மலங்கு மீன்கள் பொருந்திய வயலையுடைய கல்வளைப் பதியில் வாழு மாதியே, பொன் தாது அப்பாத கமலம் தாங்கும் சடைக் கருணைகரனே - கங்கை நீரைத் தாங்குகின்ற சடையை யுடைய கிருபைக்குறைவிட மானவரே, அப் பாதக மலம் நீக்கி சிலம்பு இசை ஆர்த்திடும் கோலப் பாத கமலம் பூசித்து நேசிக்க அன்பு உதவாய் - அந்தப் பாதகமாகிய மலத்தை நீக்கிச் சிலம்பி னொலி சத்திக்கப் பெறும் அழகிய (உமது) திருவடித் தாமரையைப் பூசித்து நேசித்தற்கு (எனக்கு) அன்பினைத் தந்தருள்வீர்.

(கு-ரை.) பொன்று தப்பாத கமலம் நீர்; பொன்றுது அப்பிய கமலம் தாமரை. (௫எ)

கருவரம் பாயபி ணோக்கியர் தூறுகற் றுக்கற்றுப்ப
கருவரம் பாயப் படேலன்ன மேகல் வளைக்களிற்றைக்
கருவரம் பாய்ந்துகண் டோர்காட்டு தூபத்தின் கற்றையளக்
கருவரம் பாயதுண் டாலிக்கு மாலிக் கனமல்லவே.

(இ-ள்.) அளக்கர் உவர் அம்பு ஆயது உண்டு ஆலிக்கும் ஆலிக் கனம் அல்ல - (இவ் விண்ணிற் றோன்றுவது) சமுத்திரத்தின் உவர் நீரைக் குடித்துத் துளிக்கின்ற ஆலாங்கட்டியை யுடைய மேக மன்று, கரு வரம்பு ஆய்ந்து கண்டோர் கல்வளைக் களிற்றை காட்டு தூபத்தின் கற்றை - கருப்பத்தி னெல்லையை ஆராய்ந்து கண்ட வந்தணர்கள் கல்வளைப்பதியில் வாழும் யானையாகிய விநாயகக்கடவுளுக்குக் காட்டுகின்ற தூபத்தின் திரளே, அன்னமே அம்பாயப்படேல் - அன்னம் போன்றவளே (நீ யதனைக் கார் காலத்து மேகமென்று கருதி) உபத்திரவப்படாதே, (படின்) கரு அரம் பாய் அயில் நோக்கியர் தூறு கற்றுக் கற்றுப் பகருவர் - கரிய அரம் பாயப் பெற்ற வேல் போலும் விழியினையுடைய பெண்கள் பழி மொழியைக் கற்றுக்கற்றுக் கூறுவார்கள்.

(கு-ரை.) ஐயுருபு குவ்வுருபின்றிரிபு. இஃது இருளை பருவமன்றென்றல். (௫அ)

கனஞ்சஞ் சரித்திடும் வண்டலை தண்டலைக் கல்வளையே
கனஞ்சஞ் சலமுறு பாசா டவிவெளி கண்டவனெங்
கனஞ்சஞ் சரிசொலும் வேற்க ணிடைக்குக் கருங்குழலுங்
கனஞ்சஞ் சரிகங்க ளேநீ ரிருக்கை கடனல்லவே.

(இ-ள்.) கனம் சஞ்சரித்திடும் வண்டு அலை தண்டலைக் கல்வளை ஏகன் - மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற வண்டுக ளலைகின்ற சோலையை யுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழும் ஏக நாதரும், நம் சஞ்சலம் உறு பாச அடவி வெளி கண்டவன் ஓங்கல்-நம்முடைய துன்பம் பொருந்திய பாசக் காட்டை வெளியாக்கினவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலையிலுள்ள, நஞ்சம் சரி சொலும் வேல் கண் இடைக்கு கருங்குழலும் கனம் - நஞ்சை ஒப்புச்சொல்லுகின்ற வேற்கண்ணை யுடையாளது இடைக்குக் கரிய கூந்தலும் பாரமாகும், சஞ்சரிகங்களே நீர் இருக்கை கடன் அல்ல - வண்டுகாள் நீவிர் (அதனை யெண்ணாது இவளுடைய கூந்தலில்) இருத்தல் முறையன்று.

(து-ரை.) இங்ஙனம் வண்டுகளுக்குக் கூறி ஓச்சும்போது தலைவியினது மெய்யிற் றீண்டினனென்க. இது மெய்தொட்டுப் பயிறல்.

கடம்பிடிக் குங்கமஞ் சூன்மா லளந்திடுங் கல்வளையான்
கடம்பிடிக் குங்கர டத்தறு கட்சிறு கட்களிறு
கடம்பிடிக் குப்புய னீரூட்டு வெற்பகங் காமர்வஞ்சி
கடம்பிடிக் குங்கண்கள் காதள வோடிக் கதித்தனவே.

(இ-ள்.) கடம்பு இடிக்கும் கமம் சூல் மால் அளந்திடும் கல்வளையான்-கடப்பமரங்கள் இடிக்கின்ற நிறைவாகிய சூலினையுடைய மேகத்தை அளக்கின்ற கல்வளைப்பதியை யுடைய விநாயகக் கடவுளது, கடம் பிடிக்கும் கரடத் தறுகண் சிறுகண் களிறுகள் தம் பிடிக்கு புயல் நீர் ஊட்டு வெற்ப - கதுப்பைச் சார்ந்த மதச்சுவட்டினையும் தறுகண்மையையும் சிறுகண்களையுமுடைய (ஆண்) யானைகள் தம்முடைய பிடி

யானைகளுக்கு முகிலினுள்ள நீரை ஊட்டுகின்ற மலையிற் றலைவனே, நம் காமர் வஞ்சி கடு அம்பு இடிக்கும் கண்கள் காது அளவு ஓடிக் கதித்தன - நம்முடைய அழகிய பெண்ணுக்கு நஞ்சையும் அம்பையும் வென்ற கண்கள் காதுவரையும் நீண்டு வளர்ந்தன.

(து-ரை.) பருவங் கூறி வரைவொடு விலக்கல். (சுo)

கதிரைக் கடவுள் குறமானை மேவச்செய் கங்கணநா
கதிரைக் கடலொலி போன்மள்ள ரார்த்துக் களைந்தசெந்நெற்
கதிரைக் கடைசியர் போரேற்று கல்வளை யாய்ககனக்
கதிரைக் கடவயிற் றூர்ப்பாயென் றால்வருங் கைவலமே.

(இ-ள்.) கதிரை கடவுள் குறமானை மேவ செய் நாக கங்கண - கதிரைமலையில் வீற்றிருக்கின்ற சுப்பிரமணியக் கடவுள் வள்ளியம்மையாரைச் சேரச் செய்த நாக கங்கணத்தை யுடையவரே, திரைக் கடல் ஒலிபோல் மள்ளர் ஆர்த்துக் களைந்த செம் நெல் கதிரை கடைசியர் போர் ஏற்று கல்வளையாய் - திரையினையுடைய சமுத்திர ஒலியைப் போல உழவர்கள் ஆரவாரித்து அரிந்த செம்மையாகிய நெற்கதிரை உழத்தியர்கள் போராக ஏற்றுகின்ற கல்வளைப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவரே, ககனக் கதிரைக் கட வயிற்று ஆர்ப்பாய் என்றால் கைவலம் வரும் - ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனைக் குடம்போன்ற வயிற்றிலே தரித்தவரே யென்றால் முத்தியானது சித்திக்கும். (சுக)

வரச்சந் திரனெனுஞ் செந்தழற் பந்தம் வழுத்துநற்ற
வரச்சந் திரணத்தின் மாற்றுங் கடாசல மங்குலுலா
வரச்சந் திரதில கம்வளர் கல்வளை மாணுயிர்க
வரச்சந் திரவி னடந்தா ணுணவென வந்ததுவே.

(இ-ள்.) வர சந்திரனெனும் செம் தழற் பந்தம் - மேலாகிய சந்திரனென்று சொல்லுகின்ற சிவந்த தழற்பந்த மானது, வழுத்தும் நல் தவர் அச்சம் திரணத்தின் மாற்றும் கட அசலம் - துதிக்கின்ற நல்ல

தவத்தினை யுடையவர்களின் அச்சத்தைத் துரும்பைப்போல நீக்கு கின்ற மதம்பொருந்திய யானையாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய, மங்குல் உலாவர சந்திர திலகம் வளர் கல்வளை மான் உயிர் கவர - முகில்கள் உலாவும்படி சந்தனமரங்கள் வளருகின்ற கல்வளைப்பதியி லிருக்கும் பெண்ணினது உயிரைக் கவருதற்கு, இரவில் சந்து நடந்தான் உணவு என வந்தது - இரவிலே (சுந்தரமூர்த்தி நாயனுருக்காகப் பரவையா ரிடத்துத்) தூது சென்ற சிவபெருமானுடைய உணவாகிய நஞ்சைப் போல வந்தது.

(கு-ரை) அசலம் ஆகுபெயர். இது நிலவு வெளிப்பட வருந்தல்.()

வந்தனை யன்பர் மனத்தூண் டடைபடு மாதங்கங்க
வந்தனை யன்றுகொன் றோன்முக நாபிகண் வாய்காஞ்சி
வந்தனை யன்பணி கல்வளை யான்வரை மன்னவனீ
வந்தனை யன்றெனின் மானுயி ரம்புலி மானுண் ணுமே.

(இ-ள்.) வந்தனை அன்பர் மனம் தூண் தடைபடும் மாதங்கம் - வழிபாடு செய்கின்ற அன்பர்களுடைய மனமாகிய தூணிலே கட்டப் படுகின்ற யானையும், கவந்தனை அன்று கொன்றோன் - கவந்தனென் பவனை முன்னே கொன்றவராகிய, முகம் நாபி கண் வாய் காம் சிவந் தன் அயன் பணி கல்வளையான் வரை மன்னவன் - முகமும் நாபியுங் கண்ணும் வாயுங் கையுஞ் சிவந்த விட்டுணுவும் பிரமதேவரும் பணி கின்ற கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருப்பவருமாகிய விநாயகக்கடவு ளுடைய மலைத் தலைவனே, நீ வந்தனை அன்றெனில் மான் உயிர் அம் புலி மான் உண்ணும்-நீ (இப்பொழுது) வந்தனை வராவிட்டால் தலைவி யினது உயிரைச் சந்திரன் உண்டுவிடும்.

(கு ரை.) சிவந்தவன் சிவந்த னென நின்றது. இது வருத்தங் கூறல். (கூரு)

மான வலக்கண் டவாவினைப் பஞ்சினை மாய்க்கும்பவ
மான வலக்கண்டை மாவுரி யான்வன சப்பதத்தின்

மான வலக்கண் டரித்தோன் புகழ்கல் வளையிற்பெரு
மான வலக்கண் டகர்க்கொளிப் பாயென மாலறுமே.

(இ-ள்.) மான அலக்கண் தவா வினை பஞ்சினை மாய்க்கும் பவமான் - வலிய துன்பம் நீங்காத வினையாகிய பஞ்சை யழிக்கின்ற அக்கினிபோல்பவரே, வலக் கண்டை மா உரியான் வனசப் பதத்தில் மான வலக்கண் தரித்தோன் புகழ் கல்வளையில் பெருமான் - வலிமையுடைய கண்டாமணி கட்டப்பட்ட யானைத்தோலைத் தரித்த சிவபெருமானுடைய தாமரைபோன்ற திருப்பாதத்திலே பெருமைபொருந்திய வலக்கண்ணைச் சாத்தினவராகிய விட்டுணு புகழுகின்ற கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானே, அவலக் கண்டகர்க்கு ஒளிப்பாய் என மால் அறும் - தீங்கையுடைய கீழோர்களுக் கொளிப்பவரே யென்று சொல்ல மயக்கமானது நீங்கும். (சுச)

மாலைய னங்கங் கரியோன் பதம்பெரி தன்றுமன்றின்
மாலைய னங்கங்கை வார்சடி லேசன் மதலைகொன்றை
மாலைய னங்கங் கணவெங் கணபண வாளரவன்
மாலைய னங்கங் குலாங்கல் வளையிரு மாதவர்க்கே.

(இ-ள்.) மன்றில் மா லயன் அம் கங்கை வார் சடில ஈசன் மதலை - சிற்சபையிற் பெரிய நடனத்தை யுடையவரும் அழகிய கங்கையைத் தரித்த நீண்ட சடையினை யுடைய தலைவரு மாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரரும், கொன்றை மாலையன் - கொன்றைமாலையணிந்தவரும், அம் கங்கண வெம் கண பண வாள் அரவன் - அழகிய கங்கணமாகிய வெவ்விய கூட்டமாகிய படத்தினையுடைய ஒளி (பொருந்திய) சர்ப்பத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளது, மாலை அனம் கங்கு உலாம் கல்வளை இரு மாதவர்க்கு - சாயங்காலத்தில் அன்னங்கள் வரம்பிலே உலாவுகின்ற கல்வளையி லிருக்கின்ற பெரிய தவத்தினை யுடையவர்களுக்கு, மால் அயன் அங்கம் கரியோன் பதம் பெரிது அன்று - விட்டுணு பிரமதேவன் தேகங் கரியனுகிய இந்திரன் இவர்களுடைய பதவிகள் பெரியனவல்ல. (சுரு)

இரும்புண் டரவெண் டுகண்மணி மந்திர மெய்தன்பரை
யிரும்புண்ட நீரெனத் தற்சேர்க்கு நாதனை யிக்குநெற்ப
யிரும்புண்ட ரீகமுஞ் சூழ்கல்வளையனை யெண்ணிப்பன்னி[னே.
யிரும்புண் டருமயிற் றென்றிசைக் கோன்பின்னை யென்செய்வ

(இ-ள்.) இரும் புண்டர வெள் துகள் மணி மந்திரம் எய்து அன்பரை இரும்பு உண்ட நீர் என தன் சேர்க்கும் நாதனை - மகிமையாகிய திரிபுண்டரமாகப் பூசுகின்ற வெள்ளிய விபூதியையும் உருத்திராட்ச மணியையும் பஞ்சாட்சரத்தையு முடைய அன்பர்களைக் (காய்ந்த) இரும்பு தன்னுள்ளடக்கிய நீரைப்போலத் தம்மோடு (இரண்டறச்) சேர்க்கின்ற தலைவரும், இக்கு நெல் பயிரும் புண்டரீகமும் சூழ் கல்வளையனை - கரும்புகளும் நெற்பயிரும் தாமரைகளுஞ் சூழ்ந்திருக்கின்ற கல்வளைப்பதியை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளை, எண்ணி பன்னி இரும் - நினைத்துத் துதித்து இருங்கள், புண் தரும் அயில் தென் திசைக் கோன் பின்னை என் செய்வன் - புண்ணை யுண்டாக்குகின்ற வேற்படையினையுடைய தென்றிசைக் காசனாகிய யமன் பின் யாது செய்வான். (௬௬)

வன்னி களங்க னரிமா றுதிக்கு மலைமகள்கை
வன்னி களங்கனி யென்றெண்ணு கண்டன் மகிழ்ந்துபெற்ற
வன்னி களங்கப டற்றோர் பிறவி வலைப்பிணியாம்
வன்னி களங்கலை யுங்கல் வளைக்கும்ப மாதங்கமே.

(இ-ள்.) வன்னி களங்கன் அரி மால் துதிக்கும் மலை மகள் கை வன்னி களங்கனி என்று எண்ணு கண்டன் மகிழ்ந்து பெற்ற வன்னி - அக்கினிதேவனுஞ் சந்திரனுஞ் சூரியனும் விட்டுணுவும் துதிக்கின்ற மலைமகளாகிய உமாதேவியாருடைய திருக் கரத்திலே யிருக்கின்ற கிளியானது களம்பழமென் றெண்ணுகின்ற (கரிய) கண்டத்தினை யுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து பெற்றருளிய பிரம

சாரியும், கல்வளைக் கும்ப மாதங்கம் - கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற மத்தகத்தையுடைய யானையுமாகிய விநாயகக்கடவுள், களம் கபடு அற்றோர் பிறவி வலை பிணியாம் வல் நிகளம் களையும் - கள்ளங் கபடில்லாதவர்களுடைய பிறவிவலைப் பிணியாகிய வலிய விலங்கை நீக்கியருளுவர்.

(கு-ரை.) கள்ளம் களம் என நின்றது. (கூஎ)

தங்க மலைபதி னால்வேதப் போலி தனைவரைமா
தங்க மலையச மேழ்காதம் வாசந் தருங்கல்வளை
தங்க மலையம் பிகைகும ராவென்று சாற்றிற்சந்த
தங்க மலையரும் பாக்கொம் பிரண்டுந் தருவிப்பனே.

(இ-ள்.) தங்க மலையதில் நால் வேதப் போலிதனை வரை மாதங்கம் - மகாமேரு மலையிலே நால்வேதப் போலியாகிய பாரதத்தை யெழுதிய யானையே, மலையசம் ஏழ் காதம் வாசம் தரும் கல்வளை தங்கு அமலை அம்பிகை குமரா என்று சந்ததம் சாற்றில் - சந்தனம் எழு காத எல்லை வரையும் மணக்கின்ற கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற நின்மலையாகிய உமாதேவியாருடைய திருக்குமாரரே என் றெப்போழ்துந் துதித்தால், கமலை அரும் பாக்கொம்பு இரண்டுந் தருவிப்பன் - இலக்குமி சரஸ்வதியாகிய இருவரையுங்கொண்டு (செல்வங் கல்வியாகிய) இருபொருளையுந் தருவிப்பார்.

(கு-ரை.) வேதத்தை நிகர்த்த பாரதத்தை வேதப்போலி யென்றார். அரும் பாக் கொம்பு-அரிய பாக்களையுடைய கலைக்குத் தெய்வமாகிய பூங்கொம்பை நிகர்த்தவள். (கூஅ)

தருமந்தக் காரிடத் தாக்கிடு மாமுகன் சந்தனப்பூந்
தருமந்தக் காலசை கல்வளை வாசன்றன் னுட்டினின்மா
தருமந்தக் காலமுந் தப்பாமற் சாரதி தாரைத்துளி
தருமந்தக் கார்முந்த முன்றேர் கடவுதல் சால்புடைத்தே.

(இ-ள்.) *தக்கார் இடத்து தருமம் ஆக்கிடும் மாமுகன் - தகுந்தவர் களிடத்தே தருமத்தை யுண்டாக்குகின்ற யானைவதனரும், மந்தக்கால் பூ சந்தனத்தரு அசை கல்வளை வாசன்றன் நாட்டினில் - மந்தமாருத மானது பூக்களையுடைய சந்தனமரத்தை யசைக்கின்ற கல்வளைப்பதி யில் வாசருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய நாட்டிலே, மாதரும் அந்தக் காலமும் தப்பாமல் சாரதி தாரை துளி தரும் அந்த கார் முந்த முன் தேர் கடவுதல் சால்பு உடைத்து - தலைவியும் (யான் கூறிய) அந்தக் காலமுந் தப்பாமல் தேர்ப்பாகனே மழைநீரைத் துளிக்கின்ற அந்த மேகம் முந்துதற்கு முன்னே தேரைச் செலுத்துதல் தகைமையுடைத்து.*

(கு-ரை.) *கார் முந்தினுற் றலைவி இறந்துபடுவா ளென்பது தோன்ற மாதருந் தப்பாமல் என்றானென்பது. இது பாகனொடு சொல்லல்.* (சுசு)

சாலிக்கு வாலிக்கு வெங்கணை யேவித் தயங்கியபாஞ்
சாலிக்கு வாலிய தூசருள் கோலமுன் றாங்குபொறை
சாலிக்கு வாலிப மார்க்கண் டர்க் கீந்தவன் றந்தமைந்தன்
சாலிக்கு வாலிக்கு வான்றாவுங் கல்வளைத் தானத்தனே.

(இ ள்.) *சாலிக்கு வாலிக்கு வெம் கணை ஏவி தயங்கிய பாஞ்சாலிக்கு வாலிய தூசு அருள் கோலம் முன் தாங்கு பொறை சால் இக்கு - மராமரத்துக்கும் வாலியென்பவனுக்கும் வெம்மையாகிய அத்திரத் தைச் செலுத்தி (அழகால்) விளங்குகின்ற திரௌபதைக்குச் சுத்தமா கிய வஸ்திரத்தைக் கொடுத்த (விட்டுணுவாகிய) பன்றி முன்னே தாங் கிய பாரம் நிறைந்த இப் பூமியிலே, மார்க்கண்டர்க்கு வாலிபம் ஈந்தவன் தந்த மைந்தன் - மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு (எந்நாளும்) வாலிபப் பருவத்தைக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமான் பெற்ற திருக்குமாரரே, சாலிக் குவால் இக்கு வான் தாவும் கல்வளை தானத்தன் - நெற்பயிர்க் கூட்டமுங் கரும்புகளும் ஆகாயத்தை யளாவுகின்ற கல்வளைப்பதியை யுடையவர்.* (எ0)

தானவ ரங்கம்பங் கஞ்செய்யுஞ் சாரங்கன் றாழுமுத்தித்
தான வரங்கது வாவேற் குமரன் றமையமழைத்
தானவ ரங்கம் பலத்தான் றருகளி றேகல்வளைத்
தான வரங்க ளுதவாயென் சித்தத் தறியினின்றே.

(இ-ள்.) தானவர் அங்கம் பங்கம் செய்யும் சாரங்கன் தாழும் முத்தித் தான-அசுரர்களுடைய அவயவங்களை ஊறுசெய்த விட்டுணு பணிகின்ற முத்தித்தானத்தை யுடையவரே, அரம் கதுவா வேல் குமரன் தமைய - அரங் கதுவப்பெறாத வேற்படையினை யுடைய முருகக்கடவுளுக்கு அண்ணரே, மழை தான - மழைபோன்ற மத சலத்தினை யுடையவரே, அரங்கு அம்பலத்தான் தரு களிறே - நடமாடு மிடமாகிய சிற்சபையை யுடைய சிவபெருமான் பெற்றருளிய யானையே, கல்வளைத் தான - கல்வளைப்பதியை யுடையவரே, என் சித்தத் தறியில் நின்று வரங்கள் உதவாய் - என்னுடைய மனமாகிய தூணிலே நின்று வரங்களைத் தந்தருளும்.

(கு-ரை.) முத்தித்தானம் முத்திக்கொடை. சார்ங்கன் சாரங்கனென நின்றது. (எக)

சித்தம் பரமுத் தலைவேலன் பாம்பரை சிக்கெனவி
சித்தம் பரமுத் தரிகங்கொண் டோன்மைந்தன் செய்யிற்பரி
சித்தம் பரமுத்த நாகொன்று கல்வளைத் தேவையுன்னுஞ்
சித்தம் பரமுத்த ராவாருக் காகுஞ் செயத்தம்பமே.

(இ-ள்.) சித்தம்பர முத்தலை வேலன்-சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற முத்தலைச் சூலாயுதத்தை யுடையவரும், பாம்பு அரை சிக்கென விசித்து - சர்ப்பத்தைத் திருவரையிலே (கச்சாக) இறுக்கிக் கட்டி, அம்பரம் உத்தரிகம் கொண்டோன் மைந்தன் - திக்கை யாடையாகக் கொண்டருளியவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்குமாராகிய, அம்பர முத்த நாகு செய்யில் பரிசித்து ஒன்று கல்வளை தேவை உன்னும் - கடலிடத்துள்ள முத்துக்களையுடைய சங்குகள் வயலிடத்

துப் பயின்று பொருந்துகின்ற கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற விக்கினேசுவரக் கடவுளை நினைக்கும், சித்தம் பர முத்தர் ஆவாருக்கு செயத்தம்பம் ஆகும் - மனத்தினையுடைய மேலாகிய முத்தராவார்க்கே (வினைப்பகையை வென்று நிறுத்தும்) வெற்றித்தம்ப மூண்டாகும்.

(கு-ரை.) சிதம்பரம் சித்தம்பரமென நின்றது. (எஉ)

தம்பஞ் சுரதஞ்செய் யாதீன்ற சேய்தொழுந் தாளினன்கீ
தம்பஞ் சுரமிழற் றுஞ்சோலைக் கல்வளைச் சாரலிற்பா
தம்பஞ் சுரத்துப் படச்சேக்கும் பொற்கொடி சர்ப்பத்தினி
தம்பஞ் சுருண்டி போன்மொழி தேன்குழ லுமெங்குமே.

(இ-ள்.) தம்பம் சுரதம் செய்யாது ஈன்ற சேய் தொழும் தாளினன் - தூணனது புணர்ச்சி செய்யாது பெற்ற விட்டுணுமூர்த்தி தொழுகின்ற திருப்பாதத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளது, கீதம் பஞ்சுரம் மிழற்றும் சோலை கல்வளை சாரலில் - வண்டுகள் பண்ணைப் பாடுகின்ற சோலையையுடைய கல்வளைப்பதியின் மலைச்சாரலில், பஞ்சு உரத்து பட சேக்கும் பாதம் பொற்கொடி - பஞ்சானது உரத்துப்படச் சிவக்கின்ற பாதத்தினையுடைய அழகிய கொடிபோன்ற பெண்ணினுடைய, சர்ப்பத்தின் நிதம்பம் சுரர் உண்டிபோல் மொழி தேன் குழல் தான் எங்கும் - சர்ப்ப (படம்) போன்ற நிதம்பமும் தேவருணவாகிய அமிர்தத்தை யொத்த சொல்லும் மலர்த்தேனையுடைய கூந்தலுமே எங்குந் (தோன்றுகின்றன).

(கு-ரை.) இது தலைமகன் தலைமகள துருவ வெளிப்பாடு கண்டு சொல்லியது. (எங)

கும்ப னகத்திய னூலளந் தோகொற்ற வாகல்வளைக்
கும்ப னகத்திற் கனகா சுரற்செற்ற கோளரியே [யக்
கும்ப னகத்தின் சிறகரிந் தோன்றொழுங் கோன்வெற்பின்வா
கும்ப னகத்தின் புலிதாங்கி யோகுறைந் தாய்புயமே.

(இ-ள்.) கல்வளைக் கும்பன் நகத்தின் கனகாசுரன் செற்ற கோளரி வரும் பல் நகத்தின் சிறந்த அரிந்தோன் தொழும் கோன் வெற்பின் - கல்வளைப்பதியில் லெழுந்தருளியிருக்கின்ற மத்தகத்தை யுடையவரும் நகத்திலை இரணியனைக் கொன்ற நரசிங்கமாகிய விட்டுணு (பறந்து) சென்ற பலமலைகளின் சிறகை யரிந்த இந்திரன் இவர்கள் தொழுகின்ற தலைவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலையிலே, கொற்றவா - தலைவனே, கும்பன் அகத்தியன் நூல் அளந்தோ - கும்போற்பவராகிய அகத்தியருடைய தமிழ்நூலை யளந்தோ, (அல்லது) பணகத்தின் வாய்க்கும் புவி தாங்கியோ புயம் குறைந்தாய் - சர்ப்பத்திலே தாங்கப்படுகின்ற பூமியைத்தாங்கியோ புயம் வாடினாய்.

(கு-ரை.) பன்னகம் பணகமென நின்றது. இது பாங்கன் தலைவனை உற்றது வினாதல். (எச)

புயங்கந் தரித்தவன் கட்கலன் பூண்டு சிலம்பிசுற்றப்
புயங்கந்த மைந்து மடக்கிச் சடம்புற்று மூடவெம்பேய்ப்
புயங்கந் தரத்தக்க கானுறை மாதவப் போதர்க்கன்றம்
புயங்கந்த நாறிடுங் கல்வளை யானடிப் போதரிதே.

(இ-ள்.) புயங்கம் தரித்தவன் கட்கலன் பூண்டு - சர்ப்பத்தைத் தரித்த சிவபெருமானுடைய கண்ணீரிற் றோன்றிய உருத்திராக்க மணிவடத்தைத் தரித்து, புயம் சிலம்பி சுற்ற கந்தம் ஐந்தும் அடக்கி சடம் புற்று மூட வெம்பேய் புயங்கம் தரத்தக்க கான் உறை மாதவ போதர்க்கு - புயத்திலே சிலம்பிப்பூச்சி சுற்றப் பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கித் தேகத்தைப் புற்று மூட வெவ்விய பேய்கள் கூத்தாடத் தக்க காட்டிலே யிருக்கின்ற பெரிய தவத்தினையுடைய முனிவர்களுக்கு, அம்புயம் கந்தம் நாறிடும் கல்வளையான் அடிப்போது அரிது அன்று - தாமரை மணக்கின்ற கல்வளைப் பதியில் வீற்றிருக்கின்ற விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடியாகிய மலர் அரிதன்று. (எரு)

அரியா தவனிந் தளகேசன் வானயி ராவதத்தி
னரியா தவனிறைஞ் சுந்தாட் பதுமவண் டார்பிறப்பை
யரியா தவநி மலக்கல் வளையுறை யத்தபொய்யர்க்
கரியா தவநிலை யார்க்கெளி யாயெ னகப்பொருளே.

(இ-ள்.) அரி ஆதவன் இந்து அளகேசன் வான் அயிராவதத்தின் அரி யாதவன் இறைஞ்சும் தாள் பதும - அக்கினிதேவன் சூரியன் சந்திரன் குபேரன் வானுலகத்திலுள்ள ஐராவதத்தினையுடைய இந்திரன் விட்டுணு ஆகிய இவர்கள் வணங்குகின்ற பாததாமரையை யுடையவரே, அண்டார் பிறப்பை யரியாதவ - சேராதவர்களுடைய பிறப்பை யரியாதவரே, கல்வளை உறை நிமல அத்த - கல்வளைப்பதியிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற நின்மலராகிய பிதாவே, பொய்யர்க்கு அரியா - பொய்யர்களுக்குக் (காண்டற்) கரியவரே, தவ நிலையார்க்கு எளியாய் - தவநிலையினை யுடையவர்களுக்கு எளியவரே, என் அகப்பொருளே - என்னுடைய மனத்திலே யிருக்கின்ற பொருளானவரே (என்னைக் காத்தருளும்). (எசு)

கப்பணத் தந்தமில் வெஞ்சூரட் டோனுடன் கார்விடநா
கப்பணத் தந்த வரைக்குற மாதின் கருத்துறவா
கப்பணத் தந்தக் கரியாய்வந் தோர்க்கிடங் கஞ்சத்திரா
கப்பணத் தந்தவழ் செய்தொறு மாமுரல் கல்வளையே.

(இ-ள்.) கப்பணத்து அந்தம் இல் வெம் சூர் அட்டோன் உடன் - வேற்படையினாலே முடிவில்லாத வெய்ய சூரபன்மனை வதைத்த சுப்பிரமணியக்கடவுளோடு, கார் விட நாகப் பணத்து அரை அந்த குறமாதின் கருத்து உறவாகப் பண தந்தக் கரியாய் வந்தோர்க்கு இடம் - கரிய நஞ்சையுடைய அரவின் படம்போன்ற நிதம்பத்தையுடைய அந்த வள்ளியம்மையாருடைய கருத்தை உறவாகப்பண்ணுதற்குக் கொம்புபொருந்திய யானையாக வந்தருளிய விநாயகக்கடவுளுக்கு இரு

ப்பிடம், நத்தம் தவழ்செய் தொறும் கஞ்சத்து மா இராகப் பண் முரல் கல்வளையே - சங்குகள் தவழுகின்ற வயல்கடோறு முள்ள தாமரையி லிருக்கின்ற வண்டுகளிராகமாகிய பண்களைப் பாடுகின்ற கல்வளைப் பதியே.

(கு-ரை.) பண்ண பண என நின்றது. (எஎ)

கல்லார முரற்பெண் ணுக்குபிள் ணுக்கணைக் கண்ணனெண்
கல்லாரஞ் செங்கழு நீர்வாவி மேவிய கல்வளையான் [ணுங்
கல்லா ரருவியங் குன்றத்தி னேற்றுன் கணவர்பொன்னே
கல்லாரம் பூமுருக் கென்று ரறிந்திலன் கான்மயிலே.

(இ-ள்.) கல் ஆரம் முரல் பெண் ஆக்கு பிள் நாக்கு அணை கண் ணன் எண்ணும் - கல்லை முத்துப்போன்ற பற்களினை யுடைய பெண் ணுக்கிய பிளந்த நாவையுடைய சர்ப்ப சயனத்தை யுடைய விட்டுணு எண்ணுகின்ற, கல்லாரம் செங்கழுநீர் வாவி மேவிய கல்வளையான் - நீர்க்குளிரியுஞ் செங்கழுநீரு முள்ள வாவிபொருந்திய கல்வளைப்பதி யை யுடைய விநாயகக் கடவுளது, கல் ஆர் அருவி அம் குன்றத்தில் - கல்லென்னுமொலிபொருந்திய அருவியினையுடைய அழகியமலையிலே, நேற்று - நெருநலில், உன் கணவர் - உன்னுடைய கணவர், பொன் னே கல்லார் அம் முருக்கு பூ என்றூர் - பொன்போல்வாளே கல்லா தவர்கள் அழகிய முருக்கம்பூவை ஒப்பார் என்று சொன்னூர், கான் மயிலே அறிந்திலன் - கானகத்துள்ள மயில்போன்றவளே (அவர் குறி ப்பை யான்) அறிந்திலேன்.

(கு-ரை.) இஃது ஓதற்பிரிவு தலைமகன் குறிப்பாலறிந்த தோழி தலைமகட்குணர்த்தல். (எஅ)

கானகத் தானத்தி சூழிலங் கேசனைக் காய்ந்துவெண்மை
கானகத் தானத்தில் வீழ்த்தான் சேய்வளை கான்றமத்தங்

கானகத் தானத் திருள்சீக்குங் கல்வளைக் கட்டுபின்னற்
கானகந் தானத்தி யென்றேத்தி னென்பவக் கட்டறுமே.

(இ-ள்.) கால் நகத்தால் அத்தி சூழ் இலங்கா ஈசனை காய்ந்து வெண்மை கால் நகத்தானத்தில் வீழ்த்த அரன் சேய் - திருவடியி லுள்ள நகத்தினாலே சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இலங்கைக் கரசனாகிய இராவணனைக் காய்ந்து வெண்மை யொளியைக் காலுகின்ற கைலாசமலையாகிய உறைவிடத்தின் கீழ் விழுத்திய சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரராகிய விநாயகக்கடவுளை, வளை கான்ற முத்தம் கால் நக தானத்து இருள் சீக்கும் கல்வளை - சங்கீன்ற முத்துக்கள் வாய்க்காலிலே விளங்கி அவ்விடத்துள்ள இருளை யோட்டுகின்ற கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற, கட்டு பின்னல் கானகத்தான் அத்தி என்று ஏத்தின் என் பவக்கட்டு அறும்-கட்டுகின்ற சடைக்காட்டை யுடையவர் யானை வதனத்தினை யுடையவரென்று துதிக்கில் என்னுடைய பாவமாகிய கட்டு அறும்.

(கு-ரை.) நக நக்கு என்பதன் றிரிபு. (எக)

கட்கஞ்ச மள்ளர் களைகளை கல்வளைக் கத்தன்றறு
கட்கஞ் சனைவதைத் தோன்மரு கன்வரைக் காவன்மின்னே
கட்கஞ் சனப்புயல் பொங்கால கால கடுவடுவேற்
கட்கஞ்ச மானம் வளைப்பா யிருதொழில் காட்டரிதே.

(இ-ள்.) கள் கஞ்சம் மள்ளர் களை களை கல்வளைக் கத்தன்-தேனை யுடைய தாமரையை உழவர்கள் களையாகக் கட்டல் செய்கின்ற கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற தலைவருடைய, தறுகண் கஞ்சனை வதைத்தோன் மருகன் வரை காவல் மின்னே - தறுகண்மையுடைய கஞ்சனைக்கொன்ற விட்டுணுவுக்கு மருகருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலையிற் (றினைக்) காவலையுடைய பெண்ணே, கட்கு அஞ்சனப் புயல் பொங்கு ஆலகால கடு வடு வேல் கட்கம் சமானம் வளைப்பாய் இரு

தொழில் காட்டரிது-(நினது) கண்ணுக்குக் கருமையாகிய மேகமும் பொங்கிய ஆலகாலமும் மாம்பிஞ்சும் வேற்படையும் வாளும் சமான மாகும் (ஆயினும் அவை துன்பவின்பங்களுக்கு) எல்லையாகி இரண்டு தொழில்களைக் காட்டுதலில்லை.

(கு-ரை.) ஆலகாலகடு ஒருபொருட்பல்பெயர். இது புகழ்தல். ()

அரக்கர விந்தறக் கொன்றோன் பெறுவமு தேவெங்கொலை
யாக்கர விந்தம் பயில்வன நீத்தண்மி னேநின்று கே
ளரக்கர விந்தன் குலத்தோர் மணிகையி னாற்கல்வளை
யரக்கர விந்தம் புனைவோர்க் கொலிக்கு மரவங்களே.

(இ-ள்.) அரக்கர் அவிந்து அறக் கொன்றோன் பெறு அமுதே - இராக்கதர்கள் அழிந்து முடியக்கொன்ற விட்டுணு பெறாத அமுதம் போல்பவளே, வெம் கொலையர் அக்கர விந்தம் பயில் வனம் நீத்து அண்மினேம் - வெவ்விய கொலைத்தொழிலினையுடைய வேடர்களும் அந்த யானைகளும் பயிலுகின்ற காட்டை நீங்கி (ஊரைக்) கிட்டினோம், அரக்கு அரவிந்தன் குலத்தோர் - செந்தாமரை யாசனராகிய பிரம தேவருடைய குலத்தவர்களாகிய பிராமணர்கள், கல்வளையர் அக்கு அரவு இந்து அம் புனைவோர்க்கு மணி கையினால் ஒலிக்கும் அரவங்கள் நின்று கேள் - கல்வளைப்பதியை யுடையவரும் உருத்திராக்கத்தையுஞ் சர்ப்பத்தையுஞ் சந்திரனையுங் கங்கைநீரையுந் தரிப்பவருமாகிய - விநாயகக்கடவுளுக்கு மணியைக் கையினாலே அடிக்கின்ற ஒலிகளை நின்று கேட்பாய்.

(கு ரை.) கரவிந்தம் கைம்மலை யானை. இது தலைவன் தன்பதி யடைந்தமை தலைவிக் குணர்த்தல். (அக)

வங்கங் கணவர் நிதிதேடப் போனதென் வாய்ந்தபில
வங்கங்க ணச்சி யுடைக்குங் குடக்கனி வார்ந்தநற
வங்கங் கணவி மடைதத்து தென்கல் வளையிலரா
வங்கங் கணன்கிரி யன்னாள்பொன் னங்க மருவுறவே.

(இ-ள்.) வாய்ந்த பிலவங்கங்கள் நச்சி உடைக்கும் குடக்கனி வார்ந்த நறவம் கந்து அணவி மடை தத்து தென் கல்வளையில் - (ஆண்டுப்) பொருந்திய குரங்குகள் விரும்பி யுடைக்கின்ற குடம்போலும் (பலாக்) கனியினின்று மொழுகுகின்ற தேனானது வரம்பருகிற்போய் மடையிற் றத்துகின்ற அழகிய கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற, அரவம் கங்கணன் கிரி அன்னாள் அங்கம் பொன் மருவுற - சர்ப்பகங்கணத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளது மலையை நிகர்த்த தலைவியினுடைய மேனியில் பொன்பொருந்த, வங்கம் கணவர் நிதி தேடப்போனது என் - மரக்கலத்திலே தலைவர் பொன்னைத் தேடப்போனது என்னை !

(து-றை.) இஃது ஆற்றாமை கூறல். (அ௨)

மருக்காவி னூறிடக் குங்குலு வாலயம் வாசங்கொள்ள
மருக்காவி பூம்பண்ணை நாறிடுங் கல்வளை வார்கொன்றைத்தா
மருக்காவி யன்னவ னைப்பா டிலர்கவி வாணரென்க
மருக்காவின் பாலுகுத் தாலெனப் பாடுவர் மாந்தரையே.

(இ-ள்) மரு காவில் நாறிட - மருக்கொழுந்து சோலையிலே வாசஞ்செய்யவும், குங்குலு ஆலயம் வாசங்கொள்ள - குங்கிலியம் ஆலயத்திலே மணக்கவும், மரு காவி பூம் பண்ணை நாறிடும் கல்வளை வார் கொன்றைத் தாமருக்கு ஆவி அன்னவனைப் பாடிலர் - வாசனையையுடைய காவி மலர்கள் அழகிய வயலிலே மணக்கின்ற கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற நெடிய கொன்றைமாலையை யணிந்த சிவபெருமானுக்கு ஆவிபோன்ற விநாயகக்கடவுளைப் பாடுகின்றிலர், கமருக்கு ஆவின் பால் உகுத்தால் என மாந்தரையே பாடுவர் கவிவாணர் - (பூமியிலுள்ள) வெடிப்பிலே பசும்பாலை வார்த்தாற்போல மனிதரையே பாடுகின்றார்கள் டாவாணர்கள், என் - (இவர் செயல்) என்னை !

தரைக்குந் ததிக்குங் கனிவாயங் காந்து தயங்கியமந்
தரைக்குந்த வாளி தனுவாங்கு மால்பணி தற்பரன்மைந்

தரைக்குந் தளக்கஞ்ச மான்மகிழ் கல்வளை தங்கிபநா
தரைக்குந்தன் முன்னவ னைப்பாட லாற்கொள்வர் சங்கத்தரே.

(இ-ள்) தரைக்கும் ததிக்கும் கனிவாய் அங்காந்து தயங்கிய மந்தரைக்கு வாளி உந்த தனு வாங்கும் மால் பணி தற்பரன் மைந்தரை-பூமிக்குந் தயிருக்குங் கனிபோன்ற வாயைத்திறந்து விளங்கிய கூனியென்பவளுக்குப் பாணத்தைச் செலுத்துதற்கு வில்லை வளைத்த விட்டுணு வணங்குகின்ற ஆன்மநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரரும், குந்தளம் கஞ்சமான் மகிழ் கல்வளை தங்கிய நாதரை-கூந்தலினையுடைய தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற இலக்குமி மகிழுங் கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற தலைவரும், குந்தன் முன்னவனை சங்கத்தர் பாடலால் கொள்வர் - வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளுக்கு முன்னவருமாகிய விநாயகக்கடவுளைப் புலவர்கள் பாடலாலே பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

(கு-ரை.) விநாயகக்கடவுளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் அவரதருளைப் பெறுதல். (அசு)

சங்கர ஞட்டத் திரண்டஞ்சு நாற்பொறிச் சர்ப்பம்வன
சங்கர ஞட்டந் தவிர்த்தோன் றுயில்வடந் தண்டாளஞ்
சங்கர ஞட்டயில் சேர்வஞ்சி கல்வளைத் தந்தியங்கு
சங்கர ஞட்டன்பி னன்பகண் டாயென் றனதுயிரே.

(இ-ள்.) அன்பின் அன்ப - அன்பினையுடைய பாங்கனே, கல்வளை தந்தி அங்குசம் கரன் நாட்டு-கல்வளைப்பதியிலே வீற்றிருக்கின்ற யானையாகிய அங்குசத்தைக் கையிற் கொண்டவராகிய விநாயகக்கடவுளது நாட்டிலே, சங்கரன் நாட்டத்து இரண்டு அஞ்சு நால் பொறிச் சர்ப்பம் வனசம் கரன் ஆட்டம் தவிர்த்தோன் துயில் வடம் தண் தாளம் சங்கு ஆரம் நாட்டு அயில் சேர் வஞ்சி என்றனது உயிர் - சிவபெருமானுடைய கண்களு ளிரண்டாகிய சந்திர சூரியர்கள் பயப்படுகின்ற நான்கு பொறிகளையுடைய சர்ப்பப் படமுந் தாமரை மலருங் கரனென்

பவனுடைய வலியை நீக்கிய விட்டுணு நித்திரை செய்கின்ற ஆலிலை யுங் குளிர்ந்த முத்துஞ் சங்கும் அரங்கதுவப்பெற்ற வேலும் பொருந் திய (ஒரு) கொடியே என்னுடைய உயிர்.

(கு-ரை) நாற்பொறி: செவியொழிந்த மெய் வாய் கண் மூக் காகிய நான்கிந்திரியங்கள். சர்ப்பபடம் அல்குலுக்கும், தாமரை முகத் துக்கும், ஆலிலை வயிற்றிற்கும், முத்து பல்லுக்கும், சங்கு கழுத்துக் கும், வேல் கண்ணுக்கும், கொடி இடைக்கும் ஒப்பு என்க. இஃது இவ் விடத்திவ்வியற் றென்றல். (அ௫)

தனக்காக்கை யன்றி வழங்காரைப் பாடித் தளர்பசிய
தனக்காக்கை யுண்ணு முடல்வீக் கிடச்சலித் தேன்சிலைவே
டனக்காக்கை போக்கிய நோக்கினன் மைந்ததண் காரினைச்சந்
தனக்காக்கைந் நீட்டுதென் கல்வளை யன்பர் சகாயத்தனே.

(இ - ள்.) தனம் காக்கை அன்றி வழங்காரைப் பாடி தளர் பசி அதனம் காக்கை உண்ணும் உடல் வீக்கிடச் சலித்தேன் - பொருளைக் காத்தலே அன்றி (இரப்பவர்களுக்குக்) கொடாதவர்களைப் பாடித் தளர் ந்த பசிமிகுதியினையுடைய காக்கைக ளுண்ணுகின்ற உடலைப் பருப்பித் தற்காகச் சலிப்புற்றேன், சிலை வேள் தனக்கு ஆக்கை போக்கிய நோக் கினன் மைந்த-(கருப்பு) வில்லினையுடைய மன்மதனுக்குத் தேகத்தை நீக்கிய பார்வையினையுடைய சிவபெருமானது திருக்குமாரரே, தண் காரினை சந்தனக் கா கை நீட்டு தென் கல்வளை அன்பர் சகாயத்தனே- குளிர்ந்த மேகத்தைச் சந்தனமரச் சோலைகள் கை நீட்டித் தொடுகின்ற அழகிய கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற அன்பர்களுக்குச் சகாயஞ் செய்கின்றவரே. (அ௬)

காயப் படவு துளங்கிச் சிலேட்டுமக் கால்விசைத்துக்
காயப் படவு முடியுதை யோமலர்க் காவணமா
காயப் படவுயர் கல்வளை நாத கரியுரியே
காயப் படவுமை காதல னின்ற கயமஞ்சனே.

(இ-ள்.) சிலேட்டுமக் கால் விசைத்துக் காய - சிலேட்டுமமாகிய காற்று விசைத்தடிக்க, காயம் படவு துளங்கி படவும் முடியுது ஐயோ- தேகமென்னுந் தோணியானது நடுங்கி அழியவும் முடிகின்றது ஐயோ, மலர் கா ஆகாயம் வணம் பட உயர் கல்வளை நாத - பூஞ்சோலைகள் ஆகாயம்வண்ணம் படும்படி உயருகின்ற கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற தலைவரே, கரி உரி ஏகாயப்பட உமை காதலன் ஈன்ற கர மஞ்சனே - யானைத்தோலாகிய உத்தரீய வஸ்திரத்தையுடைய உமாதேவியார்க்கு நாயகராகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய துதிக்கையினையுடைய யானையே (என்னைக் காத்தருள்வீர்).

(கு-ரை.) வண்ணம் வணமென நின்றது மஞ்சு மேகம், ஈண்டு மேகம்போன்ற யானை. (அஎ)

மஞ்சரிக் கண்ணிமின் வேணியன் கல்வளை வாசன்மணி
மஞ்சரிக் கண்ணிய சாபத்தை மாற்றும் வரதன்வெற்பின்
மஞ்சரிக் கண்ணிப் புயத்தாய் மனங்கலங் காயின்றுநீ
மஞ்சரிக் கண்ணி நகைக்குடைந் தாயுன் மனத்துரமே.

(இ-ள்.) மஞ்சு அரி கண்ணி மின் வேணியன் - வலிய சர்ப்பமாகிய மாலை விளங்குகின்ற திருச்சடையையுடையவரும், கல்வளை வாசன் - கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருப்பவரும், மணி மஞ்சு அரிக்கு அண்ணிய சாபத்தை மாற்றும் வரதன் வெற்பில் - அழகிய மேகம் போன்ற விஷ்ணுவுக்கு நேரிட்ட சாபத்தை நீக்கியருளிய வரதருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலையிலே, கண்ணி மஞ்சரி புயத்தாய் மனம் கலங்காய் - மலரரும்புகளாலாய மாலையை யணிந்த புயத்தினையுடைய தலைவனே (முன்யாதாலும்) மனங்கலங்கமாட்டாய், நீ இன்று மஞ்சு அரி கண்ணி நகைக்கு உன் மனத்து உரம் உடைந்தாய் - நீயின்றைக்கு அழகிய ரேகை பொருந்திய கண்ணினையுடைய (ஒரு) பெண்ணினது முறுவலுக்கு உனது மனவலி யழிந்தாய்.

(கு-ரை.) இது கற்றறிபாங்கன் கழறல். (அஅ)

துரங்கந்தந் தாவளந் தேரா ளெனும்படை சூழ்ந்திடிசா
துரங்கந் தரணி படைத்திந்த்ர லோகமுந் துய்ப்பரிதோ
துரங்கந் தனிலுறை மாலேத்துங் கல்வளைத் தும்பிகற்சிந்
துரங்கந்த வேடணைக் கன்பான மெய்த்திருத் தொண்டருக்கே.

(இ-ள்.) து ரங்கந்தனில் உறை மால் ஏத்தும் கல்வளை தும்பி - சுத்தமாகிய ஸ்ரீரங்கத்தி லிருக்கின்ற விஷ்ணு துதிக்குங் கல்வளைப் பதியில் வீற்றிருக்கின்ற யானையும், கல் சிந்து உரம் கந்தவேள் துணைக்கு - கிரவுஞ்சகிரியை (வேலால்) அழித்த வலியினையுடைய சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்குத் துணைவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு, அன்பான மெய் திரு தொண்டருக்கு - அன்பாகிய மெய்ம்மையையுடைய திருத்தொண்டர்களுக்கு, துரங்கம் தந்தாவளம் தேர் ஆள் எனும் சூழ்ந்திடு சாதுரங்கப்படை தரணி படைத்து இந்த்ரலோகமும் துய்ப்பு அரிதோ - குதிரைகளும் யானைகளுந் தேர்களுங் காலாள்களுமாகிய சூழ்ந்திடுகின்ற சதுரங்க சேனைகளையும் பூமியையும் (இம்மையிற்) பெற்று (மறுமையில்) இந்திரலோக (இன்பத்தையும்) அனுபவித்த லரிதாமோ. (அக)

அருமந்த மாருதத் தேரோற்கு மைத்துன னானபிரா
னருமந்த மாமுகன் கல்வளை யான்வெற்பி னுடவரை
யருமந்தக் கார்குழன் மாலையும் வாடின தையமில்லை
யருமந்த மானுக் கிருப்புவெள் ளேறுடை யான்வையமே.

(இ-ள்.) அரு மந்த மாருதம் தேரோற்கு மைத்துனன் ஆன பிரான் - நுண்ணிய இளந்தென்றலாகிய தேரையுடைய மன்மதனுக்கு மைத்துனராகிய இறைவரும், அரும் மந்த மா முகன் - அருமையாகிய யானை வதனத்தை யுடையவரும், கல்வளையான் வெற்பின் அருமந்த மானுக்கு - கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருப்பவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது மலையிலுள்ள அருமருந்தன்ன பெண்ணுக்கு, ஆடவர் அயரும் அந்தம் கார் குழல் மாலையும் வாடினது - ஆடவர்கள் சோரும் அழகினை

யுடைய மேகம்போலுங் கூந்தலிலுள்ள மாலையும் வாடினது (ஆதலால்), இருப்பு வெள் ஏறு உடையான் வையமே ஐயம் இல்லை-(இவள்) உறை பதி வெள்ளிய இடபவாகனத்தை யுடையவராகிய சிவபெருமானுடைய இரதமாகிய பூமியே ஐயமில்லை.

(கு-ரை.) மாலையும் என்றதி னும்மையால் கண்ணிமைத்த லாதியனவேயன்றி என்பது பெறப்படும். இது துணிபு. (௬௦)

வைப்பா சத்தி யுரியா னிடத்தின் மகிழ்தருபார்
வைப்பா சத்தி திருமுலைப் பாலுண்ட வாயன்மத
வைப்பா சத்தி செறிந்திடுங் கல்வளை வானவர்கோ
வைப்பா சத்தினம் பெற்றாற் றுர்துயர் மாநிலத்தே.

(இ-ள்.) வை பாசு அத்தி உரியான் இடத்தில் மகிழ் தரு பார்வை பாசத்தி திரு முலை பால் உண்ட வாயன் - கூரிய மழுப்படையையும் யானைத்தோற் போர்வையையுமுடைய சிவபெருமானது வாமபாகத்திலுள்ள மகிழ்வைத் தருகின்ற பார்வையினையுடைய உமாதேவியாரது திருமுலைப்பாலை யுண்ட வாயினையுடையவரும், மதவைப்பு அரசு அத்தி செறிந்திடும் கல்வளை வானவர் கோவை தினம் பாச பெற்றார் மா நிலத்தே துயர் அற்றார் - மிகுதியாசத் தன்னிடத்தே அரசமரமும் அத்திமரமும் பொருந்தப்பெற்ற கல்வளைப் பதியில் வீற்றிருக்கின்ற தேவநாயகருமாகிய விநாயகக்கடவுளை எப்பொழுதும் வணங்கப்பெற்றவர்கள் பெரிய பூமியின்கண்ணே துயர் நீங்கினவராவர். (௬௧)

மாவா ரணமெனக் கொண்டோன் விழிப்பட்டு மாய்ந்தவெங்கா
மாவா ரணங்க ளொருநாளு மேத்தி வணங்குமங்க
மாவா ரணங்கல் வளையான்றந் தான்கொன்றை மாலையெங்கண்
மாவா ரணங்கினை யென்செய்கு வாய்மலர் வாளிகொண்டே.

(இ-ள்.) மா வாரணம் என கொண்டோன் விழி பட்டு மாய்ந்த வெம் காமா - யானைத்தோலை மேற் போர்வையாகக் கொண்டருளிய

சிவபெருமானுடைய விழிப்பார்வையிற் பட்டிறந்த கொடிய மன்மதனே, ஆரணங்கள் ஒரு நாளும் எத்தி வணங்கும் அந்த மா வாரணம் கல்வளையான் கொன்றை மாலை தந்தான்-வேதங்கள் நான்குந் துதித்து வணங்குகின்ற அப்பெரிய யானையாகிய கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற விநாயகக்கடவுள் கொன்றைமாலையைத் தந்தார், எங்கண் மா ஆரணங்கினை மலர் வாளிகொண்டு என் செய்குவாய் - இலக்குமியையொத்த எம் தலைவியைப் புஷ்பபாணத்தைக்கொண்டு (இனி) என் செய்குவாய்.

(கு-ரை.) மா விழி, ஆகுபெயர்கள். மா ஆரணங்கு, இலக்குமியாகிய தெய்வப்பெண். இது புறப்பொருளில் கடவுண்மாட்டு மானுடப் பெண்டிர் நயந்த பக்கத்தைச் சார்ந்ததோர் கிளவி. (கூஉ)

வாள முருக்கிதழ் வல்லவை சேர்கல் வளையிற்பிர
வாள முருக்கித வேணியன் வெற்பின் மதித்தசக்ர
வாள முருக்கு முலையாய் மலர்க்கரங் கொண்டுகர
வாள முருக்கயி னேர்வாரி பொத்துதன் மற்றரிதே.

(இ-ள்.) கல்வளையில் வாள முருக்கு இதழ் வல்லவை சேர் பிரவாளம் உருக்கு இதம் வேணியன் வெற்பில் - கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஒளியையுடைய முருக்கம்பூவையொத்த அதரத்தையுடைய வல்லவை சேரப்பெற்ற பவளத்தை யுருக்கிறைற்போன்ற நல்ல சடையினையுடைய விக்கினேசுரக்கடவுளது மலையில், மதித்த சக்ரவாளம் முருக்கும் முலையாய் - கருதப்படுகின்ற சக்கரவாகப்புள்ளை வென்ற முலையினையுடையாய், கரவாளம் உருக்கு அயில் நேர் வாரி மலர் கரம் கொண்டு பொத்துதல் அரிது - வாளையும் உருக்கிறை வியற்றப்பட்ட வேலையுமொத்த கண்ணை மலர்போலுங் கையினாற் பொத்துதலரிது (ஆகும்).

(கு-ரை.) வாரி, நீரையுடையது; கண். மற்று அசைநிலை. இஃது இடையூறு கிளத்தல். (கூக)

மற்கடந் தாவருங் காமேவு கல்வளை வாசன்வெங்கா
மற்கடந் தார்புக ழைங்கரன் வெற்பில்வன் பார்த்தனுடன்
மற்கடந் தான்கட் டழல்குளிர் நீசுர வாரியென்று
மற்கடந் தாங்கிய கொங்கையெவ் வாறு மருவினளே.

(இ-ள்.) மற்கடம் தாவரும் கா மேவு கல்வளை வாசன் - குரங்குகள் தாவுகின்ற சோலைபொருந்திய கல்வளைப்பதியில் வாசஞ்செய்பவரும், வெம் காமன் கடந்தார் புகழ் ஐங்கரன் வெற்பில் - கொடிய மன்மதனைவென்ற முனிவர் புகழுகின்ற ஐந்து திருக்கரங்களையுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது மலையில், வல் பார்த்தனுடன் மற்கள் தந்தான் கண் தழல் குளிர் நீ சுர வாரி என்றுமல் - வலிய அருச்சுனனோடு மல்யுத்தங்களைச் செய்தருளிய சிவபெருமானுடைய (நெற்றிக்) கண்ணினுள்ள அக்கினியுங் குளிருகின்ற நெருப்பையுடைய சுரவழியென்று கருதாமல், கடம் தாங்கிய கொங்கை எவ்வாறு மருவினள் - குடத்தின் றன்மையைத் தாங்கிய தனங்களையுடைய (எமது) மகள் எவ்வாறு சென்றாள்.

(கு-ரை) கடம் ஆகுபெயர். இது தன் மகள் மென்மைத்தன்மைக் கிரங்கல். (கச)

மாக்கணி யார்தம் மலரே டவிழ்த்து வயினிடத்த
மாக்கணி யாரெனச் சோதிடஞ் சொல்லினர் வாளரிச்ச
மாக்கணி யாதுசெய் வாமம் விதிவரம் வல்லவைவா
மாக்கணி யார்மைந்தர் கல்வளை வாசர் மலையகத்தே.

(இ-ள்.) வல்லவை வாமர்-வல்லவையை வாமபாகத்திற்கொண்டவரும், அக்கு அணியார் மைந்தர் - என்பு மாலையாகிய அணியினையுடைய சிவபெருமானுக்குப் புத்திரரும், கல்வளை வாசர் மலையகத்து - கல்வளைப்பதியில் வாழ்பவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது மலையில், மாக்கணியார் - மாமாகிய கணியார், தம் மலர் ஏடு அவிழ்த்து - தமது மலரேட்டை அவிழ்த்து, வயினிடத்து அமர் அக் கணியார் என சோதி

டஞ் சொல்லினர் - இந்நிலத்தின்கண்ணேயுள்ள அக் கணிச்சாதியார் போலத் (தினை விளைந்ததென்று) சோதிடங்கூறினர், (எமக்கு இனித் தினைப்புனங் காவலில்லை ஆகவே ஒருபொழுதுந் தலைவரைப் பிரியப் பெறாத) வாள் அரி சமரம் கணி யாது செய்வாள் நம் விதிவசம் - வாள் போலும் இரேகைகளை யுடைய போரினைப்புரியுங் கண்ணினையுடைய தலைவி (இனி) யாதனைச்செய்வாள் (இங்ஙனமானது) எம் விதிவசமே.

(கு-ரை.) மரக்கணி வேங்கைமரம். மலரேடு மலரிதழ். கண்ணி கணியெனநின்றது. இஃது சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல். ()

கத்தாறு காலிசை யார்க்குங் குழற்கரும் பேயுயர்மா
கத்தாறு காலக் கருமாரி வந்தது கன்னியம்பூ
கத்தாறு காலுங் கனியள்ளி யாரங் கரைசிந்தி வே
கத்தாறு கால்வருங் கல்வளை வாழைங் கரன்வெற்பிலே.

(இ-ள்.) கத்து ஆறு கால் இசை ஆர்க்கும் குழல் கரும்பே-கத்து கின்ற வண்டுகள் இசையை ஒலிக்கின்ற கூந்தலையுடைய (மொழியாற்) கரும்பை யொத்தவளே, கன்னியம பூகத் தாறு காலுங் கனி அள்ளி ஆரம் கரை சிந்தி வேகத்து ஆறு கால் வரும்-இளமையாகிய கமுகினது குலைகள் சிந்திய கனிகளை யள்ளி முத்துக்களைக் கரையிற் சிதறி வேகத் தோடு யாறுவாய்க்காலின் வழியே வருகின்றது, (ஆதலின்) கல்வளை வாழ் ஐங்கரன் வெற்பிலே உயர் மாகத்து ஆறு காலக் கரு மாரி வந்தது-கல்வளைப்பதியில் வாழ்கின்ற விநாயகக்கடவுளது மலையிலே உயர்ந்த ஆகாய வழியாகக் கார்காலத்துக் கருமேகம் வந்தது (போலும்).

(கு-ரை.) இஃது இறைவி யறியாள்போன்று குறியாள் கூறல்.

கரனு கராமுனி மாதுள மேந்திய கல்வளையான்
கரனு காவற நேமிப் படைக்கல மேவிவரு
கரனுக ராசன் பணிபெரு மான்புகழ் கற்றிடச்சி
கரநாக ராதிப னுபிர நாப்பெற்ற காரணமே.

(இ-ள்.) கரன் நாகு அரா முனி மாதுளம் ஏந்திய கல்வளையான்-திருக்கரங்களிலே சங்கையுஞ் சர்ப்பத்தையும் வில்லையும் மாதுளம்

பழத்தையு மேந்திய கல்வளைப்பதியை யுடையவரும், காள் கா நா அற நேமிப் படைக்கலம் ஏவிவரு காள்-காளென்னுமசுரனும் முதலை யும் நடுவறச் சக்கரப்படையைச் செலுத்திய கையினையுடைய விஷ்ணு, நாகராசன் பணி பெருமான் - விண்ணுலகத்தரசன் இவர்கள் வணங்கு கின்ற இறைவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது, புகழ் கற்றிட - புகழைக் கற்றிடுதற்கே, சிகர நாகர் ஆதிபன் ஆயிரம் நா பெற்ற காரணம் - உயர்ச்சியாகிய சர்ப்பங்களுக் கரசனாகிய ஆதிசேடன் ஆயிரம் நாக் களைப்பெற்ற காரணம் (போலும்). (கள)

காரப் பிணைவிழி வல்லவை பாலமர் கல்வளையான்
காரப் பிணையென வெங்குநின் றோன்வெற்பிற் சாமரந்த
காரப் பிணைபற் சுருள்வஞ்சி போற்கன்னி யீர்பொறியா [டே.
காரப் பிணைபொன்று வந்ததுண் டோசொல்லுங் கண்டதுண்

(இ-ள்.) கார் அப்பு இணை விழி வல்லவை பால் அமர் கல்வளை யான் - கரிய அம்புபோன்ற இரண்டு கண்களையுடைய வல்லவை இடப் பாலி லிருக்கப்பெற்ற கல்வளைப்பதியை யுடையவரும், கார் அப்பு இணை என எங்கும் நின்றோன் வெற்பில் - முகிலிலுள்ள நீரைப்போல எங்கும் (நிறைந்து) நிற்கின்றவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது மலையி லுள்ள, காமர் அந்தகாரப் பிணையல் சுருள் வஞ்சிபோல் கன்னியீர் - அழகிய இருளை நிகர்த்த மாலையை யணிந்த கூந்தலையுடைய வஞ்சிக் கொம்புபோலுங் கன்னிமீர், பொறி ஆகாரப் பிணை ஒன்று வந்தது உண் டோ கண்டது உண்டு சொல்லும் - புள்ளி வடிவினையுடைய மானொன்று (ஈண்டு) வந்ததுண்டோ (நீவிர்) கண்டதுண்டு (ஆயிற்) கூறுமின்.

(து-றை.) இது கெடுதி வினாதல். (கஅ)

கண்டால முண்ட பெருமா னுதவிய கான்முளைபுன்
கண்டால மாந்தர்க் ககற்றுகு வாகனன் கல்வளையின்
கண்டால நேருங் கரத்தானைக் காணத் தொழப்புகழக்
கண்டாலங் கைத்தலம் பெற்றேனற் றேனென் கனதுயரே.

(இ-ள்.) கண்டு ஆலம் உண்ட பெருமான் உதவிய கால் மூளை - (அமரர் வருந்துதலைக்) கண்டு நஞ்சினை யுண்ட சிவபெருமான் பெற்றருளிய திருக்குமாரரும், தாலம் மாந்தர்க்கு புன் கண் அகற்று ஆகு வாகனன் - (தம்மை வழிபடுகின்ற) பூமியிலுள்ள மனிதருக்குத் துன்பத்தை நீக்கியருளுகின்ற மூடிகவாகனரும், கல்வளையின் கண் தாலம் நேரும் கரத்தானை - கல்வளைப்பதியின்கணெழுந்தருளியிருக்கின்ற பனையை நிகர்த்த துதிக்கையினை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளை, காண கண் தொழ கைத்தலம் புகழ தாலம் பெற்றேன் என் கன துயர் அற்றேன்-காணக் கண்ணையும் வணங்கக் கரத்தையும் புகழ நாவையும் பெற்றுக்கொண்டேன் (ஆதலின்) எனது மிகுந்த துயமொழிந்தேன்.

(கு-ரை.) கால் மூளை இருபெயரொட்டு. (கக)

கனகந் தாநிற மால்சாபந் தீர்த்திடுங் காரணவென் [கோ
கனகந் தரநெஞ்சிற் றோன்றுபுன் மாலைகைக் கொள்வைசெங்
கனகந் தருமலர் கோதைசெய் நாருங் கவினுமன்றோ
கனகந் தரள மணிமாடக் கல்வளைக் கற்பகமே.

(இ-ள்.) கனம் கந்தரம் நிறம் மால் சாபம் தீர்த்திடும் காரண - மேகம்போலுங் கருநிறத்தையுடைய விஷ்ணுவினது சாபத்தை நீக்கியருளிய (சர்வ) காரணரே, கனகம் தாளம் அணி மாடம் கல்வளை கற்பகமே - பொன்னும் முத்தும் அழகைச் செய்கின்ற மாளிகைகளையுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழுங் கற்பகவிநாயகரே, என் கல் நகம் தா நெஞ்சில் தோன்று புல் மாலை கைக்கொள்வை - என்னுடைய கன் மலையை நிகர்த்த உள்ளத்திலிருந்து தோன்றிய புல்லிய விப்பாமாலையை யேற்றுக்கொண்டருள்வீர், செம் கோகனகந்தரும் மலர் கோவை செய் நாரும் கவினும் அன்றோ - செந்தாமரை பூத்த மலர்களைக் கோத்த நாரும் அழகுறுமன்றோ. (க00)

கல்வளையந்தாதி மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

கல்வளையந்தாதியின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அகம்பத்தர்	38
அஞ்சத்திரத்	5
அடைக்கலங்	31
அப்பாதக	38
அம்பலங்	26
அரக்கரவிந்தற	53
அரவம்புலிங்க	24
அரியாதவ	50
அருக்கரை	37
அருந்துதி	30
அருமந்த	58
அருளத்த	5
அவலம்புரி	16
இ	
இரும்புண்டா	44
இலங்கை	26
ஒ	
ஒன்றுயிருசுடர்	2
க	
கஞ்சக்கரங்	8
கடம்பிடிக்குங்	40
கட்கஞ்ச	52
கணத்தலைவன்	12
கண்டலம்	3
கண்டாலமுண்ட	63
கதிரைக்கடவுள்	41
கத்தாறுகா	62
கப்பணத்தந்த	50
கமண்டலம்	27
கரவடம்	30
கருணாகரமுனி	62
கரியானனத்தன்	13
கரும்பனை	11
கருவரம்பா	39
கலகத்தமாத்	28
கல்லாரமுரற்	51
கல்வளையாத	10
கவானரம்	4
கவிநாயகன்	11
கற்பகநாடர்	3
கனகந்தரநிற	64
கனஞ்சஞ்சரித்	40
கா	
காயப்பட்டவு	56
காரப்பிணை	63
காரணவாத	28
கானகத்தா	51
கு	
கும்பனகத்திய	48
ச	
சங்கரனுட்டத்	55
சந்தனமின்னு	6
சம்பந்தமாவினை	19
சரந்தண்டரு	18
சாலிக்குவாலி	46
சி	
சித்தம்பர	47
சிந்தாமணி	13
த	
தகரங்கமழ்	25
தங்கமலையதி	45
தந்தனங்	19

செய்யுள்.	பக்கம்
தம்பஞ்சுரதஞ்	48
தாங்கவளக்க	14
தரப்பணியாரம்	24
தருமந்தக்	45
தரைக்குந்தி	54
தவராகமா	32
தனக்காகை	56
தனந்தனந்	6
தனையாயுதவிய	17
தா	
தாமதிக்காந்த	7
தார்கொண்ட	1
தானவரங்கம்	47
தி	
திக்குடையா	16
து	
துரங்கந்	58
தை	
தைக்கும்பகழி	21
ப	
பங்கையமாலை	34
பாசங்க	15
பரமானந்தக்	34
பவளம்புயர்	33
பா	
பாலைவனத்	20
பு	
புயங்கந்தரித்த	49
ம	
மகரந்தவள	23
மஞ்சரிக்கண்ணி	57
மதனன்பராபரை	32
மருக்காவி	54
மலைவல்லியம்	21
மற்கடங்	61
மா	
மாக்கணியார்	61
மாலையனங்	43
மாவாரண	59
மானவலக்கண்	42
மை	
மைக்கண்ட	7
வ	
வங்கங்கணவர்	53
வண்டமருங்	35
வந்தனையன்பர்	42
வரச்சந்திர	41
வரம்பல	22
வருந்தும்பிறவி	35
வரையாரம்	9
வனத்தானையன்	31
வன்னிகளங்க	44
வா	
வாசவனந்தா	37
வாரிக்கடுக்கை	36
வாளமுருக்கிதழ்	60
வானஞ்சலஞ்	22
வே	
வேதாரணிய	17
வை	
வைப்பரசத்தி	59
வையத்திருக்கை	29

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.